

ژیلەمو

ئاورپىگ لە ئەدەبىي فۇلكلورى گوردى

عەزىز وەلىيانى

پیشکش :

**به گیانی پاکی هه موو به یت بیژانی
کوردستان**

پیرست

بابہ ت

آپہ رھ

۴	لہ باتی پیشہ کی
۸	پلہ و بایخی فۆلکلۆری کوردی
۱۶	کورتہ باسیک لہ سہر تایبہ تمہندیہ کانی: بہیت - بہند - حہیران
۲۰	بہیت
۲۷	بہند
۴۰	بہند و حہیران لہ ئاویئہی رومانٹیسما
۴۹	حہیران
۶۱	گوروان و ہہلدانی بہیت لہ رھوتی میژوودا
۶۱	سہردہمی گوروانی بہیت
۷۳	وشہیہ کی میژووی
۷۷	سہردہمی پەرہسہندنی بہیت
۷۹	بہشی یہ کھم
۸۹	بہشی دووہم
۱۰۳	بہیت و رھگہی ئہفسانہ
۱۱۶	چہشینیک زمانی سہمبولیک دہناخی بہیتہکاندا
۱۲۶	رہنگدانہوہی کہسایہتی ژن دہ بہیتدا
۱۵۲	رہنگدانہوہی بیر و ہزری بہیت بیژ دہناخی بہیتہکاندا
۱۶۷	بہیتی سہیدہوان لہ روانگہی ئوستورہوہ
۱۷۹	پہراویژ
۱۸۶	سہرچاوہکان
۱۹۱	فہرہہنگۆک

له باتی پیشه کی

به دواى هه لدان و په ره سه ندى و یژه و ئه ده ب له ئاستى جیهانى دا، له در یژه ی سه رده مى ژيانه وه (پۆنیسانس) هه لسه نگاندى و ئاو پدانه وه له كه له پوورى نه ته وه كانى رۆژه لآت وهك ئالقه یهك له زنجیره ی ئه ده بى، كه وته بهر سه رنجى ئه ده ب دۆستان.

به یت و باویش وهك بنه ماى سه ره كى فۆلكلۆرى كوردی له روانگه ی رۆژه لاتناسان، جیهه كى ديارى كراوى بۆ ته رخان كرا كه ئه م شى وازه له سه ره تاى سه ده ی بیسته م دا په وتیكى خیرای به خو وه گرت كه ئاكامى دلسۆزى ئه وان و نه سه ره وتنى بى وچانى مریدانى باره گای فۆلكلۆر له ناوخۆ، بوو به هۆى تروسكانه وه ی سوچىك له گه نجى سه ره به مۆر و مشتى له دوپ و خشل و زه مبه رى كه م وینه كه له گوین ئه سستی ره ی پرشینگار له ئاسمانى ئه ده بى جیهان دا دره وشانه وه.^۱

تا ئیستا ده قى زۆر به ی به یته كان ته نیا چاپ و بلاو كراونه وه و جگه له چه ند وتارى زۆر به نرخ له سه ر «مه م و زین»^۲ ی خانى نه مر و به یتى سه یده وان^۳، كارىكى به رچاو له مه ر تو یژینه وه ی ئه وانى تر نه كراوه. كه وا بوو له م نوسراوه دا وهك كارىكى تا راده یهك نوئ، هه ول م

داوہ دیمەنیکى گشتى (نەك ورد بوونەوہى تايبەتى) لە بەند و بەیتەكان
 بخەمە روو بەلكو ببیتە پوچنەيەك بەرەو خەزینەى فۆلكۆر تا زانايان
 و كارناسان، بە ئاگادارى لە ئەدەبى پابردوو بتوانن گەلآلەيەكى نوێ بۆ
 پاشەپوژ دابريژن.

خوينەرى هيژا!

فۆلكۆر وەك يادگارى سەدەكانى تاريكى سەردەمان، وەك بنەماى
 ئەدەب و فەرھەنگى ميللى گەلان، وەك دريژە و پاشماوہى مەنتىقى
 جيهانى ئوستورە، ميراتى تەواوى مروّقاىەتییە، كە شوين و پەنگ
 دانەوہى ئەو لە ئاسەوارە ئەدەبىيەكانى پيشكەوتوى سەدەى ئیستا،
 بۆتە پەرمزى مانەوہ و سەرکەوتنيان.

ديارە كەلك وەرگرتن لە بەرھەم و دەسكەوتەكانى ئەم كەلەپوورە
 مافى پەواى ھەر ئەندامىكى كۆمەلە كە لەم ريبازەدا بەرپرسايەتى
 تويزى پيشپەوى كۆمەلە يانى پووناكبيرانى ئەرك وەخوگر لە پيناو
 شى كەردنەوہ و پوختەكەردنى كاگى دەسكەوتەكانى ئەم ميراتە، پلە و
 بايخى تايبەتى ھەيە. منيش تەنيا چاوەپوانيم لە رەش كەردنەوہى ئەم
 لاپەرانە ئەوہيە كە خۆزگە لە گوین شيبايەكى نەرم و نيا، ببیتە ھوى
 گەشانەوہى ئاگرى دامرکاوى پيشينيان. بەلكوو تۆزى نەمان و
 لەبيريەدەوہيان لەسەر پامالئ تا سەرلەنوئ بە بير و ئەنديشى نوئ
 تيان فكرين و لتيان وردبينەوہ، ئينجا بە پالپشتى دەيان بۆچوون و
 تينۆرى نوئ خوازى، گيانى تازە ببەخشين بە قاپى لەميژينەيان تا
 بەرەى نەسەرەوتوى ئەورپوى لتيان بيژراو نەبن و نامۆبى لئ نەكەن.

بهم پټيه بۇ گەيشتن و پټكاني مەبەست بە گوږه‌ی شیوازی نوڭ روانینی میژوویی (نو تاریخی گری) پټویسته گشت به‌ره‌میکی ئەدهبی فۆلكلۆر، له به‌ستینی میژوویی دا هه‌لسه‌نگینین، چون هه‌تا میژوویی ئەدهبی فۆلكلۆر، خولقان و په‌ره‌گرتنی به‌ره‌میگمان باشتر بۆ روون بټه‌وه زانیاری و تیگه‌یشتنمان له ناوه‌رۆکی به‌ره‌مه‌که زیده‌تر ده‌بی، ته‌نیا بهم مه‌رجه هه‌ل و ده‌رفه‌تیکی ئەوتۆ ده‌ره‌خسی که له روانگه‌ی ره‌خنه‌ی ئەدهبی و شیوازه‌کانی نوڭی ئەورۆیی بتوانین په‌هه‌ندیک لی‌بده‌ین له نیوان رابردووی پر له په‌رمز و نماد و سه‌رده‌می ئیستا. بهم دټرانه هه‌یچ ده‌به‌ردا نیم که ئالای دوینی له‌سه‌ر تروپکی ئەورۆ شه‌کاوه راگرم و له ره‌وتی به‌ره‌و پیشی نوڭی چاو بنوو‌قینم. هه‌ر وه‌ک ناشمه‌هه‌وی روو له‌م گه‌نجه سه‌ره‌به‌مۆره وه‌رگه‌یڤم یان به‌ردی تیگرم، به‌لکوو مەبه‌ست تۆسقالی ری‌خۆش‌کردنه بۆ وه‌رووه‌ینانی پله و باخی ئەم میراته به پټوه‌ری ئەورۆیی و ...

بۆ‌چوونی باسکراو تایبه‌ته به‌ تټروانینی ده‌سنیشان‌کراو (میژوویی - ئەدهبی) له‌مه‌ر توڭ‌ئینه‌وه‌ی به‌یت. بۆ وینه هه‌لسه‌نگاندنی به‌یت له روانگه‌ی جوانکاری هونه‌ری و هه‌روه‌ها شی‌کردنه‌وه‌ی پټکه‌اته‌ی به‌یت، پټویستی به‌ شیوازیکی ئەوتۆ نییه.

به‌هه‌رحال ئەوه‌ی پټشکه‌ش ده‌کرئ ته‌نیا به‌رکۆلئیکه له خه‌رمانی پرپیتی میراتی نه‌ته‌وه‌یی. به‌ بی‌ رووبینی ده‌یدرکینم که نووسراوه‌ی حازر تا بلیی که‌م و کوورپی زۆره و منیش ئەرکی خۆم سه‌بارت به‌ شوینه‌واری به‌یت‌بیژان وه‌ک پټویسته به‌ جی نه‌گه‌یاندوه‌وه.

ھۆيەكەشى دەگەرپتەو ھەسەر ئەم راستىيە كە: نوسخەى جۆرواجۆرى ھىچكام لە بەيتەكانم بەتەواوى دەست نەكەوت. بۇ وئىنە لە ۱۴ نوسخەى بەيتى خەج وسيامند تەنيا ۲ نوسخە و، ۱۸ نوسخەى ئازىزە تەنيا چاوم بە ۲ نوسخە روون بۆو. ھەلبەت ئەم دىرآنە بە ھىچ كلۆجى نابنە حاشارگەى ھەلەكانم، چون ھۆى سەرەكى لەم خالەدايە كە: نانى يەكەم بەرى تەندوور بريتشتە و بە برژە نيە، گەرمەتەندوورە و سووتەرۆكى ھەيە.

*

- لە دوايى بە دل سپاسى ئەندامانى بەرپىزى شووراي شارى مەھاباد و ناوەندى بلاو كەردنەوھى ھىوا دەكەم كە بەشېك لە ئەركى مالى چاپى ئەم كىتەبەيان وەئەستۆ گرت.

- سپاسى كاك سەلاح پايانىانى دەكەم كە فەرھەنگۆكى بۇ ساز كەرد و لە بەشى ھەيراندا زۆرى يارمەتى دام.
- سپاس لە بەرپىز كاك تاهير كەرىمى كە ئەركى پىداچوونەوھى وەئەستۆ گرت و گەلى ھەلە و پەلەى تايپى بۇ راست كەردمەو.

عەزىز وەليانى

پله و بايخی فولکلوري کوردي

رابردوو ديلي نووکی خامه يه ژير فه رمانی کاتي «ئيسټا». که خامه هاته سهر په راو، تیل وتان، کوټ و زهولان توور هه لدهدا و گړی بوخچه ی دلی دتزازي . دهرده پړی، دهرکیني، رازی برز بوو. دهجا به يه که وه هه ست راگرين، سه رنجیک، ده لاقه ی گاله دراوی میژوو دهبزوي و ئاوه لا ده بی، هه ر دمه و ساتی دیمه نی دینيته روو: دهمیک شه ر و شه پناخیوی، تالان و برؤی هؤبه و دهوار، بلیسه ی ئاگری لیژه و خه له و خرمان، گووهند و ره شبه لهک، چاوبرکینی و دهسته ملان، به يهک گه یشتن و يهک بوون. شینگا و شین و شه پور، لیک پران و سه رنانه وه.

دهمیکیش له شه وزهنگی سه رده مان، زرووقایی چهند جووته چاو خودارمان دهکهن، لیمان و دهمینن، به ئیما تکا دهکهن جووته چاوی خوین تیچزاو و توله هه ستینی گه رناس و میرخاسان. چاوی خه و لیزراو و چاوه نواری گراوی بو

چووکە لەسوار، چاوی پر تاسەیی وەرزیڕ لە روانینی حەقەپەلە،
تەنانەت چاوی چاوچنۆکانی چەپەل.

جیان لیمان دەوئ؟ ویست و دلخوازیان بلیی چبن؟ چبکەین چاوی
ھومیدیان نەنوو قینن؟ بەلی! رەوینەوہی تەم و مژی فەرمامۆشی، ھەست
کردنی دەرد و ئازار و مەینەتیان، بیستن و گوێ رایەلی بۆئاھەنگی ژین
و ژیانەوہی دووبارە، توورە و بیزارن، لەنەمان حەز دەکەن، لانی کەم
لە پەرەویزی لاپەرەکانی میژوودا ھەمووکات و ساتی ژیان بەرنە سەر.

ئەمە راستەقینە یەکی سەلمیندراوہ کە: کاتیەک دەتوانین کاروانی
ویژە و ئەدەبمان ھان بەدین ھەتا رژد و ھەوراز و نشیو و کەند و گەوہ
ببڕی و لە لووتکەیی بەرزی ئامانج سەرکەوئ کە جانتای دارمال بن لە
دور و گەوہەری نەتەوہیی. لە سەر دەمی ئیستادا کە بە پالپشتی زانست
و تیکنۆلۆژی بان دەست، شەپۆلی پیوہندی گرتن، ھەموو جیھانی
تەنیوہتەوہ، تەنانەت ئەمپو بە دنیا ی پیوہندییەکان نیو دیڕ کراوہ،
ئەگەر ویژە و ئەدەب وەک لقیکی فەرھەنگی مەعنەوی کۆمەل، لە
چەشنی کاروانیک، خۆی ھاوڕیکی ئەم شیوازە نەکا، شکی تیدا نییە کە
لە چۆلەرچ دەوہستی و چی دی بر ناکا.

پیویستە گوئ بەدینە زایەلەیی کاروانی ئەدەبی پیشکەوتوو ی
جیھان، بەلام ئەم راستییە ئەوہ ناگە یەنی کە بی ئەوہی خۆمان
ناسیبی، بی ئەوہی مال و حالمان بەسەر کردبیتەوہ، خەرارە و
جانتامان ھەلتەکاندب، سەر لە دەرک و بانی دراوسی و ھەندەران
دەربینین و چاولیکەری یاسا و نەریتی ئەوان بین.

خه له ف و نهمامی داره بوووزی دم کیل و مهزار نهو کاته له هه لدان و گه شه دایه و چرووی دهگوروی و لق و چل و پرژ و بال بلاو دهکاته وه و ده بیته سیبهری پشوودان که بنه ما و ریشه ی نهک ده لیمی به سستی نی دریا به لکوو ده گله سووردا بی تا له بهر ته وژمی ره شها و له نگیزه و گه رده لوول نه له رزی و نه چه می.

داخه که م سهرده میکه ئەم ریبازه له شوینه واری هه ندی له ریپه وانی ئەده بی کوردی دا رهنگ ده داته وه، یانی له و په ری راستی و دلپه رووشی بو پیشکه وتنی ئەده ب، تووشی چه شنیک خو له بیر بر دنه وه یان «نیلیناسیون» ی ئەده بی بوون. ئەوه له حالیکدایه که زوربه ی سهر قافله و ئالا هه لگرانی و یژه و ئەده بی جیهان به ئاوی چه می خوړینی مه لبه ندی خو یان فرچکیان گرتووه، له باره گای فو لکوړ خاکینه و ئەمه گناس تویشووی رییان وهر گرتووه.

گابرییل گاریا مارکیز وهرگری خه لاتی ئەده بی نوبیل (۱۹۸۲) که بوته سه مبول و خاوه نی سه بک و شیوازی تایبه تی ئەده بی، هه موو شاکاره ئەده بییه کانی وهک: سه د سال ته نیایی بوونه ته ئاویته ی بالانوینی لایه نه کانی ژیانی نه ته وه ی کو لومبیا. له پرسه و کوړی ماتم، شینیان له گه ل ده گیړی، جواناوی جوانه مه رگان ده سپرته وه، له شادی و هه لپه رکی، موسیقای سه رکه وتنیان بو ده ژهنی و لاوکه یان له بهر ده گیړیته وه. **یاشار که مال** به و په ری شاره زاییه وه، ته پ و توژ و قور و لیته ی کوچه و کو لانی گوندی چه کوړئاوا، گه رده لاوژده ی لاوکو له و

کيژولان، فريپک دادانی قهیره کچان، شمشالی شوان و بالورهی جووتیر، به کورتی فولکلوری کردوته نامیانی نووسراوه کانی. ههروهک خوی دهلی: له سازده سالی دا به گیرفانی پر له کاغه زهوه دهجوومه نیو ژنانی دی و گورانیه به شکۆکانی ئەوانم کۆ دهکردهوه.

یان لۆرکای ئیسپانیا که بالوره و بهیت و باوی قهرهچه کانی کردوته شیرهی گیانی شیعره نهمره کانی.

کاتیك بو پشودان گوئ دهیترینه شیعره کانی **سیدراسینگوری** ئەفریقای، دمبه و پمبهی تهپلی رهش پیسته کانی ناو دارستانی چر و تاریکمان دینیتته گوئ. وشهی رهسهنی وهک زریوه له رهشایی شهوی ئەفریقادا دهردهوشین.

بهلی! تا خۆمان نه ناسین، ههتا له پیناسهی خۆمان ورد نه بینه وه، گه لیک ناچیزیه ته نیا سوور بین له دهمه لاسکهی دیتران و بهس.

تۆرهی ئیستای ویژه و ئەدهبی پیشکه وتوی جیهان، سه لماندوو بهتی که: له ریبازی پر هه لاس و که وتی ناسین و تو یژینه وهی تاییه تمه ندیه کانی کۆمه لایه تی هه ر نه ته وه یهک، ئەدهبی فولکلور وهک ناسنامه ی ئەم نه ته وه ده ورکی کاریگه ری هه یه له به جی گه یانندی ئەم مه به سته دا.

دهلین: قه دری زیپر له لای زیپرینگه ره

راستی! خه زینه ی ئەدهبی فولکلوری کوردی ده بی خاوه نی چ دوپ و ئەلماس و جه و اهیراتیك بی که له سه ده ی نۆزده هه مه وه بی برانه وه،

پۆلى روژه لاتناسان له هه نده رانى دووره دهست، يان پييان له م مه لبه نده نه بريوه، يان به رده وام بوون له ليكدانه وهى فولكلوريك؟.

يابا (Jabu) سو سين (Socin) و پريم (Prym) له دهيه كانى ئاخري سه دهى نو زده هه م، ما كاي (Makas)، مار (Mar)، نيكي تين و ئوسكارمان سه ره تاي سه دهى بيسته م.

ئهمان و زور كه سى تر وه ك زي پرينگه رى چازان له م باسه وردبوونه وه، تىي فكريون، خه زي م و هه ياسه و گو به رو كيان وه كو كر دووه، كه گه پراونه وه بو ولات جاريان كيشاوه: خه لكينه! كوردستان پره له زي پ و جه واهير، خاكيان گه وه ره و ئاويان كه وسه ره، به لام خو يان هيشتا به باشى نه يانناسيوه!

ئه وان «**عه لى به رده شانى**» يان هه يه كه هه ر وشه و به يتيكى زي پرى سووره، «**ره حمان به كر**» يان هه يه كه به كه ره سه ي به يت شووره ي قه لاي با پيرانى داده ري زي ئى. به لئى! بايخى تو ي زي نه وه ي ئه ده بى فولكلورى كوردى، به تاي به ت به شى به يت و باو تا ئه و راده يه گر ينگه كه زور له مه پيشتر **ويلچفسكى** (3) زارا وه ي هه لدانى له راده به ده رى بو ديارى كر دووه. هه روه ها بليمه تى هه لكه وتووى ئه ده بى كوردى، **عيزه دين مسته فا ره سول** راي وايه: «كۆمه لئى زانست ئىستا له سه ر فولكلور ئه زى» (4).

هه رچه ند له م بواره دا، روژه لاتناسان به تاي به تى ئوسكارمانى ئه لمانى حه قىكى زورىانى به سه رمانه وه هه يه و هه ر خاوه ن هه ست و ئه ده بدو ستيك به رمنه تيانه و چا كه ي ئه وان له بىر ناكه ن. به لام پرسىار

بكهين، ئەي خۆمان چيمان كردوه؟ ئەهلي قه له م چ به پرسسيه كي له
حاست ئەم كه له پوره نه ته و ايه تيه وه ئەستو گرتووه؟

هر بويه ئەم شيعره ي بابا تاهير له هه موو چياو لاپال و شيوي
ئەم ولاته دهنك ده داته وه :

كه ي ره وايه له بارگاهي نيلاهي

گون له نيمه و كه سي تر بگري

بهيت، چيروك، ئەفسانه وهك بابه تي يه كه مين قوناغي ئەده بي
كوردى، دارمالن له وشه ي پاروا و رهسەن، به واتايه كي تر ريگاي هه يه
ئەم قوناغه به سه رچاوه ي فه رههنگي زمان نيودير بكه ن.
كه وابوو جي ي هيج ليخوش بوونيك له نووسەر و ئەديبان ناميتي
بو كه مه ترخه مي له حاست ئەم به شه له فولكلوري كوردى.
هه له وه له كه وتوووه، قولي ليه له مالين و بيانيشكنين، له
بيژينگان بدهين، بنژيل و سه رتوته ليك بكه ي نه وه و له قه ره ي ئەده بي
هه نده راني بدهين، ئينجا ده رده كه وي ئەگەر: «**خه ج و سيامند**» به
سو زي شمشال له زه مه ند و بژويني بناري به رده گويز ته نيا چه خسيك
سه ما كه ن، گو لپه ري سويسنه و شللي ره و چنوور به دم باروژوه وه

ئەمانە و سەدان تىكىست و نمونەى تر، ئەم راستىيە دەسەلمىنن كە
ئەگەر دارى شىعر و ئەمامى پەخشان وىراى ھەلمژىنى شىنەى بلاوئىنى
ئەدەبى ئەورپوى جىهان، بە چۆرى زولالى تاڭگەى ناو بەيتوبىوان پاراۋ
كرى، چى پى ناچى، بۆن و عەترى مىرغوزارى نىشتمان چوارقورنەى
جىهان دەگرىتەوہ. بە ھىواى ئەو رۆژە.

کورته باسیک له سه ر تایبه تمه ندییه کانی: *

به یت - به ند - چه یران

سه ر ه تا

به درێژایی سه ر ده مانی میژوو هه ندی له نه ته وه کان سه ره رای پیشینه یه کی له میژینه و پری له شانازی له بهر زور سه بهب و هوی سیاسی و میژوویی که توێژینه وه یان له م وتاره دا ناگونجی هه ل و ده رفه تیکی له باریان بو نه ره خسا که ده سه لاتیکی گشت لایه نی وه ها بگر نه ده ست تا بتوانن به که لک وه رگرتن له هه موو ده ره تانه کانی ده سه لاتداری هوی گه شان ه وه ی زمان و ئه ده به که یان پیک بئینن که خوی به شیکه له ره وتی دوور که وه تنه وه له بنه ماکانی شارستانییه ت و کۆمه لای مه ده نی. له بارو دۆخیکی ئه وتو دا نه خوێنده واری و با یخ نه دان به خویندن وه ک ملۆزمیکی جی مه ترسی ده بیته له مه پهریکی له بن نه هاتوو له

* به سیاس له ئه دبیا نی هیژا: ناسر باباخانی - سه لاح پایانیانی که ئه م وتاره له سه ر پینشیار و پینداگری ئه و به رێژانه هاته روو.

سەر ریی بووژانهوه و هه‌لدانی ئه‌دهبی نووسراوه. بهم پێیه سه‌دان بیره‌وه‌ری و کاره‌سات و به‌سه‌ره‌اتی نه‌ته‌وه‌یه‌ک بی ئه‌وه‌ی بکه‌ونه سوچیکی لایه‌ره‌ی میژوو، ده‌که‌ونه زه‌لکاوی فه‌رامۆشی، که‌م نین ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ی به‌هۆی به‌ته‌نگه‌وه نه‌بوون و لایه‌سه‌نی له‌ حاست زمان و ئه‌دهب، یان هێرشێ زمانێ ده‌سه‌لاتدار، به‌ جارێ تیدا چوون و نیو و شویننه‌واریکیان له‌ میژوودا نه‌ماوه.

که‌ وا بوو خزمه‌ت به‌ زمان و ئه‌دهب، یانی هه‌بوون، هه‌بوونی نه‌ته‌وه‌یه‌ک، یانی مانه‌وه له‌ جه‌رگه‌ی میژووی جیهان‌دا.

له‌م به‌ستینه‌دا گه‌لی کورد به‌ ده‌یان جار خه‌له‌فی ئامانجه‌کانی نه‌ته‌وه‌یی که‌وتۆته‌ به‌ر هێرشێ ره‌شه‌با. ئه‌گه‌ر جاربه‌جار چه‌می خوڕینی زه‌مان بواری پێداوه که‌ ئه‌سپی مراد لینگ‌ بدا، بۆی مسۆگه‌ر نه‌بو ئه‌وتۆ که‌ شیاوی میژووی پر ته‌مه‌نیی به‌ چشنێ خزمه‌تی زمان و ئه‌دهب بکا که‌ هاوڕیک له‌ گه‌ل کاروانی ئه‌دهبی جیهان ری ببری. هه‌ر بۆیه ته‌مه‌نی ئه‌دهبی نووسراوه‌مان له‌ حاست نه‌ته‌وه‌کانی ده‌سه‌لاتدار چی به‌ به‌ره‌وه‌ نییه‌. به‌لام به‌خته‌وه‌رانه به‌شی ئه‌دهبی زاوه‌کیمان ئه‌م که‌مایه‌سیه‌ی تا راده‌یه‌ک بۆ قه‌ره‌بوو کردوینه‌وه. به‌ وته‌یه‌کی تر ئه‌م به‌شه له‌ فۆلکلۆری کوردی به‌ درێژایی میژووی کۆمه‌ل به‌ته‌نیا ئالا هه‌لگر و پارێزه‌ری زمان و ئه‌دهبی نه‌ته‌وه‌که‌مان بووه. له‌ ناو جه‌رگه‌ی پێوه‌ندییه‌کانی ئابوری - کۆمه‌لایه‌تی سه‌رده‌مانی میژوویی‌دا گووراوه و سه‌ری هه‌لداوه، ده‌م به‌ ده‌م و سینگ به‌ سینگ پاراستووینه‌، هه‌تا خوداوارستان قه‌له‌م هاته‌ گه‌ر و به‌ پێی هه‌لومه‌رجی کات و شوین،

دەۋرى تايىبەتى خۆى لە پىناۋ گەشەسەندنى ئەدەبى كوردى بىنى، كە بەرھەمى ئەم سەردەمە لە شوپىنەۋارى بلىمەتانى ۋەك:

مەلای جزیرى • مەۋلەۋى • بىسارانى • خانى • نالى • مەھۋى و

... رەنگى داۋەتەۋە. پاشان (لەسالى ۱۹۰۴ ز، بەم لاۋە) قەلەم بەشىك لە ئەمانەتى دەم و سىنگى وپژەرانى، بەرىز و حورمەتەۋە ھىنايە سەر پەراۋ. كە ۋا بوو پىۋىستە ئەم بەشەى سەرەكى فۆلكلور ۋەك بىنەماى ئەدەبى كوردى بىتە ئەژمار و ھەر لەم روانگەشەۋە شى كریتەۋە و ئاكامى بەكەلكى لى ۋەرگىرى.

ماكسىم گوركى دەلى: «فۆلكلور بىنەپەرتى ئەدەبىيات و پالپىشتىكى

جى متمانەيە بۇ شاعىران و نووسەران»^(۵).

زۆر چەتوون و جى گومانە ئەدىبانى ئەۋرۋى كورد بتوانن خولقېنەرى شاكارىكى ئەدەبى بىن، بى ئەۋەى بەھرەى بە خىرو پىۋىستىان لە سەرىنچاۋە ۋەرگرتبى، يان لانى كەم ئاگادارى رەۋتى ئەدەبى پىشۋى وپژە و ئەدەب نەبىن!

زۆر چەتوونە ھىچ چەشەنە زانىارىيەكمان لە ھۆ و سەبەبى مانەۋە و خۇپراگرى زمانەكەمان نەبى، ئىنجا بمانەھۋى داھىنەر بىن و بەرەۋ رەۋتى ئەدەبى پىشكەۋتۋى جىھان ھەنگاۋ بىنن.

شاعىر و نووسەرى دەرۋەست و ئەركۋەخۇگرى ئەۋرۋى كورد تەنیا بە پالپىشتى «نماد»ە كانى نەتەۋەبى و نىشتمانى و گشت بىنەماكانى پربايخى ترى فۆلكلور دەتوانى ئاۋىتەى مەكتەبە ئەدەبىيەكانى ئەۋرۋى جىھان بى و كارۋانى ئەدەبى كوردى سەرکەۋتۋانە بەرىتە بەستىنى

مۆدیر نیسم و نوڭخوازی ئەدەبىي.

دەروەك **گۈوركى** دەلى: «ئەگەر رابردووى خۇمان باش بناسىن،
داھاتوويەكى رووناكمان دەبى»^(۱) بەختە وەرانە لەم دوايانەدا ھەندى لە
بەريزانی شاعیر و رۇماننووس، توانیویانە ئەم ئەركە بە باشى بەرپۆھ
بەرن، بەلام ... ھەتا لووتكە زۆرى ماوھ.

به یت

به یته کان له باری ناوهرپوکه وه به ۶ دسه دابهش دهن:

غه نایي - هه ماسی - تراژیدی - نایینی - میژووی - نه فسانه یی.

وهک به یتی **دهدم** که به یتکی ته واو میژووییه، یان **زه مییل فروش** که به یتکی نایینییه، هه ندیکیان به تهنیا هه لگری چهند تاییه تمه ندین، بو وینه: به یتی **شورمه هموود و مهرزینگان**، له هه مان کاتا که به یتکی غه ناییه، باری **«هه ماسی»** یشی به هیزه و سه رته نجامیکی **«تراژیدی»** یشی هه یه.

ئه گهر رایهل و هه ودای ئه م بابه ته هه لویزنین، ده لاقه ی سه ر دیری باسه که مان له ره سمه دهرده چی، که وا بوو دینه وه سه ر خه ت!

له باسی تاییه تمه ندی به یت خالی گرینگ و جی سه رنج ئه م راستیه که ده میکه له مهر **مه لبه ندی به یت**، پرسیاریک بیر و زه ینی لیکوله رانی هه ژاندوو که بوچ ته نیا ناوچه ی موکریان بوته مه کو ی گه شانوه و په ره سه ندنی به یت؟ (هه لبه ت له راده ی زوریه ی به یته کان دا) ئه وه ی راستی بی به یته کان له رووی ناوهرپوک واتا شوین هه لگرتنیان له رووداوه میژووییه کان و گشت پیوه ندیبه کانی کو مه لایه تی ته واوی پانتای جوغرافیای کوردستان ده گرنه به ر.

سهره پای ئهم راستييه، هه ندى له بهيته كان ته نيا له ناوچه ي موكريان دا بړه وى سه ندووه و پي نه ناوخته پشت بستو و تيره گى ئهم مه لبه نده، هه روه ها ده بينين شوين و رووداوى چه ند به يتيك هيچ پيوه نديكيان به م ناوچه وه نيه، كه چى هه ر ئهم به يته له زيدي خوښى و يان شوين و جى مه به ستى ويژر، بړه ويكى بهر چاوى نه بووه، به پيچه وانه به يت بيژانى موكريانى به باشى زانيويانه و له كوړ و مه جليسان كو توويانه ته وه و پله و بايخى ئه ويان هيناوخته روو. ئيستاش شوينه وارى ئهم به يتانه چ به نووسراوه، چ كاسيت هه ر به راويژى خوښخوانانى ئهم ناوچه ن كه وا له سه ر ده ستانن.

ئهمه راسته قينه هيكى سه لميندراو و زانستيه كه «**بوون**» ي هه ر «ديارده» يه كى فهره ننگى له پيوه نديكى له پسان نه ها توودايه له گه ل گشت ياسا و پيوه ندييه كانى ئابوورى - كو مه لايه تى فرماسيون و اتا «**نيزام**» يك كه ديارده ي باسكراوى تيدا گووراوه و سه رى هه لداوه.

كورت و روونتر بلين: ئهم به شه ي فولكلور خو لقاوى پيوه ندييه كانى نيوبراوه له سه ده كانى تاريكى ميژوويى ولا ته كه مان. هه ر بو يه ناوه رو كى ئه مانيش رهن گدانه وه يه كن له شي وه ي به ره هم هينان له قوناغه كانى كو مه لى كورده وارى و هه روه ها پيوه ندى نيوان ئه ندامانى عيل و تايغه به پي پله و پايه ي ديارى كراويان له كو مه لدا. كه وا بوو پيوسته له م روانگه وه شوين پي ولامى پرسياره كه مان كه وين.

هه ر له سه ر ئهم شيوازه با بزانيان كام تايبه تمه ندى ئابوورى ناوچه ي موكريان، پيوه ندييه كانى ئه و مه لبه نده ي خستو ته ژير

کارتیکردن که جیاوازی هه بووه له گهڵ ناوچهکانی تری وهک کوردستانی باشوور؟ دريژهي ژبانی كوچهری عیلات وهک هۆیهکی بنهپهتی بو پرهوپیدانی ئابووری ئاژه‌لداری له کوردستانی ئیراندا و ههروهها بهدوای ئالوگوپیکي که له ئاکامی شهپی چالدۆران که له نیوان دوو دهولهتی زلهیژی سهردهم (ئیرانی سهفهوی - نیمپراتوری عوسمانی) له سالی ۱۵۱۴ زایینی دا هاتهپیش، و ... وهرزیری و بهرههمی زهوی زیاتر له پيشوو كهوته بهر سهرنج، که بهم هۆیه له سهههتای سهدهی شانزدهدا: «ملکداری دهره‌به‌گایهتی سهقامگیر بوو و پیوهندی دهره‌به‌گایهتی به سههه موو مه‌لبه‌ندهکانی کوردستاندا زال بوو»^(۷) ئەم رهوته له کوردستانی ئیراندا به هۆی: ئاوی زۆر، ههواي سازگاری کویستان، رادهی زۆری لیپهوار و بژوین‌بوونی زۆربهی ناوچهکان به تایبەت موکریان خیراتر و بهربلاوتر سهقامگیر بوو ههتا کوردستانی باشوور.

بو وینه^(۸)

کوردستانی	کوردستانی	کوردستانی	
ئیران	عیراق	تورکیا	
۳۲%	۸%	۶%	رادهی لیپهوار

بهم جوړه له سهههتای سهدهی نیوبراو، بهره به بهره له داوینیی کپوه بهرزهکان و پیدهشتی بژوین به دهری چه‌م و کانیاویک، گوندی

تازە درووست دەبوون و ئاۋەدان دەكرانه‌وہ.

نىشتەجى بوون و پەرەسەندنى كشت وكال، كارى وەرزىرى كرده شىۋە ژيانى سەرەكى عىلات. (ھەلبەت لە زۆرىەى سەرەماندا ئاژەلدارى لە كوردستانى ئىران پلە و بايخى خۆى ھە ھەربۆ و لە كورتىيى نەداۋە).

لە كوردستانى باشوور، ژيانى عەشیرەتى زۆر گيانسەخت بوو، بە جۆرى كە ئىستاش تاپۆى ئەم شىۋە ژيانە بە سەر ھەندى لە ناوچەكاندا ھەروا بەردەوامە و تەواۋى پىۋەندى نىۋان ئەندامانى خستۆتە ژىر كارتىكردى خۆى، ھەر بەم بۆنەۋە و ھەروەھا ھەندى ھۆكارىتر، بىر و برۋاى ئايىنى لە رىگەى تەرىقەتى شىخايەتییەۋە، لەنىۋ عەشیرەتەكانى ئەم دىو، براتر و بەھىزتر بوو ھەتا كوردستانى ئىران. ئەم پىۋەندىيە دوولايەنىيە (سەرۆك عەشیرەت - شىخ) تا رادەيەك پتەو بوو كە بنەچەكەى ھەندى لە سەرۆك عەشیرە و رىبەرانى بزوئەۋەى نەتەۋەى كورد (لە كوردستانى باشوور) دەچىتەۋە سەر شىخانى نەقشبنەدى.^(۹)

بەم پىيە دەرەبەگ و سەرۆك عەشیرە كە لە گەل شىخى ناوچە ھۆگرى دوولايەنى ئەتۆيان ھەبۆ و ھەلوئىستيان بە قازانچ و بەرژەۋەندى يەكتر بوو، رىگای بە خۆى نەداۋە كە دالتەرى بگەپىنىتە رادەيەك كە خۆشخۋان رابگرى و بايخ بدا بە كۆر و مەجلىسى بەيت بىژان. (ھەلبەت بەرجى ماۋەيەكى كورت لە حكومتى **عەبدولرحمان پاشاى بەبە** (سەرەتاي سەدەى نۆزدە) كە بايخى تايبەتى داۋە بە

گه شه سهندنی شیعر و ئه ده بی کوردی، به جوړی که خوشخوانی وه که
عەلی بەر دە شانی یانی مامۆستای زۆر بهی شایه و شاعیران، له
 باره گای ئه ودا ریز و حورمه تی هه بووه^۱ ئه وه له حالیکه دایه که له
 ناوچه ی موکریان دا، دیوه خان و پاشخان و پیشخانی ئاغا جمه ی دهات
 له کوپخا و گزیر و بابنۆکه و کارکه و کاره که و مه زنه پیاوانی
 عیلات و میوانی هه نده ران. بۆ ریزگرتن له هه شیمه تی میوان و خوش
 رابویری و رووسووری خانه خوی کی باشتر له هه کایه تخوان و
 بهیت بیژ؟

له هاوسنووری ناوچه ی موکریان، بۆ وینه له گونده کانی سه ر به
 شاری بانه «**خان**» له باری ئابووری و شیوه ی ملکدارییه وه، ده سه لاتیکی
 ئه وتوی نه بۆ که بپرژیته سه ر راگرتنی خوشخوان. چون به پپی ئامار
 به شی خان له دهات و به ره مه می زه وی له م مه لبه نده له جیی ۱۰ و ۲
 (%۲۰) %۱۰ هی ئاغایه.^(۱) هه روه ها له ناوچه ی سنه به م چه شنه یه که
 «واهه یه خاوه ن ملک له پینج یه کیش که متر وه رده گری، وه که له
 ژاوه روی نیزیک سنه که ته نیا $\frac{۲}{۱۵}$ وه رده گری، واته که متر له پینج
 یه کیش، چونکه خا که که ی به رده لان و ریژه وی زۆر نییه.»^(۱)

به تایبه تی ئه م خاله گرینگه له بهر چا و گرین که له م ناوچه
 به رته سه که دا چه نده یل به فره نگ و داب و نه ریتی تاراده یه که هاوبه ش
 دراوسی و هاوسنوور بوون یانی: **مه نگور** ■ **مامه ش** ■ **گه ورک** ■
دیپوگری. که تایبه تمه ندییه کی به رچاوی موکریان دیته ئه ژمار.

یه کی له بواره کانی خو رانان و رقه به رایه تی نیوان سه روک عیلاتی

موکریان له سهر هه بوونی بهیت بیژانی لیزان و کارامه بووه. کاتی وپرای دهست و پیوهندی چوته راو و کهرویشکیان هه لئاوه به ته مال، بانگی خوښخوانی کردووه تا «پایزه» ی به سهر دا بلی. له هیچ هاموشو و سه فهریک نه بووه که بهیت بیژی له گه لیا نه بی.

هر چند بهیت بیژ له باری په یگه ی کومه لایه تیه وه له ناو جه رگه ی ره شای و له چینی به ره ژیری کومه ل بووه، به لام به هوی هونه ری پر باخی له «دیوه خان» دا پله و پایه یه کی دیار یکراوی هه بووه.

له به شی دوا یی دا زورتر له سهر هم بابته ده دویین که بهیت خولقاو و به ره می پیوه ندییه کانی ئابوری، کومه لایه تی سهر ده میک له میژووی ولاته که مان بووه، به لام له هه مان کاتا به بی هیچ جه شنه ده مارگرژیک ده بی دان بهم راستییه دابینین که «دیو خان» ی موکریان بهیت بیژی لاواندو ته وه و بوته هوی گه شه سه نندن و په ره پیدانی بهیت.

ناوه روک و تهنانهت راده ی دهست تیوه ردانی بهیته کانیش پیمان ده سه لمینن که بهیت بیژ له هه مان کاتا، سهر به ره ژیری هیچ خاوه ن «دیوه خان» یک نه بووه، سه ره به خو یی بیر و پروا و سه ره رزی خو ی پاراستووه. دهست له بنا گو ی په رژی نی له سهر راستییه کانی کومه ل وه لئاوه، دهنگی زولالی بوته ره نگ دانه وه یه ک له ئاوات و ئامانجه شار دراوه کانی کوما ی هه راوی خه لک.

هم به شه ی وتار به چند وته یه ک له بهیت بیژی به ناوبانگ: **مام قادری نوستاد نیراهیمی**، ناسراو به **قاله شین**، کو تای پی دینین که به لگه یه کن بو سه لماندنی بوچوونمان.

مامە قادر بە ئاھ و مخابن روپەرىك لە بىرەوەرئىيەكانى
 ھەلدەداتەوہ و دەلى : «لە ۱۴ سالىيەوہ ھەتا ئنيان بۇخواستم،
 خۇشخوانى كاكە رحمانى كامحەممەدى، ئاغاي «گلئان» ئى بووم.
 كەرىم مل خوار بەيتبىژى نىو بەدەرەوہى ئەو سەر دەم بوو. كارەحمان
 پيشنيارى پىكرد كە بەيتى «مەم و زين» و «سەيدەوان» م فىركا، لەبرى
 ئەو ھەرچى لەمالى دونيايە بىھەوئى دابىنى كا. لە پاشان خۇشخوانى
 برايم ئاغاي «قۆيتەل» ئى بووم. كورته ماوہيەك بۇ ميوانى لاي خانانى
 ھەرمىلى (كورى سەيفەدين خانى سەقز) بووم، زۆرى تكاو رجا كرد لاي
 بمينمەوہ. من تەنيا كەسىك بووم (وہك نامەحرەم) ئيزنم ھەبو بچمە
 «ئەندەرۋون» ئى ئاغاو قاميان بۇ بلئيم»^۷

بەند

لښکي تری ئەم بەشەى فۆلکلۆرى کوردی «بەند» ن وهک :
پایزه . به هاره . گه لو . نازیزه . گوئی . سه هره .

جوغرافیای مه لبه ندى گه شانوه و په رسه ندىان ، به پيچه وانهى زۆربهى به يته كان نهك ته نيا به رمه ودا نيه ، به لكوو شويني بلاوبونه وه و په له او يشتنيان به رته سكه ، يانى تايبه تن به ناوچه يهك وهك : **سه هره** كه تايبه ته به كوردستاني باشوور(به تايبه ت دهشتى ههولير). **پایزه . گه لو . گوئی . نازیزه** تايبه تن به ناوچهى موكریان ، به جوړئ كه م به يت بيژئى موكریانی شك ده بهى كه به رچى به يته كان ئەم به ندانه ش نه زانى. به م بۆنه وه دهق و نوسخهى زۆرى لئ تۆمار كراوه .
 با ئەوه شمان كو تى كه له لای خه لكى موكریان «**ههوا**» شى پى ده كو تری ، وهك بلين: ههواى پایزه .

به ندى به هاره به هوى ناوه روكى تايبه تى كه په سنى جوانيه كانى وه رزى به هاره ، به ندىكى شاز و هه لكه وته يه ، يانى سنوورئى ديارى كراوى بۆ نيه و له هه موو شوين و ناوچه كانى كوردستان دا برهوى

هه يه .

خالی هاوبه شی بهند و بهیت له م راستی دایه که نه میس ههروهک بهیت بهرهمی هه لسوکه وتی ژیان و پیوهندی گشت لایه نی نه دمانی کومه لن. له ناو جهرگهی رووداو و کاره ساته کانی ولات سهریان هه لداوه. بهم پییه بهندیش ئاوینه ی به شیک له بارودوخی میژوو و داب و نه ریتی کومه لایه تی سه رده میکی کوردستانن. بو وینه له به شیکی «پایزه» به دهنگی کاک عه لی گه لله بانی ناسراو به **عه لی که ردار** ، رووکاریکی میژوویی ولاته که مان به دی ده که یین.^(۱۳)

ئی وهی وای ...

ئاغام نه وه سه دایه پیره پایزیم له بن گوئی دی

پایزه له من ، سه ر ده بوو له شگری

«زووری» یان «زهرزا» یان «باشکۆکی» یان «ره شکۆتری» یان

خرمژی ده کرد و به سه ر «ده ربه ندی به به» و ه رده بوو

نه وه کیژ ده یکوت: وهی لاه

نه من سه لا و سه ت سه لای گه وره و گرانم لی رابوو

حه مه ده مین به گ منداله ، قوچ عوسمان ساخلاوکیشه

که رویشک له قامه ت و گه رمه لانی خوئی خوس به سه ر ده بوو

وهی سه رگه ردانی خه زیم شوپ و گواره شوپانم و ه ره پایزه

بی پیچ و په نا قسه له سه رده می حکومه تی میرنشینی بابان ده کا

(سه ده ی هه ژده و سه ره تای سه ده ی نوژده) که عیله کانی دراوسی به

دنه دانی حکومه ت و ده وله تانی ناوچه به ربوونه گیانی ، که له نه نجاما

رېيان بۇ لاوازبوون و فەوتانى خۆش كرد.

لېرەدا وىژەر ناراستەوخۇ داكۆكى و لاگىرى لە حكومەتى بەبە دەكا و «پايزە»ى كردۆتە بيانوو بۇ دەرپرېنى فغان و خەفەت لە دەست جەورى زەمان و تىداچوونى دەسەلاتى پرشكۆى مىرانى بابان.^۸

لەبارى ناوەرۆكەو، جگە لەم بابەتە مېژوويه، لايەنى بەهيز و گرېنگى بەندەكان بارى غەنايى ئەوانن، كوتمان كە «بەند» یش لە گوین بەیت ئاويئەى بەشېك لە ژيان و ھەلومەرجى كۆمەلایەتى نىشتمانە لە سەردەمانىكى مېژوويىدا.

بە پىي رەوتى مېژوويى كۆمەلگای مروڤ، ويستى ئەندامانى كۆمەل لە پىكھېنانى بنەمالە بۇ دەورگېرانىان لە پېئەندىيەكانى كۆمەلایەتى ھۆز، دەبېتە بنەمايەك بۇ گوورانى تۆوى ئەوين لەدلى ئەوينداران و بە پىي ئەزمونى مېژوويى كۆمەل، ھەرچى بەستېنى ئابوورى ژيان بەرتەسكتر و نەريت و ياساى حاكم بەسەر كۆمەلدا، ياساى باوكمىرى بى، ئاكار و رووداوه كۆمەلایەتییەكانىش لەچارچىووى بەرژەوہندى دەسەلاتداران قەتیس دەبن. «ياسا»ش سوور و پىنداگر دەبى بۇ پاراستنى «سوونەت» كە دژايەتى دەبى لەگەل دلخواز و ئامانجى بەرەى «نوى».

بە دىژايى مېژوويى ولاتانى رۆژھەلات، ھەمىشە بەرەى دەسەلاتدار، چ بە پانتايى ولات، چ لە جەغزى عەشیرەتیک، «سوونەت»يان كردۆتە ئامرازیک بۇ پاراستنى ھیز و دەسەلاتيان و لەگەل ھەر چەشنە ئالوگۆرپىك بەرھەلستيان كردوو و لە بەرابەر

ته وان دا، بهر په كې كومه ل (زوربه) هه ميشه نوځواز و چاوه پروانی
 كزبوونی سووننه ت بوون له پیناو گورانكاری كومه ل دا، له م باسه شدا
 زاكوون و داب و نهریتی كومه ل بوونه هه لډیری فهوتان بو ته وینداران.
 ناوه روکی زوربه ی بهنده كان له سهر بنچینه ی وها رووداویك پیک
 هاتوون. بو وینه ئاوپیک ددهینه وه سهر نوسخه یه کی بهندی پایزه به
 راویژی دهرویتش **ره حمانی جه مه شیت** (۱۳):

ئای وای وای وهی وای ...

ته ورؤ سه دایه تهوی پایزیم گه یوه تی

ئاغام پایز چ محله له چ محاله، محاله که ی ته وه لی جستانی

ته من زهینی خوم ددا خووسی تهوی پایزی

تهوی شه ختی خوی دهنگیوی، دهیدا له گولی

سوینسی، هه لالی، بهیبوونی، خاشخاشکی، گوله میلاقی

کورپه چ ئاخر زه مان رابوو، لیم دهنگیوی په لکی ره شه ریحانی

ته وه کیژ به ته دهب راوه ستاوه له دهرکی ده ماله بابان

دهیکوت: «هه تیوه ته تو له هه واری دسه ریته به من کوتبایه ته ورؤ

پایزه له من بابان ویرانی

چ محله لی ده دست لیک بهردانی»

ئاغام جا بللی تو مامزی شینکیته له کوی به شیرزه یی ده دی

له که لینی «دهر به ند» ی، له زوورکه زوورکان

قایمه لانی خوی لی داویشتمه وه سپیلکی دسه ر «خانی»

ته من دسه ر کار مامزیم هه لده برد

پرمه‌ی محه‌نده‌کان، قووله‌ی کوره به‌بان، چریکه‌ی ده‌مانچان
 ئه‌وه به‌سته‌زمانه‌م بلیند ده‌کرده‌وه له‌سه‌ر قامه‌لقامی ده‌لانی چ چارو
 قودره‌تی بی نه‌ده‌ما

خۆی لی ده‌ئاویشتمه‌وه ئامیزی کوره‌هیرانی
 وه‌ی سه‌رگه‌ردان و ده‌ست لی‌ک به‌ردانی خه‌زیم زی‌پانم
 له به‌ندی پایزه و هه‌روه‌ها به‌نده‌کانی تردا، قاره‌مان یان
 که‌سایه‌تییه‌کی دیوناس و دیاریکراو به‌دی ناکه‌ین. جیاوازی «به‌یت» و
 «به‌ند» یش له‌م خاله‌ دایه‌ که به‌ پی‌چه‌وانه‌ی «به‌یت» هی‌چ‌کام له
 «به‌ند» ه‌کان قاره‌مان یا که‌سایه‌تییه‌کی ناسروا و تاییه‌تی نییه، به
 واتایه‌کی تر به‌ند سه‌ربورده‌ی که‌سیکی دیاریکراو ناگه‌ریته‌وه، به‌لکوو
 راگه‌یه‌نه‌ری مه‌به‌ستیکی گشتیه.

گازنده و سکالایه‌کی عام و اتا تیکراییه له‌ جه‌وری زه‌مان، داد و
 فغانیکی هاوبه‌شه و له‌ گوین سه‌مه‌فونیا، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌مو
 کو‌سکه‌وته‌یه‌ک به‌یه‌ک ده‌م و به‌یه‌ک سۆز، ده‌نگ هه‌ل‌ب‌رن و پری‌سکه‌ی
 دل هه‌ل‌پ‌رێژن له‌ حالیکدا له‌ ته‌واوی به‌ینه‌کان یه‌ک یان چه‌ند که‌س وه‌ک
 که‌سایه‌تی سه‌ره‌کی و اتا قاره‌مان ده‌ور ده‌گه‌پ‌رن که‌ ده‌سپیک و
 چاره‌نووسیکی دیاریکراو و ئاشکرایان هه‌یه. ره‌وتی رووداوه‌کان یان له
 زمان به‌یت‌بیژه وه‌ک سه‌یه‌م که‌سی تاک (به‌یتی: مه‌م و زین ■ ده‌دم ■
 قوچ عوسمان)، یان له‌ زمان و یژه‌ر وه‌ک دووه‌م که‌سی تاک (به‌یتی:
 کاکه‌ میر و کاکه‌ شیخ. و یژه‌ر: جووته‌ی خوشکان. نه‌ستی و به‌شدادی
 ■ به‌یتی زه‌ینه‌ل و گوژه‌ل. و یژه‌ر: گوژه‌ل خوشکی قاره‌مان ■

سواروؤ. ويژهر: گروای قاردهمان (نایشه گول - سنجانی) بیینه وه سهه
دریژه ی باسه که مان.

کوتمان له باری ناوهرؤکه وه ئه وینداری لایه نی هره به هیز و
گرینگی بهنده کانن. بو وینه: وهرزی پاییز جهنگی راوه تاژییه. له
سه رده می خوئی دا ئاغا و دست و پیوهندی، ئه وکاته ی به پرمه ی بوړ و
محنده کان و راویچکه ی توله و تاجی، که رویشکیان هه لده نا به ته مال،
بانگی خویشخوانیان ده کرد که «پایزه» ی به سه ردا بلئ، یانی له رواله تا
بو که یف خوئی و پیهه لاگوتنی راوی ئاغا بوو. به لام که ده یخه ینه وه بهر
سه رنج و تیی ده فکرین، ته نیا بیانوویه که بو دربرینی گازنده ی
ئه وینداری دلاؤ.

بهیت بیژ یارکولئی خوئی به که رویشک (شینکی) وه ک سه مبولی
ناواری و مهزلوومی^(۴) ده شو بیئی، یانی ئه و کاته ی به ره و کونه لان
کاری که وتوته که لاشه کردن و له بهر هه لات هه لاتی توله و تاجی و
شالوی سوار و ته قه ی جان بیزار ناتوانی بازاره بی و هه موو رییان
ته نگه بهر، چ چاری نییه جگه له «خوئی لی داویشته وه ئامیزی
کوره حه یرانی».

بهیت بیژ لی ره دا ناسوری به ره ی لاو و ئه وینداری به لاوه گرینگتر
بووه هه تا راوی ئاغا. ناسوری که نه به لیزمه ی ئاونگی سهه گونای
کیژوله ساریژ ده بی، نه به گر و تینی ئاورگی دلی کوره حه یران.

له ئازیزه دا لاوی سه ودا سه ره وها به ناله ی بی ده نگ و گریانی
ویشک بارستی غه م و خه فه تی خوئی ده رده بری که دل ده تاوی و گه روو

دهگوشړئ:

دهوهره نازيز:

فرميسکم له غورمې بارانهې بههاري گهليک به جوشرن
ههناسهم له مندالي بي دايک و باب گهليک ساردرن

تو بللي نهمه هاواري غهريبانهي کام نهويندريکي بي مراد بي؟ گر و
بليسهي کام دلي کوسکهوته بي که وا به سوز دهکرووزيتهوه؟ گر و
بليسهيهک که تهنانهت پاش کوچي دوايي و سهرنانهوهش دانامرکي:
نازيزي، نهوه دلم راناوهستي له بهر نهوهي غهمي، له بهر نهوي ژاني
نمن ناوريکم بهر بوتهوه له دهروونه ويرياني
نهبهباي دهکووژيتهوه نه به پريشکهي دهباراني، نه به پيمره گل
وهسهرداني

يهک له تايبهتمهنديهکاني تري بهند لهوهدايه که ههر کام له وان
هه لگري مهبهستيکي شاز و ديارى کراون، ياني له دهسپيک ههتا کوتايي
له سهر يهک مهبهست و به يهک شيواز دهوي و بو ويينه: له بهندي
پايزه دا ويژهر بير و را و مهبهستي خوي لهباس و خواسي «راو» ه
کهرويشکدا ددرکيني، نيتر نهوه تايبهته به پايزه و پيوهندي به هيچ
بهند و چهيرانتيک نييه.

يان له گه لوډا که خالي ههره بهرچاو و جي سهرنجي، شهري

گولانه له لايه ن پيره بايه كه ي شه مالى و ...

يان سه هره كه پيوه ندى ههيه به هه موو جمو جو ل و روو داويكي كه له كا زيوه ي به ربه يان دا به دى ده كرين .

گولئى ، يه كئى له م به ندانه يه كه له ناوچه ي مو كريان دا به باشى ناسراوه ، ده قى جو راو جو رى ئه م به نده كه م نين ، به لام خالى هاوبه شيان زورتره هه تا تو فير و جياوازيان . دوونموونه له م به نده ده خه ينه روو ئينجا چه ند وته يه ك :

۱ - به راويژئى **سه عيد نيبرا هيمى**

گولئى! گولئى! گوله سوورئ!

به حه زره تى داوود كه م ئه گه ر ده خوئينئى زه بوورئ

به حه زره تى عيسا كه م خو لقاوه له نوورئ

به حه زره تى موسا كه م ئه گرى روژئى هه زارو يه ك كه ليمه ي كو فتو گو بوو له خزمه تى خوداوه ندى ميرى مه زن له برجى سينا يه ، له سه ركئوى توورئ ، به و محه مده دى كه م ئه گه ر خوداى گه و ره ده يخو لقانده وه له كوئى نوورئ

ئهن دستم له و دونيا يه ي پووج و فانى هه لگرتبوو

ئهمما كه ليك دلم خو ش بوو به سووره گوله كه كى خو م

ئه گه بيته وه خو ار له وان : قونگران قه لاتان ، باله خانان ، كلاو فه رهن گيان

له گونا هى ئه وان بئ وارس و وه كيلان ببوورئ

به لام حه يفم دئ له بو ده عبا يه كى وه كوو سيسار كه كه چه له ي مال ويران

هيلانه ي خوئى كر دو ته واو له سه ر په لكى سووره گولئى

ئەو دەلیم سەرگەردان نەبووم ، سەرگەردانت کردم
 بن دیوان نەبووم ، بن دیوانت کردم
 کردتم بە تۆزیک ، بەبانانت وەر دەکردم
 پشکووی شەمال دەهات و لئی دەدام
 ئەوجار دەبەحرئ عوممانیی دەکردم
 شەپۆل لئی دەدام وە کەناریکی دنیایە دەخستم
 لەوەی دەرووسقام بە سوورە گولیکی سەر بەقەسەب
 دەهاتنە سەرم پۆلێک کە لەگەت و شەنگەژن و کیلگەردن
 بەو قامکی پڕ لە ئەنگوستیلە ، بەو قۆلی پڕ لە بازن
 دەستیان درێژە دەکرد و هەلیان دەقەندم و چەپک چەپکیان دەکردم
 گولئ گیان! گولئ من لە هەموو گولان زێدە
 گەردن مەرمەر دەبەر حەوشیدا
 شەو ، شیبایە کە ی بای شەمالت لیدا
 گولم لئ پەخش و پەریشان دەبوون بیرو بەویدا
 گولئ گیان! ئەتۆ دوری ، لەعلی ، بەردی بە قیمەتی دەبنی دەبەحریدا
 ئەو گەمی دەهاتن و رادەبردن دە بەحریدا
 چەک و ئەسلەحە و کەشافی هەر بیست و چوار دەولەتانی تیدا
 ئەو هەچ کسێکی سوورە گولە کە ی من ناس ناکا
 یە کە کە لەگەتە ، شلوملە کە مبریکی کورکوپرە کە داری هەژدە ئالتوونی
 برایم خانی دە پشیتیدا
 یارەببی گولئ سولتانی ئەستەمبولئ بە سەر شانی راستەیدا

هموو ئیواره و سپحهینان ئاوری به خیریت ویدا
 ئەوه ماله منی و ماله بابەکهی منی گولئ گیان!
 سهرداری گولانم! گولئ گیان!

۲ - بهراویژی هونهرمهندی نهمر: **مههمه دی ماملئ**

ئای گولئ! ... گولئ جوانئ ... گولئ!

دایک حدودهئ، باب کهحلانئ

ئەوسالّ ههوت ساله کهوتوومهوه بهندی بهندیخانی

کورسی نشینم لئ دانیشتونونهوه له هه یوانئ

به چاوان دهکه نهوه ئیشاره

به زوبان دده نهوه فه رمانئ

گولئ! بو خاتری هه زه رتهئ ره سوله لّلایه و

بو خاتری سی جوزئهئ ده قورئانئ

وه ره به ناز رابره و ... به ندیان نه جات ده له به ندیخانئ

گولّ دههاتن له شاران، له بازاران

دهکهوتن له ههوشان، له ههساران، به باران

نازانم گولئئ منی مال ویران کوانئ

گولئ! بانگیکم وه بهر خوداوهندی میری مه زن

هاواری گه وره م وه بهر هه زه رتهئ ره سوله لّلایه

بانگیکی دیکه م وه بهر ئەو مه لایانهئ که دین قایمن

ده خوینن له سی جوزوهئ ده که لامولّلایه

گولئ بانگیکی دیکه م وه بهر ئەو پیغه مبه رانهئ

ئەگە بە شانپاندا دەبارى قەدر و عىزەتە
 گۈلۈ خالىكت لەسەر كۆلمەيە ، رەشەمەكانى مووحيببەتە
 قوۋلكى بەر گەردنت حەوزى كەوسەرە ناوہللا جەنەتتە
 ئەو رۇژەى كە بتبىنم بۇ من خۇشىيە
 ئەو رۇژەى ئەگە ناتبىنم لەمن قىامەتە .

ئىستاش خوينەرى بەرپىز!

تاوۋ رامىنە لە ژيان و بىنە بەرچاۋ كە ئادەمىزاد لە رەوتى پىر
 ھەلسۈكەوتىدا تەنانەت بۇ دابىن كىردنى كەلۈپەلى ژيانى ئاسايى
 بەدەيان جار كەوتوۋە و ھەستاۋەتەۋە ، جەستەى شەكەتى شەللى
 ئارق ، ئەگەر بىزە و پىكەنىنى ھەبۇ ، زۆرى نەخاياندوۋە كە خىرا
 كۆپرەۋەرى و مەينەت ئەژنۆى داخ و كەسەرى ناۋەتە ئامپىزى . بەلام لە
 ھەمان كاتا بە پىي داب و نەرىت ، لە رادەى سال و تەمەن خافل نەبوۋە
 لە ويست و داخۋازى دل . كۆرەھەيرانى كوردىش ھەر بەم چەشەنە ، چ بە
 راشكاۋى يان پەنامەكى ئەوينى كىردۆتە ئاميانى ژيانى پىر سەخلەت . جا
 چ لە پايزە ھەوار يان كۆلانى بەرتەنگى ئاۋايى ، گراۋى خۇى دەسنىشان
 كىردوۋە و دلپان بە يەك داۋە ، لە مېرگ و زەمەند بەيەكەۋە گۈلە
 بۇنخۇشەكانى كويستانپان ھەلمشتوۋە ، لاپىر و ھاۋىريان كىردوۋە ،
 بەلام كە دەنىۋە چوۋ و بە رەۋەزى سال و تەمەندا ھەلگەرا ، روگەى
 ھۆگرى و ئەوينى بەرەو قوبلە گۆرپوۋە و بۇ پتەۋبوۋنى بىرو پىرواى
 ئايىنى خۇى قۇل ھەلدەكا ، تەنانەت لە كاتى دەسنوۋىژى موبارەك ،

تەۋژىمى بىرەۋر يىپەك كانى لە گوڭن ئاگرى بن خۆلەمىش، ھەر تاۋناتاوۋى دنەى دەدەن. دلى دىتە كۆل، ئىنجا ھەستى ئىمان و نىازى دەروون لە ھەسرەت قوتىبى دىن و «گولئى» سۈورە گول، بە ئاھ و سۆزى پىر بۇسۇ، قلىپەى دەكا و سوكنايىك دەكەۋىتە روخ و جەستەى. يەكەم دانەرى بەندى گولئى، ۋەك نوپنەر و قسەكەرى ئەم توپژە دەقاۋدەقى ھەست و بىراۋى ئەۋانى بە ئاھەنگىكى مەرزوون دەربىرپوۋە. وپژەر لە زۆربەى نوسخەكان دا ھەر لە سەرەتاۋە بە پەسن و مەدى رەسولانى ئولولعەزمى خودا بەگشتى و **ھەزرەتى مەھمەد** (دروودى خۋاى لى بى) بە تايىبەتى، پىدا دىتە خوار.

بە سەرنج دان بە ناخى ھەر كام لە ھەۋاكانى گولئى، رىئى ھەپە، خووخدە و رادەى ھۆگرى خۆشخۋان بە رابردوۋ و ئەۋىنى ئەۋدەم دەسنىشان كەپن. ئەۋ بەجۋانكارىكى ئەدەبى، خۆ دەداتە دەستى فەنا و نەبوۋنى ئەزەلى، بەلام بە مەرجى لە رەۋتى ژيانەۋەى دووبارە ببىتە سۈورە گولئىك كە شەنگەژن و گەردن كىلان دەستى بۇ درىژكەن و چەپكەپكى بكن.

ئەم ھەۋاپەش ۋەك گشت بەندەكان خالىكى تايىبەت بە خۋى ھەپە كە لە ھەموو دەقەكان، يان روون و ئاشكرا، يان بە ئىستىعارە نامزەى پىكراۋە كە لەخۋى دا، ھەر چەند بە كورتى چىرۆك و بەسەرھاتىكى ناتەۋاومان بۇ دەگىرپىتەۋە، يان رىئى ھەپە بلىين لەپىشا بەپىتىكى سەربەخۇ بوۋە: بەم چەشەنەپە كە كىژىكى شلومل و زىدەجۋانى كورد بە نىۋى **گولئى** چ بەدلخۋاز يان بە تۆبىزى بەرى كرابىتە تالار و كۆشكىكى

پر شکو، بووبیته خانم و خاتونى حاکم و دسه لاتداریکی پر زهبروزنگ و دسرپویشتوو، بووبیته «کورسی نشین له هه یوانی» تا نهو جییه که نه گهر «به ناز رابیری وبه چاو بکاته وه ئیشاره» به ندیان نه جات دهن له به ندیخانی. ویژهر دوعای به خیری بۆدهکا، به لام له هه مان کاتا به دهنگیکی پر سۆز حه یف و مخابنی دیتی که بۆچ «گولئ»ی به قسمهت نه بووه.

*

مه به سستیکی تری به نده کان شیوه گوتنی نه وانه، یانی له بارى ئاههنگ، هه رکام له به نده کان «فون» (FON) یکی تایبهت به خوئی ههیه، بو وینه له ئازیزه دا دهنسپیکى هه موو دیره شیعره کان به «ده وه ره نازیری» رازا وه ته وه. یان سه ره تا و دهنسپیکى زۆربه ی نۆسخه ی هه رکام له به نده کان به م چه شنه یه:

پایزه - ئای وه ی وای ...

گه لو - ها ... ها های گه لو

سه حه ره - نه وه سه حه ره ... سه حه ره ...

* *

بەند و جەيران لە ناوینەى رومان تیسەمدا

سەرەتا

ئاخرین دەیه کانی سەدەى هەژدە و سەرەتای سەدەى نۆزدە، لە راستیدا سەردەمى گەشانه وەى مەکتەبى رومان تیسەم بوو لە بەشیکی ولاتانی ئوروپاییدا، کە هەر لە سەردەمى گوورانی خۆى بەرەبەره جی پێى بە کلاسیسم لیژ کرد، ئیستاش لە یەكەمین ساتەکانى هەزارەى سێهەم، رومان تیسەم یەكێ لە ئامرازە بەهێزەکانە بۆ داهێنان و خولقانی بەرهەمى ئەدەبى.

مخابن! کە تەمەنى بەیت و باوى كوردی زۆر بە وردی بەراوەرد ناکرێ، جگە لەو بەلێین کە ئەدەبى زارەکیمان دەگەرێتەو بە سەردەمانى زۆر زوو. هەر چەند ئەم بابەتە لە بەشى دواییدا، زۆرتر شی کراوەتەو، بەلام بۆ چووێ نێو ناخی باسەکەمان تەنیا کورتە ئاماژەیهکی پێدەکەین.

لە سەدەى یازدەى زایینییدا شیوێ ملکداری دەرەبەگی سەرى هەلدا و بەرهەمى زەوى هاتە نێو رهوتى ئابوورییه وە. لە سەدەى دوازده و سێزدەو بە دواى جیگیربوونی نەزمى دەرەبەگی، جووتیاران بە زەوى

بەسترانەو، بەلام بە پالپشتی میژووی کوردستان، دەرەبەگایەتی وەک «نیزام» یکی ئابووری - کۆمەلایەتی لە سەرەتای سەدە ی شازدە ی زایینی دا دەسەلاتی خۆی لە تەواوی کوردستان پەرە پێدا. بەر لەو سەردەمانە ژيانی عەشیرەیی بە شیوەی کۆچەر و نیوەکۆچەر لە سەر بنەرەتی بایخ پێدان بە ئاژەل و ئاژەلداری وەک لقی سەرەکی ئابووری عیلات برەوی هەبو. «بەند» هکانیش لە رووی ناوەرۆکەو دەتوانی پێوەندی هەبێ بە هەر دوو سەردەمەو.

بەو ھۆیە کە «بەند» هکان ھەلگری رەگە ی شیوازی «رومانتیسیم» بۆی ھە یە کە بلێین روماننتیسمی ئەدەبی زارەکیمان بەر لە پەرەسەندنی ئەم مەکتەبە ئەدەبییە لە ئوروپادا و تەنانەت بەر لە کلاسیسمی ئەدەبی نووسراو ی کوردی ھاتۆتە روو. (ھەلبەت ئەگەر ئەدەبی زاراو ی کرمانجی خوارو «لۆری - ھەورامی» لەبەرچاو نەگرین). ئەگەر بە پارێز و دوردۆنگییەو تەنیا سەردەمی دووھەم، یانی سەرەتای سەدە ی شازدە ی زایینی لەبەرچاو گرین، ھێشتا دروست بوونی ئەم بۆچوونە ریی تێدەچی.

ئێستا بۆ سەلماندنی ئەم بیر و رایە و ھەروەھا دۆزینەو ی رەگە ی ئەم شیوازە ئەدەبییە، سووکە ئاوریک دەدەینەو سەر دەقی ھەندێ لە بەند و ھەیرانەکان.

لە مەکتەبی ئەدەبی کلاسیسمدا نووسەر یان خولقینەر بۆ پەسنی مرۆف، کەسایەتی سەرەکی خۆی لەنیوان قارەمانی ناو ئەفسانە و ئوستورەکاندا ھەلدەبژارد. لە حالیکدا ھونەر مەندی روماننتیک خۆی

یان کەسیکی نیو کۆمەل دەور دەگێرن. ئەم شتێوازە لە بەندی ئازیزەدا
ئەوا بەدی دەکەین:

«دەوەرە ئازیزی»

سەری من دیشی کۆرە بابەکەمی بابم، دلی منی مالا ویران بە ژانەژانە

ئەووە گرمەگرمیک دێ لەو سەرانی

هیندیک دەلین بایە و هیندیک دەلین بارانە

هیندیک دەلین بوولەرزەیه و هیندیک دەلین تەرزەیه

هیندیک دەلین بای سەرسەرییە

هیندیک دەلین مەنسووری هەللاجە

هیندیک دەلین قارەمانی دیوقرانە

ئەووە گێژ دەلی: نە تەرزەیه، نە بوولەرزەیه، نە بای سەرسەرییە و

نە مەنسووری هەللاجە و نە قارمانی دیوقرانە

ئەووە کۆرە لاوەکەمی منە دیتەووە لە سەفەریکی گەورە و گرانە

چەکی دەمنی لە کەن بە نیشانە

دەوەرە ئازیز ...»

لە ساڵی ۱۸۳۰ز **ویکتۆر ھۆگۆ** و **ھاوفاکرانی**، «**رۆمانتیسزم**» یان بە

مەکتەبی ئازادی ھونەر و کەسایەتی لە قەلەم دا. «ھونەرمانەندی

رۆمانتیک بە داخواز و پێداویستەکانی رووحی و رهوانی خۆی بایخ ئەدا

و ئەلی ئەووی کە بە ھونەرمانەند ئیلهام ئەبەخشێ، ئەوین و

خۆشەویستییه و ئەبێ ئەم خۆشەویستییه ئازاد بێت»^(۱۵)

ناوڕۆکی زۆربەیی بەند و حەیران و بەیتە غەناییەکان، لە سەر

بنجینهی ئەوین وهک ههستیکی پیروزی ئینسانی پیک هاتوون و شۆرەسورانی ئەم مەلبەندە نووچکەیی بەرزی ئەوینیان خستۆتە ژیر رکێف.

تەنانەت لە پاش بێ مرادی و ناشتنی نەمامی ئاواتەکانی و تیپەپینی دەیان وەرز و سالی، بەم چەشنە خۆی لە خەفەت و ئازاری ئەوینی پیشوو رزگار دەکات تا هەودای غەم و کەسەری پێ رها کا، کە ئەوەش پێداویستیکی رووخی و رهوانییه.

ئازیز ئەمن پیرنەبووم، پیرت کردم

دەردەدار نەبووم، دەردەدارت کردم

رەنگ زەرد و لیۆبەبار نەبووم، رەنگ زرد و لیۆبەبارت کردم

دەتکردم بە تۆز و بە بەربانییت وەردەکردم

بارانە وەخۆیان نەدەکردم

گزەبایەکی شەمال دەهات و لێی دەدام

بە بەر ئەوان هەوار و چیغ و رەشمال و کەیراندا رادەبردم

لە راستیدا بەندو حەیران ترازانی گریی بوغچەیی دلی ئەویندارانی

دال کۆلاو و بێ مرادە، قسە لە سەردەمانیک دەکەن کە لە بری

بەرژەوهندی ئابووری کچیان بە زۆر بەمل کەسیک داپریوه، ژن بەژنەیان

پێ کردوو بە بەرخوینیان داوه، بوونە بنیشکی برایان، یان هەتا مووی

سپیان هۆنیوهتەوه، لە مائی بوونەتە بناوانی باب و دایک یا

سویندخۆری کەسیک بوون و هە تا گلەبانی چاویان کردوو هەر

ماوەتەوه بە رەبەنی!

ژنی بی مراد و تهنیا ، له ماله میردی داسه پیتر او بهم چهشنه
 دهکپووزیتته وه . له پارچه ههیرانیکدا :
 ههیران له لیپان ، له لیپری بازی
 ئەمن دهگه‌ل ورچی چوومه دهغاری
 سه‌د خۆزگه‌م به به‌رازی
 دهوه‌لامیکم بۆ به‌رنه کن هه‌تیوچه‌یرانی
 ئەوه له ماله گولیکی ده‌می‌ردان دانیشتم
 به‌دلیکی نارازی

*

هه‌روه‌ها له رۆمانتیسیم «ئه‌گه‌ر هونه‌رمه‌ند به هۆی ته‌نگ و
 چه‌له‌مه‌کانی کۆمه‌لگا و یاسا ئەخلاقیه‌کان به‌ره‌و دوا بکشیتته‌وه ، هه‌قی
 ئەوه‌ی هه‌یه که سه‌باره‌ت به کۆمه‌لگا و یاسا ئەخلاقیه‌کان داوه‌ری
 بکات و حوکم بدات» .^(۱۶)

له‌م بابه‌ته‌شه‌وه ئەه‌وینداران و قاره‌مانانی به‌یت و باوی کوردی له‌و
 په‌ری سه‌ربه‌ستی و ئازادی‌دان . زۆر به راشکاوی سکالا و گازنده له
 جه‌وری زه‌مان ده‌کن . ره‌نگه له رواله‌ت‌دا باب و برا بخه‌نه به‌ر لۆمه و
 ته‌شه‌ر ، به‌لام ئەگه‌ر له ناوه‌رۆکی ئەم سکالایه ورد بینه‌وه ، ده‌رده‌که‌وی
 ئەه‌وا یاسا و داب و نه‌ریتی کۆمه‌ل که ره‌نگ‌دانه‌وه‌ی سوچی له
 پیوه‌ندییه‌کانی کۆمه‌لایه‌تی - ئابووری سه‌رده‌مه هاتۆته به‌ر په‌رسیار و
 تاوان . به‌لام ئەه‌وینداری کۆسکه‌وته له رواله‌تا که‌سایه‌تییه‌کانی ناو

کومهل به تاوانبار دوزانئ و به تیری تووک و نزا دهیانپیکئی و روژی
رهشیان بو دهخوازی.

له بهیتی سواروډا گراوی دل له مست و چاوه نوار بهم چهشنه تووک
له قاسیدی قهدهم رهش دهکا:

دهبرو سوار نه گهر نانت ههیه دوت نه بی!

نه گهر دوت ههیه دینت نه بی!

نه گهر دینت ههیه ئیمانت نه بی!

دهبرو نه حله تی خودات لی بی!

بهشت له دونیا و قیامه تی نه بی!

دهبرو سوار، نه سپاردهی خودای نه بی!

رمبی دهستت لی به دارمهیت بی!

خه نجه ری خوت غه نیمت بی!

پشتیندی پشتت لی به کفن بی!

نه سپی بنت لی به مهیت هه لگر بی!

ده گهل خه بهری بو منت هینا!

دلی گراویلکه ی توش هه به دلی من بی!

یان ده پارچه ههیرانیکدا:

نه ری جار هه کینئ دووباره له در بهندی بانپوه

نه ری نه وه نه مامم ده چه قاند، سیوی سوور به سه ر لکیوه

یا ره بی خودایه هه رکه سیکی ده بیت هوه به باعسی دوو دلان

کویر بی له دهستان به مه رده میرانی بچی

هموو لهشی داوهدشی، ههوت سالانی بزوتن نه کرئ
هەر به دهستانی بگێرن بیره و به وێوه.

با ئەوهمان گوتبێ کە لە رووی ناوهرۆکی بهیت، بهند، ههیران،
بۆسه لماندنی هه کام له مەبهستانه، ته نیا به یهک یا دوونموونه
قهناعهت دهکەین، چون وینهیان یه کجار زۆرن و تۆمارکردنی هه موان
له م وتارهدا ناگونجی.

*

ههروهها «هونه رهنه ندی رۆمانتیک، ئومید و ئاوات و ئاره زوو،
جیگیری حهقیقهت و واقیعیهت ئەکات و ئاسهوارهکانی خۆی
ئهخولقینێ.»^(۱۷)

هەر له سهردهم کازیوهی میژوو، خهیاڵ تیکه لای ههست و ئاوهزی
مرووف و ئاویتهی گشت جموجوول و ئاکاری ژیانی بووه. چ جاران که
خهیاڵ و ئاواتی وهدهست نههاتوو رابردوو له سهردهمی ئیستادا
هاتۆته روو، که م مبههست و داهینانیک بهدی دهکە ی که له پيشا وهک
ئاره زوویهکی نهگونجاو له خهیاڵ و بیر ی ئه و نهگورابی.

له م بهستینه شدا خهزینهی بهیت و باوی کوردی دارماله له دور و
ئهلماسی بی هاوتا. کور یان کیژێ که به حوکمی یاسا و نه ریتی چهوتی
کۆمه ل، کۆشکی ئاره زۆکانی تیک دهرم و نه مامی ئاواته به رزهکانی به
گژهی ره شه با ی سهردهم لاره مل ده بی، چ چاریکی ههیه جگه له وه په نا

باته بهر خه يال، عالميک که هيچ په رژين و له مه پيريکی بو نيه. عالميک که مه لي بهرزه فري خه يال، ئوقره براو پاواني گوند و عيل بهرو که عبه ي ئاوات جي ديلى و سهدان خوژگه ده خوازي:

کيژ ده لي: خوژگه به خوژگه ي ده ئيمانداران

ئهن داريک بام لهو شهنگه بيانه ي لق شوپي سره وژيره

روابام له ميړگي پاراوشين و زه نويره

لقيکم روښتبا بو کويستاني بليند و سازگار

لقه که ي دیکه م بو گه رميني ده گهرمه سيره

همو عه سران له بن لقي ده کويستانم روښتبان

ئهو مه لاهو خويندکار و مير و سوار چاک و جوانميره

نيوه پويان له بن لقي ده گهرمينيم روښتبان ئهو سه پان و وهرزير و

ئاوديره ... وهره نازيزه ...

له گهرمه ي داوهری و پرياردان دا جگه له وه که حه يف و مخابني ديته بو به ختي چه واشته، سيفه تي ميړده گوله ده داته پال ره قيب و هه ندي جاريش به ده عباي ده شو به يني که خو ي به شيکه له پرياري سزادان.

له به ندي **گولي** دا، دواي ئهم بابته، ويژره سواري ئه سپي خو شبه زي خه يال ده ئاژوي و سنووري نيشتمان تيپه ر ده کا و خو له به حري عوماني ده دا تا هم باري په شيوي خو ي له دست جه وري زه مان رابگه يني، هميش گيروده ي خو ي به ئه ويني **گولي** بسه لميني.

بهائی! ساتیک تهم و مژی غهم و کهسهه له فهزای زۆریهه
«بهاند» هکان نارهووتهوه و بیر و هزری بیسهه دهخاته ژیر جهزه بهه
خۆی.

ژیانی پر سهخهت، ئهسرینی قهتیس ماو، ئهژنۆی داخ و مخابن،
زۆر ئاواتی خنکاو له دهریای بی بهستینی خهیاڵ، دیمههه بهرچاوی
«بهاند»

حەيران

لە روانگەي زانستىيەو، سەلماندىن و شىكىردنەو، ھەر دياردەيەك، پىئوھندى ھەيە لەگەل بنەماي ھۆكارەكانى گورران و پەرەسەندنى ئەو. بەم پىيە حەيران لە رووى ناوەرۆكەو، ئاوينەي سووچى لە پىئوھنديەكانى كۆمەلايەتى و بارودۆخى فەرھەنگى كۆمەلى كوردەوارىيە لە سەردەمانىكى ميژوويىدا، سەردەمانىك كە نيزامى عەشىرەيى بە پىيى جوغرافىيائى سروشتى ناوچە و چلۇنايەتى پىئوھنديەكانى كۆمەلايەتى - ئابوورى، ھەرودھا بارى ميژوويى بە پالپىشتى شىئو، ژيانىكى ھاورىك لەگەل بارودۆخى نىوبراو بەردەوام بوو، وەك شىئو، ژيانى: كۆچەرى - نيوە كۆچەرى - نىشتەجىيى.

حەيران لە ھەلومەرجىكى ئەوتۇدا خولقاو، ھەلومەرجىك كە دەورى سەرەكى پىاو لەمەر بەربەرەكانى لەگەل نەيارانى عىل و پاراستنى سنوورى لەوەرگە و ھىمنايەتى گشتى و ... بۆتە ھۆي بەرزبوونەو، مەزنايەتى باب و برا لەناو بنەمالەدا. ئەوان داھىنەر و بەرپۆبەرى ياسا و داب و نەرىتى كۆمەلايەتى بوون.

لهم به سستینه دا ئافره تی کورد تووشی که سایه تیکی چهند لایه نی بووه، ئەگەر له لایهک سهره پرای برهوسه ندنی ئایینی ئیسلام له باری بیجم (لیباس) به هۆی باری گشتی ولات، دوور بووه له رووبه ند و چارشینو و سهر به ست ژیاوه، ههروه ها ئەگەر ده نیوه چوو، به زیبک و دهسپۆیشتوویه و قسه ی برهوی هه بووه، ته نانته له کۆپی پرس و رای پیاوان دا به شداریان کردووه، له لایه کی تر له هه پهرتی لاوی و کاتی دیاری کردنی چاره نووسی، گوچ نه دراوته ویست و دلخوازیان، پاشان دوو غونچه گول ژاکاون و که وتوونه ته ژیر زهخت و ته وژمی داب و نه ریت، له ئاکاما توشی قهیران (بحران) ی رووحی و فیکری بوون و که وتوونه ته ناله و فغان تا سوکنایی به رووح و له شیان دابی. «کور» یش به بۆنه ی زهخت و سه خله تیکی که کچ تووشی بووه، وی پرای ئەو، ده که ویته کیژاوی مهینه ت، ده بنه هاو ده نگ و هاو پاز، هه ردووک سه ر خو ش و مهستی باده ی ئەوین و پاشان ئەنگاوته ی یه ک تیر، هه ر دووک نیچیریکن له داوی شاسه بیادی کۆمه ل. له راستی دا سه رینچاوه ی حهیران پیوه ندی به م خاله گرینگه وه هه یه. یانی هه لومه رجیکی ئەوتۆ بوته هۆی گووران و په ره سه ندنی حهیران له ناوچه کانی کوردستان دا. لهم روانگه وه **یه کئی له تاییه تمه ندییه کانی هه ره گرینگسی حهیران، باری ئەوینداری نه وه.** هه ر سۆز و ئاهه نگ و هه وایه ک که بی به ش بی لهم خاله، ناتوانی له ریزی حهیران دا بیته ئەژمار.

ههروه ک کوتمان. حهیران سکالا و ده رپرینی ههستی پر سۆزی هه ر دوو به ره ی لاوی کور و کچه، ئاکامی ئەویش رامالینی ته م و مژی

خهفەت و سوکنایی دلە ، کەئەم رەوتە بێر و زەینی بیسەریش دەگریته
بەر و ئەم شوین و کارتیکردنە ی لە سەر ئەوانیش دەبی ، یانی هەست
کردن بە زامیکی هاوبەش ، یانی چەشنیک پیوەندی نیوان حەیران بیژ و
بیسەر. وەک ئەوەی سەردەمانی رابردوو لە بێر و هزری بیسەری
ئەورۆی کورد گیانی گریتهوه.

لە رووی ناوەرۆکەوه ، هەندێ لە حەیرانەکان ، لەبنەرەتا ژن
کوتوونی ، بەلام بە هۆی بارودۆخی تاییبەت ، بۆی نەلواوه کە دەنگ
هەلبێرێ ، بۆ وینە سەرنج دەدەینە چەند نموونە حەیران کە لە زمان
ژنەوه تۆمار کراون.

کیژی هیوا برآو ، ئاوا سەر کۆنە ی دایکی کور دەکا:

حەیرانی وەرە لە کانی شوپیری

بۆم بلین بە دایکی کورەحەیرانی

ئەوه نە نوێژان بکا و نە رۆژوان بگری

ئەگەر بمراتەوه بە کورەحەیرانی

وہبزانی دەست بە ئالقی کابە ی دەگری

یان تووک و دۆعای نابەخێر:

رەببێ لە سەری بابی کورەحەیرانی بی سندان

لە زگی دایکی بی رەقە ناسۆرە

ئەوه خوینی منی مالو ویرانیان بۆ هیندە بی زۆرە

یان:

حەیرانی وەرە لە کانیلە ی مام خالی

کورھهیرانی من دینی ژنی

ئەوہ بابی ویی ناداتەوہ مالی

ئەمن تەلەبی لە خوداوەندی عالەمیان دەکەم

حەوت سالان لە بەندی حەجەم و رۆمی دا بنالی

ھەر بە پپی ناوەرۆکی زۆربەیی حەیرانەکان، ریی ھەییە بە ھەندی
وردبوونەوہ و سەرئەدان بە نیوی شوین و مەلەبەندە سروشتییەکان،
جوغرافیا و اتا شوینی سەرھەلدان و رادەیی تەننەوہی ئەو دەسنیشان
کەین، بەم پپیئە ئەگەر ناوچەیی موکریان مەکووی پەرەسەندنی بەیت و
بەند بووہ، ناوچەیی دەشتی ھەولیریش بووہ بە بیئشکەیی حەیران، بەلام
ئەم راستییە حاشاھەلنەگرە بەو مانایە نییە کە لە لە ناوچەکانی تری
وہک موکریان و بەشی خواروو، حەیران ھیچ برەویکی نەبووہ، بە
پپیچەوانە کەم بەیت بیژی موکریانی ھەییە کەچەند پارچە «**ھەیران**» یش
نەزانی. بە وتەییەکی تر لە گشت ئەو ناوچانەیی کوردستان کە
ئاخاوتنیان بە زاراوہی سۆرانییە، حەیران برەوی ھەییە یانی لانی کەم
تامەزرۆی بیستنی ئەون.

لەمەر دابەشینی حەیران و دیاری کردنی جۆرەکانی ئەو ھەندی لە
حەیران بیژانی نەمر، بیر و بۆچوونی جیاوازیان دەربریوہ، یانی
زۆربەیان بە سەر شوین و مەلەبەندەکانی کوردستان و بە پپی زاراوہی
خەلکی ئەو ناوچانە، دابەشیان کردووہ، کە ئەم رایە لە بنەرەتا
دەگەرپیتەوہ سەر ناوچە و زیدی حەیران بیژی.

بۆ وینە، ھونەر مەندانی نەمر: **رەسول گەردی - دەریش عومەر**

■ **شىيخ شىروانى**، ھەيران بە ئىيوى سىخ ناوچەي: **دەشتى دزەيسى** ■
خوشناوھتى ■ **پشدهرى**، دابەش دەكەن. (۱۸)

لە بۆچونىكى تردا، **سەئىد باراۋەيى** (سالى لە داىك بوون ۱۹۳۲ ز
 دانيشتوى ھەولير) ھەيران بە پىي شىۋاۋى گوتن بە چوار دەستە دابەش
 دەكا: ھەيرانى **ھەلدان** واتا دەنگھەلئەن **مەجلىسى** ■ **ئىختىيارى** ■
غەربىيى. (۱۹)

ھەروھە كاك **سەعدوللا ئىسماعىل شىخانى** ۋەك داسۆز و كارناسى
 ئەم بەشەي فۆلكلور دەلى: ھەيران دوو جۆرە: **مەجلىسى** ■ **ھەوايى**. لە
 بارى ناوەرۆكەۋە بەم بابەتەنەي دابەش دەكا: **دئدارى** ■ **غەربىسايەتى** ■
نايىنى ■ **مىژۋويى** ■ **پىدا ھەلدانى مندالان** و ... (۲۰)

ويړاى كړنؤش بۆ گيانى پاكى ئەم بلىمەتەنە و رىز بۆ كەسايەتى
 ھونەرى ئەوان بەورد بوونەۋە لە ھۆى بەدىھاتن و گەشەسەندنى بەند
 و ھەيران (ئەم بابەتە لە بەشى بەيت و بەند و ھەروھە بەشى سىھەم
 زۆرتى شى كراۋەتەۋە) و ناوەرۆكى زۆربەي ئەوان، دىئىنە سەرئەم رايە
 كە بۆچوونى ئەم بەرپىزانە دروست نىيە و ناتوانى جىي ممتانە و
 پشپى بەستىن بى بۆ كارى لىدوان و تويژىنەۋەي ھەيران.

كوتمان كە ھەيران لە تەۋاۋى ناوچەكانى سەر بە زاراۋەي
 «سۆران»ى بە رادەي جىاۋاز لە يەك بىرەۋى ھەيە كە لەم رەۋتەدا
 جىاۋازى زاراۋە و بن زاراۋەي ئەم لقە زمانە لە مەلبەندەكانى كوردستان
 شتىكى ئاسايى و سىروشتىيە، يانى ئەگەر راويژ يا فۆنۆتىكى دوو
 ھەيران بىژ سەر بە دوو ناوچە، جىاۋازيان ھەبى، ھەركيان لە حاست

بابهت و ناوهرۆك يان باشتر بلّين رووحى مه بهست هاوبه شن. جگه له م خالّه، جياوازييه كى تر رادهى پشوو و توانا و بههرهى حهيران بيژه كه شاهنگ و شيوه كوئى دوو حهيران بيژى دانىشتووى يهك ناوچه ليك جياوازن.

ئهم مه بهسته كوا ده بيته هوى دابه شينى حهيران وهك دوو يا چهند شيوازى له يهك جياواز؟

خالى گرینگ و جى سه رنج ديارى كردنى تايبه تمه ندييه كانى حهيرانى ره سه نه، ههروه ها ولامى ئهم پرسياره كه ئايا رى تيده چى له بوارى ئه ده بى زاره كى دا هه رچى كو تراوه و تو مار كراوه به «**هه يران**» شاز و ره سه نى له قه له م ده ين؟

جگه له بارى ئه ويندارى وهك خال ئىكى به رچا و له تايبه تمه ندييه كانى حهيران (لاپه ره ى ۴۹)، راده ى چه ندايه تى به نده كانى حه يرانه.

ئه گه ر نمونه كانى زۆربه ى حه يران بيژانى به نيوبانگى ده شتى هه لير و ناوچه ى موكرىان، ههروه ها ئهم نوسخانه ى ژن كوئوونى بخه ينه بهر وردبىنى و سه رنجه وه، ده بينىن هيج كاميان له سى به نديان زياتر نييه. كه وا بوو **دوو هه م تايبه تمه ندى حه يران بوونى ته نيا سى** «**به ندى**» يانى يه كه م به ندى له يهك هه تا سيهه م ديڤى حه يران - سيهه ميان دوا ديڤى حه يران - دووهه ميان له مابه ين به ندى يه كه م و سيهه م دا.

سى به نده كانى هه ركام له نمونه حه يرانه كانى لاپه ره ى ۵۰ و ۵۱ مان به نيشانه ى (-) ديارى كر دووه. ئىستاش چهند نمونه ى تر:

حهيران بېژ - خوالیخوښبو: **ههسهن ههيران** (دانیشتوی مه لېه ندى ههولیر (۱۹۸۴ - ۱۹۳۷ ز). (۲۱)

چه ندى گاز ده كه م دهریم: خوږیا به خوږی داران دها من كوریکه ك بامایه له كوریکى له یلائی ۱
 ئه وهل فهسلی دهربواران شین بېاما له سه ر قهراتی پیره ههولیرئ
 هه موو دانى سبهینان دها بهرى خوّم دابایه هه ر دوو دهرکهى سه ر
 راپایئ ۲

ئهمن دؤنى له مەرکهزى ژاوانئ گهیمه دوو چاوی بهرک له من وابى
 ده دامئ

له من وابى ده گه مه مزار و مه خسودى من ، نه مده زانى له پتيانم
 ده كه نه وه سن دمئ

له ده ستانم ده كه نه وه كه له مچئ كه له به دهركى غه مبه يار ده منيژن هفت
 قوناغ له خوار له به غدایئ ۳

*

ره سول گهردى (۱۰۲۸ - ۱۹۹۹ ز) (۲۲)

حهيران ئه ورؤ هيواري پيرو ئاوا بوون شهو گه له ك درهنگه لو جيژوانئ ۱
 گه لى خزم و برادرينه! بریا ئهمن هه موو فهسلی به هاران بېامه
 خه رجه ستینى ماچان له خزیم زيړ و سه ربه لاسه ره و تىلاكه خواری
 كيژوره گه رديان وهكى دينه وه له سه ر كانئى به حره كهى سه ر له
 سيبيانئ ۲

گەلى خزمىنە دوگمە و گۆبەرۆك و بازن دەنگ دەدەنەوہ لە ناو ماران و
لە سەرى كۆرانى^۲

*

حەيران نىسان بەسەرچوو رۆيى لە خۆمان^۱
گەلى گوندىنە ئەمن ئەورۆ سىبىيانى ئاورىخ خۆم دەداوہ
لە كانە و كانىلان جەيدەى لە كان دزەى بادىنان^۲
قاز و قورینگ نىشتنەوہ لە مېرگ و چۆمان گەلى خزمىنە!
حەيرانەكەى من كارمامزەكى چاورەشى گەردن سىي نىك بە خالە
هەمو ھىوارە و سىيانان لەگەل كۆمەلەكى ناسك و ناسك بەدەنان
كوندەى ھەلدەگرن دەچنەوہ سەر ھەردوو گۆمان^۳

*

دەرويش عومەر شىخ شىروانى^(۲۳)

لاجان بەچەرخە^۱
لە سەرى مەرە و لە بنى بەرخە^۲
حەز لىكردنى من و كچەتيم حەيرانى
حەز لىكردنى خاتون ئەستى شىخ فەرخە^۳

*

خورشيد فەقى عەزىز ئەحمەد (۱۸۷۵ - ۱۹۸۵ ز)^(۲۴)

ئەورۆ ھىوارى گەواران لە گەواران دەخوپى^۱

پرواننه زهردى گهردهنى جووته شهمامى بى مرادان
 شهوى كه له كان دهگورن به جووت كراسيان دپى ۲
 چاوئ به كارى من و بهيرانى كوره بى چييكه م نهوسار
 له خهركى شايى و گووهنده نهمن و بهژنى بارىكيان ليك داپرى ۳
خدر نه حمهد برايم (خدر گراوى) (۲۵)

بهيران دانىشتى يه به خان و مانى ۱
 چاوت رهشه تيمه كه كل و دهرمانى ۲
 هز ليكردن خوشه بهران عالم پى نهزاني ۳

*

نيستاش چهند نموونه بهيران له ناوچهى موكريان:

نهوه كيژ دهلى دهولاميكم بو بنيره هه لگوردى دهگه لم يار بى ۱
 سهرى خوم له بو شور وهكا
 با كه لىنى دهر بهندى به قورپ گيراوم لى ديار بى ۲
 ههر كه سى دهكا مه عبه ينى دوو دلان
 به هارى بمرى كه لى به رجووتى
 پايزان به رانى گه ل مه پى
 زستانان كوره جحيله ي سه ر باني
 سال دهرى دوازدهى مانگى عه زيه تكيش و رهنج به خه سار بى ۳

*

وهره كيژ ولى: نهمن چهندم گاز كرديى له ئيران و له نازه نينان ۱

ئەمن نەخۇشېكى گەلى گەلى گرانم كەوتوومەوہ لە سەر جى و
سەرىنان ۲

وەرە كىژۆلى: بەژنى تۆ بە من بمىنى بە قۆپەنى دەشەنگە بىزايە
ئەگەر دەروسقا لە سەرى ئەستەرى ، لە دامىنى برايم جەلالى
ناوہللا لە نوالەى دە كاوہلە شىنان ۳
*

**ئەمەش چەند پارچە حەيران كە راستەوخۇ لە زمان ئافرەتانى
موكرىانى تۆمار كراون:**

هەتيوہ حەيران لە كوئىت گاز كەمى ، لەمىرگى شىنە
ئەمن جۆلانېكت بۆ ھەلدەبەستم بەشەدەى
ناوہللا بە دەسرۆكەى دە ھەورىنە
ئەگەر دەوئىشدا خەوت لى نەكەوى
دەتھىنمەوہ سەر سىنگ و مەمكى دەھەورىنە
*

حەيران وەرە لە لای رەبەتى
ئەمن دەچوومەوہ مالە بابى كورە حەيرانى
ھەر بە بيانوى چووكەلە حاجەتى
ئەوہ داىكى كورەتيوہ حەيرانى بۆم ھات
ھەر وەكوو ئاورەكەى دەقودرەتى
*

گهلی ده دۆستان! گهلی ده برادران
 حهیرانیکي ده لیم بهوی غه مباری
 نه وه ره بی دای و بابی من چ خویشیان له خو نه بینن
 نه یانهیشت له دنیا به حاصل بی مرادم
 نه یاندام به کوره حهیرانی خوّم
 دم له سهر توپی جان بیزاری
 نه گهر له سیباری ده شهویدا له قه دی خویم ب شه تیئی
 تیکه ل کهن سمیل و بسکان هه ر امه تی هه ر له پشت دیواری

*

حهیرانی! بنی سولتان مسته فا له من به چه رخه
 نه وه له سهری ده له وه پیته وه میگه له مه ره
 له داوینی ده له وه پیته وه هه ر امه به رخه
 نه وه کور ده لی: مه قسوودی دۆستان و برادران و برایان حاصل بوو
 ئی من و به ژنی باریک بوته وه خاتون و فه رخه

*

حهیران ده لیم ئاوی له کوستانان له من دینه خواری هه ر به تیژی
 به سهر سویتسه و هه لاله و به یوونی ده سهر به گژنیژی
 نه نگو خه به ریکه م بو بدن به هه تیو حهیرانی
 نه وه حهوت دانه ساله له ماله باجم دانیش تووم هه ر به کیژی

*

حهيران ده ليم له ميگره رويه

ئەسپى «كوره حەيرانى» م هاته سەر پاشوان دەكا نىسكويه

بريا سىنگى من تات و تاته بەرد بايه

ليى كردهاوه هەر چوار فەرزان، كوره حەيران دەگەل نوڤيى دەنيورويه

*

يهكئ له بايخه كانى سەرنج دان بەنموونه حەيرانى رەسەن لەم خالە
دايه، تا بەلكوو ببیتە ريبازىكى بى كەند و كۆسپ بۆ موسيقازان و
هونەر مەندانى لاو، كه هاتوو خودا وراستان روويان كرده ئەم بەشەى
فۆلكلورى كوردى بە ئەرخبەيان و متمانه كەلكى پيويستى لى وەرگرن.

گوران و هه لدانی بهیت له رهوتی میژوودا

سه رده می گورانی بهیت

له تۆیژینه وهی زانستی و بنه رتهی هه ر بابه تیکی میژووی «کات»
واتا زه مان وهک رینوین دهوړیکی بهرچاو دهگپرئ له گه یشتن به
مه بهست. به واتایه کی تر بو ئه وهی ناسنامه و هوی هه لدان و
په ره گرتنی هه ر دیارده یه ک له رهوتی میژوودا هه لسه نگینین و لیکی
دهینه وه، پیویسته هه لومه رجی ئابووری و کومه لایه تی ئه م قوناغه،
هه روه ها شیوه و پیوه ندییه کانی به ره هم هینان که کومه لی ئه وسه رده می
خستوته ژیر رکیفی خوی، بیئینه بهر لیکدانه وه و پشکنین. ئینجا به

يىيى ئاكامى ئەم لىدوانە ، بەرھەمى فەرھەنگى و ئەدەبى ئەوسەردەم بەراوۋەرد بکەين و بە پىوانەى بايخەکانى وىژە و ئەدەبى ئەورپويى سەنگ و سووکیان بکەين و لە ئەنجاما پلە و بايخى راستەقىنەيان بىننە روو و بیکەينە ئاميانى پەرەگرتنى ھەموو لایەنیکى وىژە و ئەدەب.

دياره که مەبەستى ئىمەش واتا بەیت و باو لەم شىۋازە ھەلئەو پىردى. دەجا ھەرلە مەلبەندى موکریانەو ە سەر لە کازىۋەى بەيان لە گوین «**قاسىدى زىر نوکى**»^۱ کالۆكى بکەينە پى و خۆمان شەتەک دەين ، پەرژىن و پاوانى سنوورى زەمان تىک رمىنن ، بەرەو بىشکەى بەیت ، مانگ و ەرز و سال تىپەرکەين ، برۆين تا سەردەمى گورانى بەیت.

دەمەبوومەلىلى رۆژپەرپان لە بن تىزمالکە بەردى زۆزان و رژدان خۆ ھەشار دەين ، بۆسە بگرين لە ژىر زرووقە و گرشەى ئاگر دەبىننن کہ باو و باپىرانمان چلۆن لە دەم پاناوکى بەر ئەشکەوتى يا سووچى زەندۆل و شکىرى ، ماندوو و شەكەت کۆزىلکەيان بەستوو و کەولەتسىکنىک لەبەر ، چىۋىک يان تەلەسمە بەردىک لە دەست ، ھەرىەک باس لە کار و ھەولى بى وچانى ئەو رۆژە دەکەن ، دەگىرپنەو ە کہ لە بەر تەوژمى لافاوى خپ و لىژان ، شرىخە و بروسکەى گەوالە ھەوران چلۆن قوتار بوون. لە پىششا بە قىژە و ھەراى بى وادە ، پاشان نزم و ھىدى دەکەونە گو. بۆخۆراگرى باشتر لە حاست ھەموو رووداو و کارەساتىک ئاپۆرەى ئەشکون و تەلان و رژدان يەک دەگرن ، خاوەنىتى

گشتی (مالکیت عمومی) هه موو باره کانی ژيان ته نانه ت پیوه نندی نیوان ژن و پیاویش ده گریته بهر. هه موو کار و کرده ویه کیان وهک دابین کردنی بهرهم و بژیو، راو، بهر و پووویوون له گه ل دیارده سروشتیه کان، به تیکرایی به پړیوه چوو، به شداری له هر چه شنه دهسکهوت و بهر ژه وندییهک به تیکرایی بووه.

خیرا قوناغ تیپهر دهکەین: کاری کومه لایه تی دابهش ده بی، بنه ماله پیک دین، چه ندی ئەوانیش یهک ده گرنه وه و هۆزیک پیک دین، ردین سپی و پیاوماقوولانی قه بیله، چاونه ترس و ژیر و دلیریک به سه روک هه لده بژیرن. سه روکی هۆز دهست روویشتوو و کارامه یه، باوه پیکراو و به مشووره، که بانگه وازی دا به دهنگیه وه دین، له کاتی مه ترسی و کاره ساتا ئەمیش به هانایانه وه دئ، ده بیته پی شهنگی قوشه ن، راو دابهش دهکا، له دابه شینی داهات و بژیو، دهستی هه یه، به پړیوه بهری ریووره سمی ئایینی و کوړی ریژ و کرنوش له بهر خودا کانه، به کورتي خو شه ویستی گه ل و هۆزه. ههستی ئەم هۆگری و خو شه ویستییه له دهنگی زولالی ویژهر و خو شخوانان دهنگی ده دایه وه و بهم جوړه ریژیان له پله و بایخی سه روک دهگرت و به وره و جوامیری و ئازایی ئەویان هه لده گوت، له پی شبا به چه شنی هه را و زهنا، پاشان به ئاههنگ و ریتی تایبته، «نه یار» یان له گه ل خودای شه پ ده شو بهاند، ئەهوورا و خودایانی تری خیر و فهریان ده کرده پالپشتی که سایه تی سه رهکی مه بهست.

وهرزه کان به دوا یه کدا دین و دهروون، روژ به سه دان جار هه لدی و

ئاوا دەبی، تا رۆژی مەزنەپیاوی ھۆز بە دواى کارەساتیک لە شەرگە یا راوگە، تیری ئەجەل ھانای دەپیکى و دەنگ خۆشان تێھەلەدەکن و بە ھاھەنگی ھەستبزوین کاریک دەکن کارستان، دژایەتی گل دەکن کە مەیلیان نەپری و یادیان پیرۆز و نەمر بی تا رادەى «ئۆستوورە» یەک. ئەم دیاردە فەرھەنگییە زۆر زوو دەکەوێتە بەردلان و برەو دەستی.

لە روانگەى زانستی دەروونناسیشەو، ھەم ویژەر و ھەم بیسەر دەکەونە گێژاوی خەيال و جەزبە، ئا بەم شیۆھ خۆیان لە بارستی کەسەر و پەژارەى ژیان رزگار دەکن و سوکنایى بە رووح و لەشیان دادى. بەم جۆرە تۆوی بەیت دەگوورئ و لە وینەى زارۆکى لە بیر و ھرزى ویژەردا فرچک دەگرئ، لە سینگی ئەم و ئەو وەرۆیرکە دەبی، سەرۆپیچک دەگرئ، گاگۆلکە دەکا و پی دەگرئ، ژیوہلە دەبی، رووسووک و لەبەردلان، ئینجا زەوت نابى، لە لاقان وەردینى و بیشکەى ژیان و ھەریمی خۆ جى دیلی بەرەوتەلان و لیروار و ھەوارگە. ئیمەش شوین پیی ھەلەدەگرین و بە دواى ئەودا ...

ھەر لە رەوتى ھەزارەى یەکەمى بەرلە زایین «ماننا» کان و بەدواى ئەوان «ماد» ھەکان دەوریکى بەرچاو و کاریگەریان ھەبوو لەدەرشتنى بنچینەى قەلای شارستانیەت لەم ولاتەدا، ھەرودھا پەرەپیدانى ھەریمی ژیر دەسەلات بە تايبەتى داگیر کردنى شارى نەینەوا لە سالى ٦١٢ى بەر لە زایین، ریی سەقامگیربوونى «نیمپراتوورى ماد» یان مسۆگەر کرد. کە بەدواى یەکیتى لەگەل قەومى ھاوتۆرەمە و ھاوزمان، یانى «پارس» ھەکان ئەزموونى پاراستن، ھەلەدان و پەرەسەندنى دەسکەوتى

ژياري و پيشكەوتووييان لە ھەموو بوارەكانى ئابوورى، كۆمەلايەتىدا ھىنا پروو. تەنانت بە وتەى ميژووناسان تەپۆلكەى ھەسەنلوو، ھەلكەوتوو لە رۆژئاواى گۆلى ورمى، ناوھندى ھكوومەتى مانناكان بووھ.

ھەرچەند لە سەدەكانى دوايىدا زۆربەى ئەم دەسكەوتانە بە ھۆى ئافات و بەلاى سروشتى، شەپ و شوورى ناوخۆ، شەپرفرۆشى دراوسىكان پەلامارى بچ بە زەيانەى، ئەسكەندەر - قەومى مەغول ■ تەيموور و ... تۆزى فەوتان و نەمانيان كەوتە سەر، بەلام لە بارى فەرھەنگى، شوينەوارى شارستانىيەتى كەونارا لە ئەدەب و ويژەى نەتەوھەكانى ترى ئەم ولاتەدا رەنگى داوھتەوھ. لەم بابەتەوھ دوكتور پوورداوھ وەك زانايەكى ئەدەبى باستان دەلى:

«شوين پيى ئايىنى ئيرانى باستان نەك تەنيا لە ديوانە شيعرى شانامە - گەرشاسب نامە - قابوس نامە - بەلكوو لە سەرانسەرى ئەدەبى ھەزار سالەى فارسى، چ شيعر، چ پەخشان دەبيندري»^(۲۶)

جا جيى سەرسوپمان نىيە ئەگەر بە وردبوونەوھ لە ھەندى بەيت و باوى كوردى وەك ناسنامە و تەنيا يادگارى سەدەكانى پيشوو، رەگەى تايبەتمەندى پتوھندييەكانى كۆمەلايەتى كەونارا دەسنيشان كەين. (تەنانت ويىدەچ ھەر لە سەردەمى «باستان» يش چەشنيك لە «بەيت» مان ھەبووبى كە ئەويش وەك زۆر شوينەوارى ترى شارستانىيەت، بەرە و ھەلديري نەمان گل داربج و تيدا چووبى).

بۆ ويىنە سى بەيتى لاس و خەزال - مەھمەل و برايمى دەشتيان ■

بارام و گولہ ندام دهخینه بهر سهرنج و پاشان وتهیهک:

نهگهر خووخده و گشت بریار و ناکاری خه زال وهک دهورگپریکی
 سهرهکی بهیت بخهینه روو، هه موو کاروباری کومه لایه تی عیل، مهیتهر
 و یهخته رمه و یهخته رخان، شوان و بیړی و میگهل، باره گاو کاره کهر
 ... هه موو به ئاماژهی سهرپه نجهی ئه و به پړیوه دهچ، حوکمات دهکا و
 حوکمی رهوایه، تهنانهت ههستی ئه وین و ئه وینداریشی، ههلقولاو له
 هیز و دسه لاتداری ئه وه. بؤ گه یشتن به ئاکام و مه بهستی دل له هه ولی
 بی وچان دایه، به لام نهک له بهر رووگهی ئه وین (**لاس**) ناکرووزیته وه و
 کرپنوشی ناباته بهر، به لکوو دهیئینیته ژیر جه زبهی عیشقه وه،
 گیرودهی خوی دهکا، له «**خانزاد**» ی رهوگیر دهکا، به شوانی دهگری،
 پاشان به مه کره وه حوکم دها چل پلهی عوممانی «**گولئی شوران**» ی بؤ
 بیئی:

« ئه من گولم له توو دهوی له میرگه خپکه لی

گولم دهوی له میرگه چووکه لی

گولم دهوی له میرگه شینی

گولم دهوی له میرگه زردی

ئه من بهوان گولانت لی نابم رازی

به خودای دهبی عام گولی عومانیم هه بؤ بیئی به دیاری»

له پاشان به گز «**مامره ش**» ی دادهکا، پالهوانی دیوناسای پی

دهکووژی:

«ته ماشا دهکا چوار پالهوان دهگه رین دهکهن سهیرانی

ئەگەر لاسە شۆريان دى لە زەمانى

ھەر يەكە گورزىكى گورھيان دانا لە سەر شانى»

لاس دەستى دا رمبى نەزەرى، كوتى:

«بلاڻ ئەوانە بكووژم بلا سەر كرده پى بزانی

سى يانى سەر برى، ئەوى دى گويى پچرى: خەبەرى بۆ سەر كرده بەرە،

بلا پى بزانی!»

بارى غەنايى و ئەويندارى بەيتەكەش بەشى ھەرە زۆرى لەم شىعرە

جوان و پاراوانە پىك ھاتوون كە «**لاس**»ى سەوداسەر بە خەزال

ھەلدەلى.

لاس بەلئى دەباتە سەر و دەگەرئىتەو، شەنگەسوارى بىزراو لە

عيل و عاشىرەت پى لە ئاوزهنگى لە گوین تىرى دەرچوو لە كەوان،

دەستىك ھەوسار و دەستىك چەپكە گولى شۆران بە پرتا و بەرە و كۆشكى

خەزال ركيف لىدەدا و دەئاژوئ، تا لە پر ئەنگاوتەى «**تيرى چىگنان**»

دەبى. تەنانەت كاتىك خەزال لاس بە جل و بەرگى شوانى، بۆ ديارى

كردنى «**ھەق**» و چوار چىوھى ئىش و كار دەنيرىتە لای باوكى، بابى

دەلى: «رۆلە! ئەو بۆ تاقىكردنەو ئەتۆى ناردۆتە ئىرە، دەنا شوان

گرتن و شوان دەرکردن و ولات ويران كردن ھەر بە دەستى ئەو بە ئىمە

نپىه».

يان كاتىك خانزاد ھەك كەسايەتپىھىكى دژ بە ئەوينى خەزال دپتە

كايەو و دەور دەگىرئ ئەم دژايەتى و ئىنكەبەرايەتپىھى جيا لە پر

تاموچىژكردنى ناوھرۆك، بۆتە ھۆى روون بوونەوھى گشت لايەنى

که سایه‌تی دهورگپړانی به‌یته‌که.

خــانزاد، حه‌لّال و مــــاره‌کراوی «لاس» ه. به‌لام که رووی
لی‌وهرده‌گپړی، ناخه‌جلّی و وهک **خاتوزین و مهرزینگان** ده‌ست و پی
سپیکه‌ نییه، سهره‌پای گیروگرفت تا راده‌یه‌ک سهرکرده‌یه‌تی عیل
وه‌ئسته‌تو ده‌گری و هه‌ست به‌ به‌رپرستی ده‌کا:

«بزانه ده‌گه‌ل‌ ئه‌و عیل و مه‌خلووقه‌ی چم لی‌ قه‌وماوه

هه‌زار و حه‌وسه‌د مالی‌ باله‌کیان به‌سهر ئه‌مندا به‌جی‌ ماوه»

پاشان هه‌موو عیالی‌ باله‌کی دینن‌ته‌ سهر ری‌ی لاس و خپوه‌ت

هه‌لده‌دن.

هه‌رله‌ درپژده‌ی ئه‌م باسه‌دا، ئاماژه‌یه‌کی کورتیش ده‌که‌ینه‌ به‌یتی

«**مه‌حمه‌ل و برایمی ده‌شتیان**»^{۱۱}. یانی‌ پاشایی‌ پر زه‌بر و زه‌نگی

خاتوون‌ په‌ریخان حاکمی‌ شاری‌ چه‌لیان، کچی‌ میر زورابخان. له‌

سهره‌تای‌ سده‌دکانی‌ ناوه‌راست تا سده‌دی‌ بیسته‌م له‌ ولاتانی‌ وهک

روسیای‌ **تزاری** ■ **ژاپون** ■ **چین** ■ **ئیران** ■ **فهرانسه** و ... وا باو بوو

که‌هه‌میشه‌ کورپکی‌ پاشا یان ئیمپراتووری‌ به‌ جی‌نشین یان وه‌لیعه‌هد

ده‌سنیشان ده‌کرا و ئیستاش له‌ هه‌ندئ له‌ ولاتانی‌ عه‌رهبی‌ ئه‌م نه‌ریت و

یاسایه‌ به‌رپړوه‌ ده‌چی. که‌چی‌ ده‌بینین له‌م به‌یته‌دا میرزوراب که‌ پیر و

په‌که‌وته‌یه، سهره‌پای‌ ئه‌وه که‌ کورپکی‌ می‌رمندالی‌ هه‌یه، خاتوون

په‌ریخان کاروباری‌ ده‌ولت به‌رپړوه‌ ده‌با، پاشایه‌کی‌ بی‌ به‌زه و خوین

رژه و روژ نییه که‌ له‌ سهر ویست و دلخوازی‌ جینسی‌ که‌سیک نه‌کووژئ

(ماموستای‌ نه‌مر، هی‌من له‌ روانگه‌ی‌ زانستی‌ پی‌سیکو‌لوژی‌یه‌وه

روانيويه ته ئەم مەبهسته و گریمانەى جينسى به سه بهب و هوى ئەم پياو کوژييه ده زانئ) خاتوون پەريخان بهم شيوه پاي ده بويرئ، تا چاره نووس «مه حمه ل» ى دئيتته سەر رئ. هەر که چاوى پیکهوت ئاگرى ئەوين له دلى رهشى بلایسه ده ستينئ و ههستی تۆله و جهور و خوینمژى ده کاته سووتويهک که گولئ هیوا و عیشق و وهفا لئى ده گورئ و ده پشکوئ. به هەر له ونیک بئ خوئى به ئەستوى داده برئ، له باب و حوکمات ته وه لالا ده بئ. شاره زایه کی شوینه واره باستانیه کان له مه پ بهرده کونتنئ که یادگارى هه زاره ی یه که مى بهر له زاینه، رای خوئى وهک پرسىار ئاوا ده رده برئ: «ئایا بلئى په یوه نديک له نئوان ده خمه ی به رده کونتنئ و قه لای شه يتان و ئاته شگه کانی رئى سپى، له گه ل به يتى مه حمه ل و برايمى ده شتيان دا نه بئ؟» (۲۷)

ده بئ مەبهستی له م شوبه اندنه، ئەشکه وتى بيشوئ بئ که له به يتى نئوبراودا باسى لئکراوه و شوئینى تیکه له چوونى سوپای ميرزورابخانه له گه ل مه حمه ل و برايم و کاره ساتى کوژرانىان له وئى رووى ده دا.

مه حمه ل ده لئ:

«کاکه برايم گيانه

ئەشکه وتى بيشوئ چئى باب و باپيرانه

چيدى گيرنابم لئرانه

ئەگەر سهرم بېرن به يه کجارييه

ئەمن دەس هه لگرتنم له ئەشکه وتى بيشوئ نييه»

ئەگەر له لایهک ديمه نى به رواله ت سارد و کپ و بئدهنگى شوينه

باستانىيەكانى كوردستان دارمالن له سەدان بىرەوهرى باب و باپيرانمان و ھەر شوينىك بوته مەكو و فيرگەى سەربوورده و ميژووى ژيانى جەماوەر، له لايەكى تر بەيت بانگەوازيكە بو ناسيني ژيانى رابردوان، ھاوارىكى پرتاوتىنى پەيكەرەى بەردىنەى ئەم خاكەن كە بانگ ديئن: ليئمان سل مەكەن، مەخجلين، ئيمە ئاوينەى بالانويئى ژيانى رابردووتانين، زيندووكرەوهرى ميژووتانين.

ھەروھا ئەورۆ گولەندام كچى عادلشا له بارەگای پر شكۆى خوئى كە جمەى دئ له قەرەواش و كارەكەر و سەدان دەستەونەزەر له تەدارەك دايە تا خوړ ئاسا له كەل بېتەدەر و فەخر و شانازى بدا بە كوړى ئەويندارانى چاو له رى و دل بە ناسۆر.

جارچى جار كيشا، داد وھاوارە
مەعموور راوەستان كوچە و كەنارە
له سئ جئ ھەلدرە بەندى سئدارە
نەوھك حوكم بكائە چاوبە خومارە
فتواى قەتل بدا، داخوا كئ چارى بيچارە
نەوھكوو كەسئك ھەرەكەت بكائە
ئەو قسەى كال و نازيبا بكائە
له دلئى گران بئى له سئدارەى بدا

ئەوھ گولەندام ھات، نو كلفەتى دەگەل بوو. خەلات دەبەخشن.
نوقرە و ئەشرەفى، گەنج وەك كەللەى كەو

سكه‌ی بیست و چوار خه‌زیننه‌ی خوسره و
 هه‌موو ده‌ستیان نا له سه‌ر گو‌ی خه‌نجه‌ر
 گه‌ردنی ئاچغ کرد وه‌ک هه‌وزی که‌وسه‌ر
 عاشقان ده‌سووتی ئه‌پرواح و جگه‌ر

به‌سه‌رنج دان و رامان له‌ بابه‌تی باسکراو و به‌ چاوپۆشی له‌
 ئال‌وگو‌ر و ده‌ست تیوه‌ردانی نوسخه‌ی سی به‌یتی نیوبراو ئه‌م پرسیاره
 خو‌ ده‌نوینی:

تو بلای له‌ سه‌رده‌می سه‌ده‌کانی زایینی له‌ چه‌ند ناوچه‌ی ئه‌م
 کوردستانه‌دا ژن تا ئه‌و راده‌یه‌ ده‌سه‌لاتی هه‌بووبی که‌ شیوه‌ی
 «**مه‌زنایه‌تی دایک**» وه‌ک قوناغیکی میژوویی به‌ سه‌ر کۆمه‌لگای ئه‌م
 ناوچه‌دا زال بووبی؟ خو‌ ئه‌گه‌ر له‌ روانگه‌ی میژوویی گۆرانکاریه‌کانی
 کۆمه‌لایه‌تی و هه‌روه‌ها زانستی کۆمه‌لناسی تی‌ی فکری و ورد بینه‌وه
 «**مه‌زنایه‌تی دایک**» (Matriarcal) وه‌ک قوناغیکی میژوویی به‌ر له‌
 فرماسیۆنی کویله‌داری و ته‌نانه‌ت به‌ر له‌ «**دابه‌شینی کۆمه‌لایه‌تی کار**»
 هاتۆته‌ روو، دیاره‌ ئه‌گه‌ر گه‌ش‌بینی زانستی بیته‌ گو‌ر، هه‌ر قوناغ و
 «**فرماسیۆن**» ی میژوویی، تایبه‌تمه‌ندی جیاواز و سه‌ربه‌خۆی هه‌یه‌ که‌
 له‌م «**به‌یست**» انه‌دا ئه‌م تایبه‌تیانه‌ شاردراو‌ن و به‌دی نا‌کرین، به‌لام
 ده‌کرئ بلاین له‌ سه‌رده‌می ساسانیه‌کان، له‌ هه‌ندێ ناوچه‌ی ئیرانی
 باستان، چه‌شنیک مه‌زنایه‌تی ژن هه‌بووبی ... وه‌ک ده‌سه‌لاتداری دوو

کچی خوسره و پهرویز: **نازه رمیدوخت و پووران میدوخت**. له راستیدا کهم ژنی شانامهش ههیه کهسایه تیکی به هیژ و بهرچاوی نه بی، جا به وردبوونه وه له دهقی ئەم سێ بهیته جیی سهرسورمان نییه ئەگەر بلاین، له سهردهمی باستان له چه ند ناوچهی کوردستان دا دهسه لاتداریتی ژن باو بووبی، یانی چه شنیک شارستانییه ت.

پیداگرتن و سوور بوون له سهر گرینگی و سهرنج دان به سهردهمی «**مهزنایه تی دایک**» وهک قوناغیک له میژووی مروڤایه تی له م خاله دایه که خاوه نی زۆر لایه نی شاردراره ی سهردهمی باستان و میژووی شاریتانییه تی ئینسانه کانه.

ههروهک **باخ نوڤن** ده لئ: یه که مین نیزامیک که له میژووی شارستانییه تی ئینسان دا به دی هاتووه و بوته سهرچاوه ی نه ریت و یاسای خووخده و شه پرافه ت و ره سه نایه تی ژیان، نیزامی «**مهزنایه تی دایک**» ه که له فه لسه فه ی ئەوین و یه کیتی و ئاشتی سهرچاوه ده گرچی. (۲۸)

وشه يه کی میژوویسی

له دریژمې ئەم باسه دا به پالېشتی دوو بهیتی کۆنی «**لاس و خه زال**» و «**مه حمل و برایمی دهشتیان**» ههروهه بیروپای ههندی له بلیمه تانی کوردناس ئاماژمێ زاراو هیه کی میژوویسی دهکهین که شی کردنه وه و لیكدانه وهی ئەو دهخهینه ئەستۆی زانایانی بهریزی میژووناس.

واسیلی نیکیتین چەند لاپه پە له کتێبه به نرخه کهی خۆی (**کورد و کوردستان**) ی تهرخان کردوه به لیكدانه وه و بۆچوونی پرۆفسۆر مار سەبارەت به وشە ی چەلەبی. نیوبراو جگه له مانای: **رهسن** ■ **نه جیب** **زاده** ■ **ناغا** ■ **گۆرانی بیژ** ■ **شاعیر** ■ **خوینده وار** ... له بنه پە تا وهک نیویکی ئایینی لیی ده دوخ و رهگه ی ده باته وه ئایینی «یافسی» یه کان و ده لی: چەلەب به مانای **خودا** ■ **چەلەبی** = **خودایی**.

ههروهه له فهرهه نگۆکی پاشکۆی نوسخه یه کی «**لاس و خه زال**» (۲۹)

به: **جوان چاک - له بار مانا کراوته وه .**

له فەرهنگی عه‌مید لاپه‌ره‌ی ۵۴۱ ئەم مانایه‌ی بۆ دیاری کراوه: «له سه‌رده‌می زوو، له زه‌مانی تورکی عوسمانی نازناوی ئەدیب و زانا و شازاده‌کان بووه».

«**نیکیتین**» یش به پی‌چه‌وانه‌ی «**ماپ**» به پالپشتی بیروپای «**کاترمیر**» و کتیبی «**ریشه‌ی چه‌ئه‌بی**» نووسراوی ئوسکارمان، ره‌گه‌زی ئەم زاراویه به تورکی ده‌زانی نه‌ک کوردی.

به‌لام پرۆفسۆر ماپ رای وایه که تورکه‌کانی سه‌لجووقی ئەم وشه و نیوه‌یان له کوردان وه‌رگرتوووه و پیوه‌ندی به ره‌گه‌ی مه‌زه‌به‌ی کورده‌یه‌زیدیه‌کانه‌وه هه‌یه و ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌دان ساڵ به‌ر له په‌یدابوونی ئایینی ئیسلام. قسه له بیروباوه‌ریک ده‌کا که ره‌گه‌ی ئایینی «**میترا ئیسم**» ی پیوه دیاره یانی ریژ و حورمه‌ت بۆ «خۆر» و ده‌ماوده‌می روژه‌ه‌لات.

خاوه‌نرا دوا‌ی توژینه‌وه‌ی زۆر، دپه‌سه‌ر ئەم باوه‌ره‌ که زاراوه‌ی **چه‌ئه‌بی** خاوه‌نی پاشماوه‌ی به‌شیک‌ی گرینگ له میژووی نه‌ته‌وه‌یه‌که، که ئەم زاراوه‌یه‌ی داهیتاوه، یانی نه‌ته‌وه‌ی کورد. ئیستا که بیروپای هه‌ر دوولامان خسته به‌ر چاو، ده‌قی دوو یادگاری کۆنی سه‌رده‌مان یانی به‌یتی **لاس و خه‌زال - مه‌همه‌ل و برایمی** ده‌شتیان که به‌وشه‌ی **چه‌ئه‌بی** رازاوه‌ته‌وه ده‌خه‌ینه روو:

لاس ده‌لی:

«ده‌لین به عام یاره‌بی خودایه ئەتوو قه‌زیه‌ک هه‌لخه‌ی له نیو عیلی

دهمه لانه بيبه

تا مه پياوړتې خو بؤ خه زاله شوړې چه له بي بکه ين دياريبه»
له جييه کي تر:

«هر له ردين سپي تا ئاغا و سهيد و شيخ و مه لای دنياييه
له هه مووکه س مه علومه له راسته توو قودره تي پياوانه ي نيه
وهره بيکه خاتري چاوي ده به له کي خه زاله شوړې ده چه له بي يه»
خو ئه گهر بيروپاي نيکيتين و ئوسکارمان به راست بزانيں، هو و
سه به بي ده گه رپسته وه ده سه لاتداري ئيمپراتووري عوسمانی به سه ر
به شيکی زور له ولاتي کوردستان که به نوره ي خو ي شويني خستوته
سه ر ويژه و فهرهنگي کومای خه لک و به م پييه ش ري ي که وتوته نيو
به يته کانيش. هه لبت هر به م مانايه ي که بؤتان ديارى کردووه يانی:

مه زن - شازده - ره سمن - نه جيب زاده

به لام ئه گهر بير و بؤچووني پروفيسور «مار» مان پي دروست بي،
ئه وا ده بيته پالپشتيک بؤ ده قي ميژوويي به يته کان که سه رينچاوه ي
ئه وان ده به نه وه سه رده مي باستان.

برايم ده لي:

«زه يني خو ت بکه تيشکي روژي،

رووي خو ت بکه ده تيشکي تاوي

ئه ورو مير زورابخان به ئينجه تي سه ري من و تو ديته وه راوي»

هه روه ها:

«مير وا نه بوو و قهت وا نابي

ئەتۆ تازە که له منت کوشتووە مەحمەلی زەرد و زۆل و چەلەبی

قەت دەوی گەرمە برینی دا مەسلەحەتی من و تۆ نابی»

خالی گرینگ و جئ سەرنج ئەوویە که نووسەری ئەم وتارە بەش بە

بیر و زەینی تەسکی خۆی دواي وردبوونەووە و پشکنینی زۆربەیی

بەیتەکان، وشەیی چەلەبی تەنیا لەم دوو بەیتەدا وەبەرچاو هاتووە.

هەلبەت ئەگەر لە نوسخەیی تری سئ بەیتی کۆنی: «**مەم و زین**» ■

خەج و سیامەند ■ **سەیدەوان**» یش دا بەدی بکریڤ جیی سەرسوپمان

نییە، چون سەرەرای ئال و گۆر و دەستیوەردانیکی زۆر که بەسەریان

هاتووە. پێوەندییەکی رەگدا کوتاویان هەییە لەگەل سەردەمی زۆر زوو.

ئەم چەند دیرە تەنیا ئاماژەییەک بوو بە باسەکە و بەس،

شی کردنەووە و توێژینەووی ئەو، بمینی بۆ زانایانی بەشی میژوو.

سهردهمی په رده ساندنی به یت

سهره تا:

با پیکه وه له دهشت و لیر هوارۍ عیلى ماموډیان و باله کیان، له بهار بهند و ههوارۍ خه زالی مه لانه بیان، له غه لبه غه لیبی شاری «چه لیان» ی خاتوون په ریخان، له بگره و به رده و بیښه و به رده کوشکی رازاوه ی گوله ندام، په نامه کی خو ډه ر باز که ین، بارگه و ینه تیکه وه پیچین، قوچاخ و کارا، گه وه و کهند و له ندی زه مان به ره و ژوور تیپه ر که ین، نه وه ستین تا سهرده می گه شه و نه شه ی به یت. له سووچیکۍ به ردی «شمشیر خان» هوه گوی بدیرینه هه را و زنا ی ناو قه لای دهم، دوا ی وچانیک بروین به ره و هوبه و دهوار و چیغ و ره شمالی ره وهند و کوچه ریان، سهر له دهرک و بانی گه وره مال و مه زنه پیاوان دهرینین. روو بکه ینه عیل و عاشیره تان، قه لا و دیوه خانی به گ و به گزاده، خان و میر و ناغا به سهر که ینه وه. ده عده عده ی نیوه شه وان له په ریژیکه وه خو حه شار ده ین، له ژوانگه گوی هه لخه ینه سرته و چپه ی نه وینداران.

زول و رروشهل رۇبېنه بوخچه و پرىسكهى بېريژنانى به دولاب و هليانته كينين، كاژپى پېرك و كولپنى پانك و كهپر و تاول بېشكنين بهلكوو «**خسه زيم**»^{۱۳} وهدوزين و «**دوم**» بېنه جووت و گهپى ديلان بگپرن. ئىنجا مهلوول و غه مين روو بكهينه كوږى پرسه و ماته مين، وپراى «**خوازى**»ى كانه بى و دايكى «**شنگ**» له قلپهى گريانى بدهين و ... تا دلمان بسوكنى و توانستى برپنى ريمان هه بى بهره و ...

وهك دهسپىكى ئەم بهشهى وتار پيويسته روون بيتهوه كه بهيت لهسهر بنه رتهى چ ههلومه رجىكى ميژوويى، كام پيوهندييه كانى ئابوورى - كومه لايهتى ولات په رهى سهندووه؟ به له بهرچا و گرتنى ئەم راستيه كه قاره مان يان كه سايه تيهه كانى سه ركهى ههر كام له بهيته كان وهك لقيكى «**فهره ننگى مه عنه وى**» خولقاوى پيوهندييه كانى نيوبراو و گشت لايه نه كانى بارودوخى ميژوويين، شك له وهدا نامپنى كه تهنيا به شى كردنه وهى پرسى يارى باسكراو و هه لسه نگانديان له گهل ناوه روڤكى بهيته كان ويده چى بتوانين له دهرياي بهرين و بى سنوورى فولكلور گيژى گيژاو نه بين و بگهينه بهستينى نامانچ.

* * *

به شى يه كه م

به پى زور به لگه و نووسراوى باوه پيکراوى ميژوويى، له سده کاني رابردوودا، کوردستان به هوى ناکوکى و دژايه تى ناوخو و هيرشى بي به زه يانه ي نه ياراني دهره وه که متر روى هيمنايه تى ديوه، گه لى جار تاپوى شهر و بي به شى و ميحنه ت، خو ي به بالاي ولات پو شيوه، ههروهک له سده ي سيژده هه م که و ته بهر شالاي درندانه ي هه لاکو خانى مه غوول و دواى داگير کردنى **ديار به گر** ■ **شاره زوور** ■ **هه ولير** ■ **جزير** ■ **ماردين** و ... خه لکيان قه لاجو کرد، له پاشان له ۱۴۰۰ى زايينى، نه مير تهيموور به ربينگى بيگرتن.

به دواى له رزوک بوونى دهسه لاتی مه غوول و تهيموور ييه کان دوو به ره ي تورکمان «قه ره قوينلوو و ئاق قوينلوو ۱۴۶۵ - ۱۳۸۷ز» خويان به سه ر ناوچه، داسه پاند.

نه مانه گشتيان نه گهر به ره له ستي فه رمانر ه و ايه کيان سو سه کردبا، هه ليان ده کوتايه سه ر و لشکريان به ره لدا ده کرد بو خاپوورى قه لا و کو شكى شار، تيکرمانى خانووبه ره، تيکته پينى کوخ و که پيران،

سوتانی ره شمال و چیغ و تاوولی کۆچه ریان و تالانی ئاژهل و پاتال. لهئه نجاما قات و قپری و برسییه تی و هه ژاری و بی نه واییان ده کرده دیاری بۆ خه لکی تامه زرۆی ئاوه دانی و خیره فیه پ. له بارودۆخیکی ئه وتۆی ولاتدا له ژیر تیشکی ته ماوی ئاسمانی خۆله مپی ئه ودهم دهروانینه چۆنیه تی ژیانی عه شیره ته کورده کان که به شیوه ی کۆچهر و نیوه کۆچهر به پیره دهچوو.

له م شیوه ژیاندا چاره نووسی ئه ندامانی هۆز و عه شیره به یه که وه گریخ دراوه و له باری ئابووری و کۆمه لایه تییه وه، خالی هاوبه ش پیوه ندی ئه وانی سه قامگیرتر و پته وتر کردوه، ئه گهر له روانگهی «کۆمه لئاسی» شه وه بروانینه هۆی یه کبوونی ریزی ئه مه ندانی عیل، ئه م زانیارییه مان دیته ده ست که: گرینگترین پیوه ندی نیوان ئه ندامان، له به رژه وه ندی ئابووری هاوبه شه وه سه رچاوه ده گریخ. له جیژن و گه پری دیلان و کۆپی ماتم به یه کتر ده چاران. له ته نگانه دا به هانای یه کترییه وه ده هاتن و کاروباری ئاژه لداری به هه ره وه ز و تیکراییی به پیره دهچوو.

له وه پرگه و ئاژه ل وه ک که ره سه ی سه ره کی پیویست بۆ په ره پیدانی ئاژه لداری که وته بهر سه رنج، به داوخوازی به ره مه می ئاژه ل له لایه ن ناوچه کانی تری ولات و چوونه نیو گه پری تیجاره ت، له وه پرگه بایخیکی تاییه تی به خۆوه گرت، به وته ی **جه لیلی جه لیل:** «بناغه ی ژیانی ئابووری ئه وان بریتی بوو له م مه به سه ته سنووری له وه پرگه کانیان فراوانتر بکه ن»^(۳۰) که ئه م مه به سه ته ده بوو به هۆی ده سد ریژی و

داگیرکردنی له وه پرگه‌ی هۆزه‌کانی تر، یان چاوه‌دیتری و داکوکی پترله
حاست هیرشکه‌ران و پاراستنی سنووری له وه پرگه‌ی ژیر دهسه‌لات.

کیشه و تیکه‌له‌چوونی دوو عیلى مه‌نگور و مامه‌ش (هه‌لبه‌ت له
سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم‌دا) که بۆته ناواخنی نوسخه‌یه‌ک له به‌یتی
«**باپیراغای مه‌نگور**» ناراسته‌وخۆ له کانیای ئه‌م له وه پرگانه ئاو
ده‌خواته‌وه، نموونه‌یه‌ک له‌م به‌یته:

«هه‌مزاغام له ژیللا دئ،

مل به‌قه‌یتان و به‌زری

مامه‌ش هه‌لدین ده‌چنه کوئ،

لییان ده‌شیوینم په‌سوئ،

رایانده‌م بۆ ورمی».

ناکوکی و ئینکه‌به‌رایه‌تی عه‌شیره‌ته‌کان له لایه‌ک و په‌لاماری
له‌شکری ده‌وله‌ته زله‌یزه‌کان له لایه‌کی تر، هه‌روه‌ها باری فه‌ره‌هنگی و
کو‌مه‌لایه‌تی عه‌شیره‌ت، روژله‌گه‌ل‌پوژ پله و باخی سه‌روک عیله‌ وه‌ک
مه‌زنه‌پیاویک گرینگ و به‌رچاوتر ده‌بوو.

سه‌رده‌میکی ئه‌وتۆ که **مینۆرسکی** وه‌ک خولی یه‌که‌می میژوویی
عه‌شیره‌تی کورد (سه‌ده‌ی شه‌شه‌م تا کو‌تایی سه‌ده‌ی پازده‌هه‌م)
ده‌سنیشان ده‌کا و ده‌لی: «له‌م سه‌رده‌مه‌دا چاره‌نووسی گه‌لان پیوه‌ندی
به‌نووی شمشیره‌وه هه‌یه»^(۳۱)

بویر و چاونه‌ترس، لیهاتوو، به‌زیبک و زاوون و مه‌ردئا‌زا،
پاریزه‌ری له وه پرگه و جی هه‌وار و هه‌ریمی ژیر دهسه‌لات، پیکهاتن له‌گه‌ل

دهولت له سهر پادهی پیتاک و سهرانه، بریاری شهر و ناشتی له گه‌ل دراوسینکان یا دهولته‌تی ناوه‌ندی، دابین کردن و دابه‌شینی بژیو و به‌ره‌م، خو‌به‌خت کردن له ری‌ی به‌رژه‌وه‌ندهی تایفه و ... وهک تایبه‌تمه‌ندی گه‌وره‌پیاوی تایفه و عیل، دل‌ی زوربه‌ی خه‌لکی عیلاتی کردبو مه‌کوی ئه‌وین و ری‌ز و حورمه‌ت سه‌باره‌ت به‌ گه‌وره، لاگیری و پشت‌گیری له سهرۆک، یانی مانه‌وه له جهرگه‌ی تایفه و پته‌وبوونی پیوه‌ندیه‌کانی ناو عیل. ته‌نانه‌ت له پاش کوژرانیان له شه‌رگه یان له سو‌نگه‌ی کاره‌ساتیک به‌ بهیت و باو وهک قاره‌مانیک ده‌یانه‌ینایه ریزی نه‌مرانی میژوو.

ئه‌مه که که‌سایه‌تی قاره‌مانی هه‌ندی له به‌یته‌کان له سهرۆک عه‌شیره‌ت پیکدین له‌م راستیه‌ دایه. ئه‌مانیش له حاست چاره‌نووسی خیل و عیلات هه‌ستیان به‌ به‌رپرستی کردوه. کاتیک لاس ده‌لی:

«پیاویکی نادرم

ئه‌من مالی ئه‌و عیله‌ی به‌ زامن هه‌لده‌گرم

ده‌بی له سهر گیسکیکی ئه‌و عیله‌ی ئه‌من بمرم»

ئه‌مه‌یه ره‌مزی مانه‌وه‌ی جوامیران و مه‌زنه‌ پیاوانی ره‌وه‌ند و کۆچه‌ریان.

یان کاتیک ئه‌حمه‌دی شه‌نگ^{۱۵} ده‌لی:

«ئه‌ی دایه! چه‌کان بینه‌ به‌ر بیتلایه

سبچه‌ینی شه‌ره‌ ده‌گه‌ل ده‌عوايه

خۆمن خه‌می ئه‌وه‌م نییه

گارانی منیان دهبړدهوه به تالان

فهرسهخ به فهرسهخ

قوناغ به قوناغ

من خه می ئه وومه

ئه ورؤ که حهوت رؤژه

سه ری گوانی ئه حمه دی شه نگیان دهبړی

ده که و ته وه له ده شته کی له سه حرایه»

له م بابه ته وه ری زدار دوکتور **جهواد قازی** له مهر عیلى مهنگوردا

ده لئ:

«ئه وه ی له شه ردا بکوژری به ری زلیگرتنیکی بی وینه وه دهنیژری که

لیرهدا ناتوانین به تان و پویدا بچین. به پیچه وانه ئه وانه ی به نه خوښی

یاله ئه نجامی پیری بمری هیچ ریژیکی لی ناگیرئ جلی ره شی بو له بهر

ناکه ن و ناشتنیشی به بی ئه هه نگیان ده بی» (۳۱)

که وا بوو ده بینین قاره مانى زؤر به ی به یته کان وهک مه زنه پیاویکی

میرازا خوښه ویستی خه لکی سه رده می خو یانن.

له پیوه ندی له گه ل ئه م باسه دا وتاریکی به نرخ و به تام و خو ی که

له ودا باس له «**زه عفی شه خسیه تی**» قاره مانى هه ندئ له به یته کان

ده کا، ده خه ینه بهر سه رنج و پاشان ئامازه یه ک:

«... له لایه ک که مته رخه من و له لایه کیش به غوروور و فیز. ئه گه ر

بلین تا راده یه ک ساویلکه ن به هه له نه چووین به تی رادیوی ده توانین

بلین ئاینده بین نین. ئه مانه زه عفی شه خسیه تی هاوبه شن له

قارمانه كانى ئېمەدا.» (۳۳)

بيروپاي كارناسان و زانايانى ھەر لقيكى زانستى و ئەدەبىي يەككىك له ياسا بنەرەتتېيەكانە بۇ بووژانەوہ و پەرەسەندنى لق و پۆپى ئەو له ھەموو بوارەكاندا. بە پېيى حوكمى مەنتىق، شك لەوہدا نىيە كە بۇ ناسىنى ھەموو قۇناغەكانى دياردەيەكى ميژوويى، فەرھەنگى، كۆمەلناسى، پېويستە تايبەتمەندىيەكانى سەردەم ليكدريتەوہ. تەنيا بەم مەرجه، پېوہندى رەگداكوتاو له نېوان خەلك و قارمانى فۆلكلور ديتە روو.

ئېمەي بەرەي ئېستا كە بە پالېشتى بىرى نوئ، زۆربەي ئاكار و ھەلوئىستى قارمانەكان بە «غوروروى بى جى» و «ساويلكە» و «نايندەبين نەبوون» بەگشتى وەك «زەغفى شەخسيەتى» دەرخیئىن، كۆمى ھەراوى خەلكى سەردەم ئەوان كار و سيفەتان بە پياوہتى و جوامىرى و مەردازايى ھەلدەسەنگىنن تەنانەت دەيكەنە سەردىپرى ئەزموون و چراي رېنوئىنى شەوى تاريكى ژيان بۇ بەختەوہرى و دواروژى رووناك. يەكەم بەيتبىژ و قارمانى بەيت، ھەردووك خۇلقاو و بەرھەمى يەك سەردەمن بە ھەموو تايبەتمەندىيەكانىيەوہ، ھەردووك لە ژېر كارتىكدنى يەك داب و نەرىت و فەرھەنگ و بيروبواوہرى كۆمەلايەتىن. ھەردووك لەيەك ھەلومەرجى ئابوورىدا كاروانى ژيان دەئاژوئىنن، ھەردووك لە سەرىنچاوى تاڭگەي ناو لېرەوار و رژدان پاراو دەبن و دېنە پشوودان، كە دەكەونە گۆ زوو لەيەك دەگەن، لە رېي ئاوات و ئامانجەوہ زوو بە يەك دەگەن. ئىتر ئەوہ تەنيا چاوى تيژ و

وردبيني کارناس و ليکۆلهره که به پيوانه‌ی ئەدهبی دەروەستی ئەورۆ
 کهمايه‌سی ئەوان له قاو دەدا. هەلبەت ئەم هەلۆیستە نەک تەنیا نابیتە
 هۆی داپچکرانی پيوەندی نێوان نووسەر و کەسایەتییەکانی بەیت،
 بەلکوو خۆله خۆی دا کاریکی بەنرخ و زانستییه که له ژیر تیشکی ئەم
 زانیارییه زۆر لایەنی تاریک و تنوکی بەیتەکان روون و گەش دەبنەوه.
 ئێمه که بەگوێرە‌ی زەمان و سەردهمی خولقانی بەیت ریمان بریوه،
 ئیستاش لەم روانگه‌وه دێینه سەر درێژه‌ی وتار.

کوتمان که تەنیا میرخاسانی جوامیر و مەزنەپیاوانی دلۆوان دەبنە
 هەوینی کەسایەتی قارەمانانی بەیتەکان. تەنیا ئەوانن دەبنە ئیلهام و
 رووگە‌ی بەیت‌بیژان، که چی له گەرمە‌ی ئەم باس و خواسه‌دا تووشمان
 به تووشی بەیتی **کاکەمیر و کاکەشیخ** دێ که سەرەتاکی به قسه
 دەست پێده‌کا و بەیت‌بیژ به پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی باسکراو دوو قارەمانی
 بەیتەکه به دزیو وچه‌په‌ل و دژ به یاسا و نهریتی خه‌لک راده‌گه‌یینی.
 مامۆستای هیژا و خوالیخۆشیبوو «هێمن» یش له پێشه‌کی «**توحفه‌ی**
مووزەفەرپیه» لاپه‌ره‌ی ۱۳۹۹ادا ئەوانی به گورگه‌میش و داوین پیس
 ناساندوو که له ئانجاما حەیدەر گۆران نیویک راده‌په‌رچ و وێپرای چەند
 لاوی چوست و قۆچاغ برستیان لی دەبرن و قران له بنه‌ماله‌یان ده‌خەن.
 له پاش سەرەتا، بەیتەکه به شیعرێ درێژ و پوخت و پاراو که شین
 و شه‌پۆر و گازنده و تووک ونزای جووته خوشکانه، دەست پێده‌کا هەتا
 دوایی. به‌لام له بهر ناساندنی دوو کەسایەتی سەرەکی به به‌خیل و
 نگریس، رووپچرین و به‌رکۆژه دادرینی خوشکان نەک تەنیا شوینیک

دانانیته سەر زەین و هەستی بیسەر، بە لکوو گەلی جاریش بە ورینگە لەبەر خۆمانەو دەلێین: گۆری گیانیان بێ! لەم نوسخەدا بە پێچەوانەی زۆربەی بەیتەکان، بەیت بێژ کەوتۆتە گێژاوی دژایەتی لە تەک خۆی. لێ راسان و بە گژداهاتنی بەیت بێژ لە دوو دەورگێری کارەساتەکە وەک غەنیم و نەیار لە لایەک (سەرەتاکەیی)، پاکانە و دۆغای بە خێر و رحەمت بۆ تۆ لە هەستینی ئەوان لە لایەکی تر!!

دەقی سەرەتاکەمان تا رادە ی پێویست باس کرد و ئیستاش مشتێ لە بەیتە کەدا:

«ئەوی رەعیەت بێ لە ولاتی مەرگی دا نەماوە

چوونە مالهە حەیدەر گۆرانی، جەنازە ی برایان هەل دەگرت و دەیان
هیناوە بانگ لە سەر بانگیان لێداوە

دەلی: هیچکەس وای لێ نەقەوماوە! ...»

«سەد باری رحەمتان ببێ لە کۆری میڕێ دەگەل میڕە دەسکەرێ

بە تۆ لەی ئاغای خۆی هەژدە ی دانە بەر خەنجەرێ

هەژدە ی دەدیشی داوێتنە بەرێ

لە زەبری دەستان و لە خوینی جگەرێ»

ئیستاش بە هەویای رۆچنە یەک بەسەر تەمی مەبەست خۆ داوێتنە قسنی
شەرەفخان، دەستی پیاوچاکانی لەسەر، شەمۆ لە یەک دەگرینەو:

لەپەرە ی ۵۳۲: باسی دەست کەرەو هیی حاجی شیخ دەکا و دەلی:

«شاتۆ ماسب سێ جارێ لە شکرێ ناردە سەر و هەرسێک جارانیش

قزلباش بە پاشدا گەرانەو و لەبەر حاجی شیخ دەشکان». (۳۴) سالی

کوژرانیان ۱۵۳۲ زایینی و له کاتی نویژ، به دست بلحه مه رگه ییان دیاری کراوه. ئەمەش توفیری ئەرز و ئاسمان له مابهین سهره تاي بهیت و قسه ی شه ره فخان.

خوینهری به پیز! دلای بهیت بیژ تا بلای به رین و قوول و به رمه ودایه، به لام ته نیا مه کوی پیاو خاسان و ئەویندارانه نهک دل ره شانی داوین بیس. ته نانهت هیچ بیانوو یهک بو پاساودانی کرده وی ناحه زان قبوول ناکات، چونکه شه رمی له کهس نییه چونکه «لیکدانه وی دەر وون و قسه ی زمان» ای له یهک دوور نین. خه لکی ئەودم چون له روودا و کاره ساتیک گه یشتبن، ئەویش (بهیت بیژ) وای تیگه یوه و هه ر واشی دهر بریوه.

به لای! میژوو له رووره شان روو وهر ده گیړی و له بنه چه که شیان خو ش نابج. هه روهک به ککر هه رگه یی پاش سه دان سال له ته مه نی «هه م و زین» ئیستاش وهک سه مبولی خراپی و دووزمانی یادی ده کن. بهیت بیژ له بهیتی شیخ فه رخ و خاتوون ئەستی، دیسان به رینگی پیده گری و ریی لی دهر پیته وه. وسوونغا له توره مه ی کابه کری و په ریوه ی هه نده ران ده بی، به لام دهر حه ق شیخ فه رخ به دفه ری ده کا، ئەویش بانگ دیلی ولای له قاو ددا، وسوونغا بو ئەوه شیخ شووی لی هه لنه کیشتی و له ئاوه دانی دا رازی نه در کیننی و نه ی تاسیننی، وهک میووړون خو له به ردهستی ده نی و ده بیته نوکه ری ئالقه له گوئ.

شیخ فه رخ :

«وسوونغا، وسوونغا یه کی نه ری

دوور به دوور دوه پری وهک سه گي مه پری
 نه توو قهت ته رخی ناکه ی بوختان و به د فیه پری
 نه توو نازانی بڼه چه که ی به کره مه رگه وه پری؟»

ناخی پرداخی به یته کان و پرای میژووی نه ده بی گه لانی تری جیهان
 بیمان ده سه لمینن که به گ و خان و نه میر و خوونکاری بی بهش له فه پ
 و بهزه، چا و چنؤکانی شو فار و دل پرش د بڼه زووخال و خو له میثی بن
 ناگردانی میژوو و له گوین توژ و پروپووش و بابرده له، لخرپ و په سار
 ده په ستیون.

که وا بوو بهش به بیر و زهینی بی بهش له هه وینی زانست،
 سه رچه وتی ده کم و له رووحی به رزی **هیمن** ئیزن ده خوازم که
 بیدرکینم: سه ره تای نهو به یته که **ره حمان به کر** گو تووی ه و
 ی ژسکارمان تو ماری کردووه به دروست نازانم. ره نگه له ره وتی پر
 هه ل س و که وتی گه ردوون دهستی تی وه درابئی و گورانی به سه ردا
 هاتبئی.

هه روه ها به ی ت بئی ژانی خوالئ خوش بوو: **حاجی جه هانگیر و**
ره سوول شیرموخ نه م بوچوونه یان به هه له ده زانی و له سه ر نه م
 پراویه بوون که کیشه ی کاکه میر و کاکه شیخ له گه ل ناغاکانی دراوسی
 له سه ر زهوی وزار بووه نه ک نهو مه به سته ی له سه ره تای باسکراودا
 هاتووه.

به‌شى دووهه‌م:

ليړه‌دا گه‌ره‌کمانه دووهه‌م قوناغى په‌ره‌سه‌ندنى به‌يت له‌سه‌ر
بنه‌رېتى هه‌ل‌ومه‌رجى کومه‌لايه‌تى، ئابوورى کومه‌لى کورده‌وارى شى
که‌ينه‌وه، قوناغېک که‌به‌يت گه‌يشته‌ئوپه‌رى پله‌ى هه‌ل‌دان و
په‌ره‌سه‌ندنى خو‌ى. به‌واتايه‌کى تر به‌هوى خي‌رابوونى ره‌وتى
ئال‌وگورپيه‌کانى ناو کومه‌ل، به‌يت بوو به‌ئارشيوئکى دارمال له
تيکستى رووداو و به‌سه‌ره‌اته‌کانى سه‌رده‌م.

سه‌ره‌تاي سه‌ده‌ى شازده‌هه‌م، سه‌رده‌مى گورپانکارييه‌کى به‌رچاوى
کومه‌لايه‌تى، ئابوورپيه له‌سه‌رانسه‌رى ولاتانى ئيران و عوسمانى که‌به
چه‌شنيک ره‌نگ دانه‌وه‌يه‌ک بوو له‌ئال‌وگورپى سه‌رده‌مى ژيانه‌وه
(رؤنيسانس) له‌ولاتى ئوروپايى‌دا، هه‌لبه‌ت له‌چارچيوه‌ى
پيوه‌ندييه‌کانى تايبه‌ت به‌خويان.

بئ‌گومان به‌هوى تېک‌ئالقاوى پيوه‌ندى ئابوورى دوو ولات له‌گه‌ل
کورديستان، ئەم ره‌وته به‌نوره‌ى خو‌ى شوئىنى خسته‌سه‌ر بارودوئى
ئەم مه‌لبه‌نده. به‌م پييه‌ شيوه‌ى ژيانى نيشته‌جئىي عه‌شيره‌ته‌کان له

سهر بنچینهی کشت و کال و ناژه لدارى، ده بوو به شيوازيكى
 كوومه لايه تي ژيان. زهوى وزار برهوى ستاند و وپراى له وه پرگه،
 پله وبايخى تايبه تي بو ديارى كرا.

به دريژايى ته مهنى عه شيره تي كورد، بايخى ناژه ل و ناژه لدارى،
 قهت له كورتى نهدا، ته نانهت دواى رهوتى نيشته جي بوون و
 پهره سهندنى زهوى وزاريش له برهوى نهو كه م نه بووه. چون هه روهك له
 شه رهنامه دا هاتووه كه: «خاكي كوردستان به شى زورى رهقن و چر و
 لپره وار و نهرمايى نهو هنده نييه كه به رهم و دهرامه تي كشت و كال،
 دانيشتوانى هه موو به ته سه لى تير بكا.»^(۳۵)

به دواى هيرشى ته يموور چه شنك نه زمى ميراتى (**سيورگان**) بوو
 به هوى لاواز بوونى دهوله تي ناوه ندى و چوونه سه رى ده سه لاتي
 دهره به گ، به لام له سه ره تاي سه دهى ۱۶ دهره به گايه تي گولمى خى
 ده سه لات و ملكدارى خوى له سنووريكى به ربلوتردا له زهوى داكوتا.

جيا بوونه وهى پيشه سازى له وه رزيرى، په ره گرتنى بازارگانى
 خوولاتى و پيوه ندييه كانى ناو بازار بوو به هوى زال بوونى نه م نيزامه
 به سه ر هه موو ناوچه ي كوردستان دا.

ئيتر ناغا و سه روكى هوز و عه شيره هه ر نهو كه سايه تيه ي به شى
 يه كه مى نه م و تاره نين. چون پي به پيى ئال و گوپره بنه ره تيه كان، بارى
 فه ره نكي كوومه ليش له گوپران دايه و هه ريه ك له نه ندامانى به پيوانه ي
 ده وريكى كه له رهوتى ئابوورى و كوومه لايه تي دا ده يگيرن، خانه يه ك له
 جه دوه لى كوومه لايه تيان بو ديارى ده كرى. هه ر به م پيه ش چاوهر وانيه كى

زیاتریان ھەبوو لە ئیش و کاری خۆیان لەسەر زەوی وزار. لە دیمەنی گشتی دا **زەوی**، **لەوەرگە**، **ئازەل**، بوون بە کیلیژەیی ئابووری ھۆز و عەشیرەتەکان، بە جۆرچ کە ھەر چین و توئیژئی لە روانگەیی بەرژەوھەندی خۆی دەپروانییە خاوەنیەتی لەوەرگە و ئازەل و بە تایبەت بەرھەمی زەوی. لە گەرمەیی ئەم رەوتەدا بوو کە باج و پیتاک بوو بە یاسایەکی داسەپینراو. تا رادەییەک کە لە (سالی ۱۷۴۳ز) زیادبوونی لە رادەبەدەری باج و پیتاک بوو بە ھۆی بەرەبەرەکانی جووتیاران و عەشیرەتەکانی مەلبەندی خۆی و سەلماس. (۳۶)

خووخدە و کەسایەتی ئاغا و سەرۆک عەشیرەیی ئەم سەردەمە کە لە گەرمەیی ئەم گۆرانکاریانەدا وردە وردە شکلی گرت تا رادەییەک لە بەیتەکاندا رەنگی داووتەوہ بۆ وینە: کەسایەتی میرحەج لە بەیتی برایمۆک^{۱۷}دا: دواي ئەوہ میرحەج بە ئەوین و کەینوبەینەیی **برايمۆک و خاتوون پەریخانی** خوشکی دەزانی، ھەرەشەیی لیدەکا و دەلی:

«بە قەسەیی شەیتانان دەگەل ئەمن لاجەل دەرھاتی

بەو مانگی کانونی، بەو چلووی زستانی دەبی برۆی دەرت بکەم لە ولاتی»

برایم: «میرە بۆ خاتری خولای لیم گەرچ ئەو زستانە»

میر: «حوکمە دەرت دەکەم! نابج بمیئی لیژەکانە»

پێ بە پێی رەوتی نیشتەجی بوون، ژیانی کۆچەری و نیوہکۆچەری ھەندی لە عەشیرەتەکان لە داوینی کیوہ بەرزەکانی سەر سنووری دوو ولات (عوسمانی و ئێران) درێژەیی ھەبوو. (وہک عیلى رماکان کە لە لایەن

حاکمی به غدا دابین کردنی هیمنایه تی ناوچه ی سنووری «**قه ندیل**» یان پی سپیرد رابوو. بهیتی کانه بی یا «**خوازی پی کانه بی**» باس لهم رووداوه دهکات که له ودا کانه بی وهک سه روکی عیل گیانی لهم رییه دا بهخت کرد. به لی! بهره بهره به دوری کانیوئیک، چه م و رووباریک یان دهشت و داوینی لاپال و چیا، گوندی نوئ سهری هله ددا و ئاوه دان ده بوونه وه. ههر دههات پاشخان و هوشه و دیوه خانی ئاغا و میر و به گله ر جمه ی دههات له میوان و کوئخا و گزیر و میراخور و مهیته ر و شوان و ... ئەم رهوته (نیشته جی بوونی عه شیره ته کۆچه ره کان و دروست کردنی گوندی تازه و ئاوه دان بوونه وه یان) له کۆتایی سه ده ی نۆزده هه م دا زۆرتی پهره ی گرت.

ئا لهم دم و ساته دایه که بهیت بیژ وهک مرویه کی وردبین و رووناکبیر، وهک میرانگری بیر و بر و میژووی پیشینیان هه لی بو دهره خسی و دهست له بناگوئ دور ده گپئ.

به داخه وه هه ندی رایان وایه که بهیت له قه لا و کۆشکی ئاغادا گووراوه و به دنیا هاتوو و پی هه لگرتوو، له راستی دا ههر خاوه ن بیرکی ئه وتو له حاست یاسا بنه ره تییه کانی میژوو و زانستی کۆمه لئاسی و مروقئناسی دا راوه ستاوه. هه یچ گومانیک نییه که «**دیوه خان**» بهیت بیژی لاواندۆته وه (به تایبته له ناوچه ی موکریان دا) و لهم رییه وه خزمه تی به بهیت کردوو به لام هه روک له سه ره تای ئەم و تاره دا سه لمانمان که بهیت به ره مه ی پیوه ندیییه کانی کۆمه لایه تی، ئابووری ناو کۆمه ل. ئەو (**بهیت بیژ**) له ههر جی و شوئینیک بی، به ههر

كاروباريك گيرسايېته وه، له هه مان كاتا هيچ كاره سات و رووداويكي گرينگ، هيچ مهبهستيكي ئابووري و كومه لايه تي له بهر چاوي زيتي بزر نه بووه، ههستيان پيډه كا، له بير و هزري دا ده پيژئ و به دم ده پيژئ. بۇ وئنه سه رنج ده دهينه چهند ديپريك له بهيتي ناسر و

مال مال:

ئالقه ي پيوه ندى ئابووري نيوان ده وله تي ناوه ندى و عه شيره ته كان، باج و پيتاكيك بوو كه به سهر ئه وانيان داسه پانديو، زور جار ده بوو به مهرجيك بۇ راده ي هاوكاري و دابين كردني مهبهستي يه كتر. بزاني نئهم ديمه نه ئابووري به له بهيتي نيوبراودا چون خو

ده نويني:

«ئهمه ههر ولاتي كوستانمان ده وي به ئيختياري

ده بي مه زن باوومه ري بكوژين، قهت نه بي پرسيا ري

خه رج و بيگاري ناده ين به به غداشاري

ئه گهر نه مانده ني ولاتي كوستانني به يه كجاري»

ئهم خاله له سه رده مي خو ي دا تا ئه و راده يه گرينگ بووه كه

سيه مين كه سايه تي سه ره كي ئهم به يته وهك هوگر و ئه وينداريكي

دل به ناسور، ئهم مهبه سته ده كاته پرده بازيك بۇ كه يشتن به ئامانج.

خاتوون ته وريزي ئاوا خو زگه ده خوازي:

«ئهمن جوانوليك بام له حودودان، له وي ده حه دالان

له وه رابام له سهر رييان له نوالان

ناسر و مال مال له خزمهت وه زي ري هاتبانه وه بياندا بامه بهر شه قه ي

رکټفان بيانبردمايه هۆبهی مهزندهمالان
 يهکی جاريکیان دست ئاويتبامه سهر بژويالان
 ئەمیان له بابم بستاندايه له باتی خرج و دراو و ههستهی ههوت
 سالان»

له باری ئابوورییهوه ئەم خالە گرینگه له بهرچاو گرین که لقیکی
 سهردهکی له داهاقی دهولهتانی ئهوه سهردهم وهک ئیران و عوسمانی لهو
 باج و پیتاکه پیک دههات که ئەمیر و حاکی ناوچهکانیش وهک ئهرکی
 سهرشان بهرپرس بوون له حاست کوکردنهوه و ناردنێ بهشیک لهم
 داهاته بۆ دهولهتی ناوهندی. له روانگهی دهسهلاتداری ناوهند، چهندی
 و چۆنایهتی پیتاکی وهرگیراو پێوانهیهک بوو بۆ رادهی ئەمهگ و
 ههلسووړانی ئەوان، دیاره رادهی پیتاک وهرگرتن وهک ئیستا به پیتی
 بایقی دراو و بارستایی و داهاقی نهتهوهیی له گوړان دایه، پێوهندی
 ههبوو به بارودۆخی ولات. بۆ وینه: کاتی دهولهت له شهردا بوو
 چهشنیک «**نابوری شهر**» یان به سهردا دهسهپاندن، یانی ههم دهبوو له
 ریزی سوپادا بهشداری بکهن و کهل و پهلی پێویستی لهشکر پیکبێنن،
 ههم پیتاکی دهولهت به شیوهی دراو یا دهغل و دان دابین کهن.

لهم بهینهدا کوردستان به هۆی باری جوغرافیایی و بهردهوام بوونی
 شهپری چهند سالی دوو دهولهتی زلهیزی ناوچه، یانی عوسمانی و
 ئیرانی سهفهوی یان رووس و قاجارهکان بهشیکی زۆری ئەم گوشار و
 زهختی ئابوورییهی بهردهکهوت. بۆ وینه له سهردهمی قاجارهکان
 20/000 کهس له لهشکری عههباس میرزا له کوردهکان پیکهاتبوو. (۳۷)

*

کوتمان که کشت و کال و ئاژەلدارى وهک دوو شیوازی سەرەکی
ژیانی ئابووری له هەموو باریکهوه باخی تایبەتی پێدراوه و دیاره
هەموو لقووپۆی پێوهندی دار بەم دوو بەشەش لەم سەرئانج دانە
هەلناوێردرین، بۆ وینە:

جووتە «گا» ی مل بە نیر و ئاموورهوه، وهک کەرەسەیهکی پێویست
بۆ کاری کێلان (شیو کردنهوه و وەردانهوه) مالوو و سەرماوو، گێره و
... تا پاکژە کردنی دەغڵ و دان.

«بەران» بۆ زەوزووی مەر، یانی زێدە بوونی ئاژەل و پەرەپێدانی
ئاژەلدارى.

«نێرەوهز» ی بنەماله که وهک هێزیکى بەرهمههینەر ئەرکی
بەرپێوهبردنی کاروباری کشت و کالی هەموو له ئەستۆی ئەوه، تا
رادیهک ئەگەر سەرەپای هەشت نو کچی قۆلچاغ، کورپکیان نەبایه،
دیان چاک و پیریان دەکرد تا بەشقی خودای له وهجاغ کوێری
بخەلسین!

جا بزانی بەیتبێژی کارامه له زمان ئه‌وینداریکی دل به‌ناسۆر ئەم
سى خاله گرینگه‌ی چۆن دەسنیشان دەکا. له پارچه «هه‌یران» یکدا:

«هەر کەس دەکا مەعبەینی دوو دلان

به هارانی بمری که لی به جووتی
 پاییزان به رانی گه ل مه پی
 زستانان کوره جیحله ی سهربانی
 سال دوازدهری مانگی عه زیه تکیش و هه رهنج به خه سار بی»

که وا بوو چ به پی تیئوری و چ به پی ئه زموون و کرده وه، ئه م سی
 خاله به یه که وه، سی ئالقه و زنجیره ی ئابووری لادی پیک دینن یانی:
 به هار ← ← که لی به جووتی ← ← ئامرازی کشت و
 کال

پاییز ← ← به ران ← ← هوی زیده بوونی ئاژهل
 هه موو وهرزه کان ← ← کوره جیحله ← ← هیزی
 به رهه م هیته ری بنه ماله و «داری به ری»
 چ تووک و نزایه ک شک ده به ی وه ها مال ویرانکه ر بی. به لی
 به یته بیژ له زمان ئه وینداری دل کولاو «هه ر که س ده کا مه عبه ینی دوو
 دلان» ئاواتیکی وای بو ده خوازی.

*

تایبه تمه ندیکی به رچاوی زوربه ی به یته ی ئه و سه رده مه باس و
 خواسی سولتانی ئه سته مبولی وه ک که سایه تییه کی لاوه کی له ناو
 به یته که دایه .

به دواى شه‌پى دوو ده‌وله‌تى زله‌ه‌يزى سه‌فه‌وى و عوسمانى و داسه‌پاندنى دوو سى سال ئابوورى شه‌پ به سه‌ر خه‌لكى كوردستان، هه‌روه‌ها شكانى ئيران له شه‌پى چالدوران (1514 ز) به‌شى هه‌ره زورى ناوچه‌ى كوردستان كه‌وته ژير ده‌سه‌لاتى عوسمانىيه‌كان.

خوينه‌رى به‌پريز! تو‌سقالى زاخاوى ميشك بده و له سه‌ر بالى مه‌لى خه‌يال بفره، له گوند و شارو‌چكه‌كه‌ت ده‌ركه‌وه، په‌رژين و سنوورى زه‌مان بشكينه، دامه‌مينه، خو‌ت له به‌ند و داوى «حال» قوتار كه و شوين و كات تى‌په‌ر كه به‌رهو رابردوو، به‌رهو كوردستانى سه‌ده‌ى شانزده‌هه‌م، ورد برونه، گوى قولاغ كه و تى‌فكره كه له سو‌نگه‌ى ده‌مارگرژى مه‌زه‌به‌ى چ په‌تپه‌تينيكيان به خه‌لك كردوو. سولتانى بوغز له زگ و خاپينو‌ك وهك خه‌ليفه‌ى نوورانى ئيسلام چاو لى‌ده‌كرا، چما كه‌سيك زاتى كردبا و به بىر يان خه‌ون چاكى نه‌گوتبا، ئەوا روژى قه‌ره‌وه‌يسه و هه‌شر راده‌برا، ته‌نانه‌ت له به‌يتى **برايمو‌كدا** چاو‌ه‌پروانى شه‌فاعه‌ت و كه‌رامه‌تى لى‌ده‌كړئ:

«ئامانه! ئەوه ئەمىنى خولايه

سولتانى ئەسته‌مبولئيه، ته‌نگانه‌يه، شفاعه‌تى ده‌كا روژى قال و به‌لايه»

مىر ده‌لئ:

«برايمو‌ك! دامىنى سولتانم بو بگره، ده‌شقه‌مى بۆم بكا تكايه»

نموونه‌ى ئەم دى‌رانه له به‌يته‌كانى ترى ئەو سه‌رده‌مه‌دا زۆرن. به‌لام به‌پچه‌وانه‌ى ئەم بۆ‌چوونه به‌يتى «**تو‌وج عوسمان**» له‌م باب‌ه‌ته‌وه

بهيتيكي شاز و هه لکه و ته يه .

نيو و نيوبانگي خوښبهزي و خوښپرهوتي ئەسپه بۆره ي **مير سه ي فوددين** له ولاتيش دهردهچي و له ئاستاني ئەسته مبولئ دهنگ ده داته وه و سولتاني پوانخواز كه شتي چاك ههر بۆ وي باشه! داواي ده كا .

مير سه رچه وتي ده كا و له ئانجاما وهك چاره نووسي زۆربه ي ئەميراني ئەو دهم ، خه ليفه ي ئيسلام سويندي بۆ ده خوا كه ليئ ده بوورئ و ده كه ويته بهر روحم و به زه ي شاهانه! به لام هه يهات! كه نگر و قوماش كوا ده بنه ويلداش؟

بهيت بيژ لاگيري له مهنه پياوي سه ربه خۆي «سۆران» ي به لاوه گرينگتر بووه تا دلئ خونكاري ئەسته مبولئ . ههر بۆيه ويپاي قاره مانئ چاونه ترسي به يته كان له سولتان راده سي و هه لويس ت ده گري ، ته نانه ت بير و بر واي ئاييني زۆربه ي خه لك به هيند ناگري و ئازايانه دهنگ هه لديني: «سولتان قاقه زيكي نووسي له بۆ مير سه ي فوددين به گي: «ئه سپي بۆره و مه ركه بي سه گلاوه سوار بن وهرنه ئيره به نگۆم هه يه كاره»

مير كوتئ:

«گوي خوارد له گوي بابي ، ئەمن جاريكي دي خزمه تي وي ناكه م ئيختياره حه قيش ده گه ل به غدايه نيه ، ئەوه داگيرم كرد به يه كجاره»

شه رفخان به ره بابي مير ئاوا دهناسيني: مير سه ي فوددين به گ كورئ

مير حوسين ، كورئ پير بداغ . كاره ساته كهش ئاوا ده گير پته وه:

«يوسف به گي برادوست (غازی قران) هه ليريواند و دروی بو هه ليريواندن: که نه گهر ده گهل نه ودا بچيته لای سولتانی خه زکهر و په نای بی بهرئ و نه ویشی تکاکار بی، هه رچی ئاواتییه تی بوئی ده چنه سه رئ و له در یای بی بنی به زهی شاهانه وه هه موو گونا هی هه لده وهرئ و لئی ده بوورئ و به ده ستووری باب و با پیرانی ولاتی سو رانی ده گهل خه لاتی زور پیده به خشن و تو پره و نیشانی به سنگه وه دهنه خشن!! میری وه دووی خویدا و ده گیری خست و ته و او پای نه خستبو وه ناو ئاستانه وه میرغه زه بی به پیره وه هاتن و خستیان و به ستیان و ده ستیان لی هه لنه گرت هه تا هه ست و خوستیان لی بری»^(۳۸) سالی کوژرانی 1558 زایینی را گه یاندو وه.

هه روهک کوتمان به یت بیژ له گهرمه و جه رگهی هه موو رو ودا ویکدا بو وه و هیچ جم و جو لئیکی سیاسی، کو مه لایه تی و ئابووری له بهر چاوی بزر نه بو وه، له م به یت هدا ده ورئیکی به رچا و هدا به دایکی میر سه یفوددین و له زمان نه و وهک زانایه کی لی هاتوو و ئا گاداری هه موو هه لئس و که وتی زه مان ده دوئ. میر وهک شیره ژنیکی «وریا و چا وکرا وه و فی ره زانین»^{۱۸} دیته کایه وه، نه و به پیچه وانهی کو ره که ی، به پیی نه زموون، پاشه ره ژژی له به ره، سه رکونه ی میر ده کا و گازنده له سولتان:

«رؤله! مه چۆ کن سولتان

به خولای سهرت ده برن له گیانی

هاوار له بهر غه زه بی سولتانی

قەت بوۈە لەگەل ئاغات بى غەيانى؟

بەلام ۋەلامى مىر:

«دایە چارەم نیه»

سویندى خۋاردوۋە بە رەبىیە

كەلاموللای مۆر كرىیە

ئەۋا لە بۆ منى ناردىیە

لە كىن سولتان درۆ نیه»

گەلى لاپەرەى مىژۋوى سىياسى ۋلاتانى رۇژئاۋا و رۇژھەلات بە سویند و بەلىتنى پاشاكان رەش كراۋنەۋە. بىنەمالەى پاشاكانى ئىنگلىس و فەرانسە و ... لە كلىسا لەسەر دەستى قەشە و پىاوماقولان بە خاچ و تورات سویند دەخۇن كە روو لە خەلك ۋەرنەگىپن. يان لە رۇژھەلات، خەلىفەى بەغدا، سولتانى عوسمانى، پاشاكانى ئىرانى بە شاپەدى سەيد و شىخ و مەلاى بارەگا قورعان مۆر دەكەن كە رىز و حورمەتى خەلكيان لەبەر بى و ياساى ۋلات لە ژىر بى نەئىن. كە چى ئاكارىان بە پىچەۋانەى ئەم شىۋازە لەسەر بىنەرەتى پەىگەى كۆمەلایەتى خۇيان بەرپۆۋە دەچوو.

ھەرچەند درىژەى ئەم رەۋتە لە رۇژھەلات بە ھۆى جىاۋازى فەرھەنگ و ھەلومەرجى كۆمەلایەتى لىك جىا دەكرىنەۋە، بەلام ئەمە بەشىكە لە فەرھەنگى سىياسى حاكمانى سەدەكانى ناۋەرپاست كە لە بىروبرۋا و ئايىنى خەلك تەنبا بە مەبەستى پتەۋكردن و پەرەپىدانى ھىز و دەسەلاتدارى خۇيان كەلك ۋەرگرتوۋە، كە لە درىژەى خۇيدا

بۆتە ھۆی برەوسەندى ئايىنى كەسايەتى «كيش شخلىت»
 ھەر چەند لە روانگەى كۆمەلناسىيەوہ ئەمە دروشمى فەرھەنگى
 ولاتانى رۆژھەلات بووہ كە «اناس على دین ملوكهم» يانى خەلك
 لەسەر دىنى پاشاكەنن، ھەر وھە «لوتير» يىش دەلى: «ئەگەر پاشا زالم
 و بى بەزەيە، ئەگەر خويىن رۆژو دلرەقە، تاوانبار خەلكى ولاتن،
 نەتەوہكان شياوى ئەوہن كە شای ئاوايان ھەبى»⁽³⁹⁾ بەلام ليرەدا
 دىتمان كە بەيتبىژ بە پىچەوانەى بوچوونى باسكراو لە زمان دايكى
 ميرسەيفوددىن چۆن بە گژ سولتاندا دەچى و لى رادەسى و كەسايەتى
 راستەقىنەى بە زمانىكى ساكار ئاشكرا دەكا. ھەر چەند پاشان
 دەرەكەوى ئەسپە بۆرە تەنيا بيانوويەكە و ھۆى سەرەكى ئەم كارە لە
 لايەن سولتانەوہ بارى ئابوورىيە.

«سولتان فەرمووى كەس نەمدوئى تكيە

بە حەقى ئەوہى رەببىيە!

دەنا بارگىنم بۆ چىيە؟

ئەو سالى حەوت سالىە ياغييە

خەرج و پىتاك بۆ من نىيە

ئەمن بەغداى وام بۆ چىيە!»

لە پاش خويىنبەخت بوونى ميرسەيفوددىن و قوچ عوسمان، دايكى
 زگسووتاو بەلام بە جەرگ و ئازا، ئوقرە ناگرى و رىي تۆلە خووش
 دەكا.

ليرەدا بەيتبىژ رووكارىكى ترى سياسى دەخاتە بەرچاؤ.

ئەزمونىكى بەردەوام و چەند پاتەكراو كە دەولەتە زلھېزەكان ھەمىشە ئەمارەتە كوردەكانيان كرډۆتە ئامرازىك بۆ فەر و بەرژەوہندى خۆيان، بە فيل و دھۆ ليكيان ھەلبريون. لايەكيان لاواندۆتەوہ، بە چەك و چۆل تەياريان كرډوون، بە گژ نەيارى خۆيانياندا كرډوون، يان لە نەكاو تيكيان بەرداوان و ديسان سەر لە نوچ ...

بەلى بەيتبيژ كە دەبيني لە دەست بەناو دالده و دۆستيش ھيچ ھەلناوهرى، توورپە و بيزار دەبى تا رادەى بيزاراۋ لە ريبازى خۆى، تەنانت لە سوۋى تەم و غەمى كۆچى سوورى ميرى سۆران، ھەرەشە دەكا ئەگەر بە ئاكام نەگا «بينيتە لەرزىن تەختى كرډگار»¹⁹
 «رۆلە، بەگمى، گەوهرى، وەرە، كوئينى دەبەرکەين ئەوجار!
 خۆمان باويينەوہ كن شاھەنشای، دەشقمى بنداتى تۆپ و تۆپخانەو
 سەربازى بەكارە

حاشا لە دىنى كوردى عرووس و ئينگليس بە ئيختيارە

ئەگەر خوينيم بۆ نەستينن ئەوجارە

دەجم لە بارەگای خولای دەبمە عەرزچى و شكايەتكارە»

بهیت و رهگه ی نه فسانه

بهخته وهرانه تا ئیستا نووسراوه و سه رچاوه یه کی زور، له مه پ نه فسانه و لیکوالینه وه ی ئه و به زمانی فارسی بلاو کراوه ته وه، ته نانه ت له پولی دوا یی قوتا بخانه کان به گشتی و له زانستگان (زانکو ی نه ده بی) به تایبه تی، که وتوته بهر تو یژینه وه. ده توانین بیژین زور به ی خو ینه ران زانیا ریبه کی تا راده یه ک پئویستیان له م بابه ته وه هه یه، به م بییه ناساندن و لیدوانی تایبه تی له سه ر نه فسانه جگه له دوویات کردنه وه و خو رانان مانایه کی تری نابئ. که وا بوو ته نیا ئاماژه یه ک به باخی نه فسانه له فولکلوری گه لان و ئینجا بی پیچ و په نا سه ردیپی باسه که مان ده خه یه بهر سیره ی زهین و بیرمان.

لە روانگەى ئەدەبىيەتتە، ئەفسانە يەككە لەم بابەتتە يەككە ھۆى دەولەمەندىبوون و بايخى فۇلكۇر پىك دىنى. زانىانى ئەم بەشە لە ھەموو بارىكەتتە ئەو دەپشكەننەتتە و لە دەلاقتە ئەفسانەتتە دەرواننە بىر و بۇچوونى رابردوان سەبارەتتە بە سىروشت و گشت رووداوەكانى ھەرىمى ژيانىان. لە راستىدا ئوستوورە و ئەفسانە رەنگدانەتتە يەككە لە شىۋەى ژيانى كۆمەلەتتە و ئابوورى مرۇف لە سەردەمىكى مېژوووىدا. ھەر بۇيە بايخى پىويستى پىدەدرى. ھەر وەك **جان فاستىر** دەلى:

«من ھەمىشە لە سەر ئەم بىروايە بووم كە وىدەچى رادەى رىنوۋىنى ئەفسانە لە مېژوووى راستەقىنە زىاتر بى»⁽⁴⁰⁾ لەمەر ئەفسانە لە فۇلكۇرى كوردىدا، دەبى بلىين كە لە گوندەكان تا رادەيەك ئەفسانە بەسەر زارانەتتە و دەبنە شەوچەلەى شەوانى درىژخايەنى پايىز و زىستان. ھەناسەبىر كە و گەرمى لەشى پالەوانان، تەشقى شەوانى باكوت و تۇفى زىستان دەشكىنن، ھەندى لە كىتەبى «**مېژوووى ئەدەبى كوردى**» و ھەرودە بە زىمانى فارسى لە كىتەبى (**افسانە، نمايشنامه و حكايات كوردى - گىردآورندە: على اشرف درويشيان**) تۆمار كراون.

بەلام ھەرودە كوتمان گەرەكمانە پىداچوونەتتە يەككەمان ھەبى بەسەر بەيتەكان بۇ دۆزىنەتتە رەگەى ئەفسانە لەواندا و شى كىردنەتتە.

*

تىككەلچوون و دژايەتتى ئىوان دوو ھىزى شەر و خىر، چاكە و خراپە و رووناكى و تارىكى يان ئەھوورامەزدا و ئەھرىمەن، لىقىكى

سهره کی و هاوبه شه له ناوهرۆکی ئەفسانە ی گهلاندا.
 له ئەفسانە ی یونانییەکان: خواکان دەور دهگێرن و زۆر جار شه
 و ناکوکیان کهوتۆته مابهین که ئاکامی زۆربهیان سهرکهوتنی خودای
 خیر و فهرانی و جوانی و باشی و رووناکییه.
 گهل جار قارهمان به هوی فیل و تهلهکە ی نهیار یان راسپیتری
 خوشهویستهکە ی به گز دیو و ئەژدیهادا دهچی و گهل گرفت ی سهر و
 سهمههه ی بۆ دیته پیش که به سهر ههموویاندا زال دهبی.
 ههروهک **ئهحمهد خانی بالهکی** (باوکی لاس) دهکهوینته بهر داو و
 تهلی غه نیم، بهو هیوایه که له ژیر پهنجە ی ئەژدیها و شیر توون به
 توون چی، کهچی قارهمان ههرکیان له خوین دهگهوزین ی و له سهر
 کهولی شیر له بن داری چر و چیری لاس، تووی «**لاس**» دهگوری.
 ئەم بهشه ی بهیت ئەفسانەیهکی یونانیان دهخاتهوه بیر که لهودا،
 له سهر ویستی **زینووس**، کوری **هراکلوس** دهکهولی شیر دهپیچن تا
 وهک شیر ئازا و بویر بی، کج هه بی و نهزانی که شیر له کلله و دمنه و
 ههروهها فۆلکلوری گهلاندا وهک سهمبولی مهزنایهتی و ئازایهتی و
 میرخاسییه؟

رووکاریکی تر لهم بهیته:

«**لاس**» ی سهوداسهر و گیرۆده ی ئەوین، له سهر داوای خه زال
 دهچیته چل پله ی عوممان ی تا گولی شۆرانی ی بۆ بین ی. له ریی ئەم
 مهبهسته له زۆر ئاوان دها و کهند و کو سپان وهلا دهن ی، پالهوانی
 دیوئاسای دینه ری:

«لاس رکیفی لیدا چووہ چل پلہی عوممانی
 تہ ماشا دہکا چوار پالہوان دہگہ پین دہکەن سہیرانی
 ئەگەر لاسہ شوپیان دی لە زەمانی
 ھەریەک گورزیکی گەورەیان دانا لە سەر شانئ»

لە ئاکامدا وەک زۆر نمونە ی تر قارەمان سەر دہکەوئ. یان لە
 بەیتی «**خورشیدی خاوەر**»⁽⁴¹⁾ خورشید کوپی شارەخشا عاشق بە
 روخساری خەرامان کچی خاقانی چین بە مەبەستی چاوپیکەوتن و
 پیگەیشتن، ملی ری دەرگرتە بەر، بەم ئاواتە بە گورز و مەتال، بە رمب
 و شمشیر و دەبان و زری، قۆناغ بە قۆناغ داو و تەل ھەلدەبڕئ،
 لەمپەر و پەرژین رادەمالئ، دیو و درنج و رموزنە ی جادووگەر ئاویتە ی
 خوین دہکا. تەنانەت **قەمەرناز** لە دەست ئەوان رزگار دہکا. یان لە
 بەیتی «**زەمبیل فرۆش**» دا: قارەمان نەک بە گورز و شمشیر، بە لکوو بە
 ئامرازی عیرفان و بیر و بڕوا و مەعنەویەت دیتە کوپی خەبات. بەم
 چەشنە پاشا پیی کفر و سووکایەتیە کە زەمبیل فرۆشیک بنیڕیتە سەر
 خوشکی، جا پێشنیار دہکەن بە پیتی کاتە ناو باغ و میشە تا ببیتە
 خۆراکی ئەژدیہا. ئەژدیہا ئەو دەبینئ، ئەمیش نەشلە ژاوی تی رابخوپی
 «بە پیر زەمبیل فرۆشەوہ ھات کوتی: یارەبی زۆر شوکور!، ئەوہ خۆت و
 باغی خۆت، ئەوہ رۆییم.»

ئەگەر زۆر ورد و بە پشوو بە بەیتەکاندا بچینەوہ لەم بابەتە
 نمونە ی تریش دەستدەکەوئ.

لە تەواوی ئەم تیکستانە ئەوی سەردەکەوئ «**لەشرەفی**

مەخلووقات» ە ھەرۆك لە ئاكامى ئەفسانەى یۆنانیشدا، ئەو ە «ھىرگۆل» ە كە زئووس لە كۆت و كە لەبچە رزگار دەكا، بە واتايەكى تر خۆر و رووناكى بەرەلدا دەكا.

بەلئى! قارەمانانى ئەفسانەى بەيتى كوردیش ئەم راستىيە سەلمىندراو ە دووپات دەكەنەو ە كە ئەو ە ئىنسانە دەيھەوئ بەسەر سروشت، بە سەر ەموو تەنگ و چەلمە و تەگەرەيەكا زال بئى. ياسا و دەسەلاتدارى خوئ بە سەر ناحەزان و «ئەھرىمەن» اندا بسەپىئى و شەوى ئەنگوستەچاو رابئ و لە جىئ چەقلى شەو گولئ كازىو ە بپشكوئ و ئەوین و ھۆگرئ بكاتە ئاميانئ ژيان.

ھەرۆھا لە رەنگى رەش و ەك سەمبولئ خراپئ و بەدەفەرئ كەلك و ەردەگرئ. كەسايەتى سەرەكى مەنفى لە بەيتى: **شۆر مەحموود و مەرزىنگان** «ما مە رەش» باوكئ مەرزىنگانە كە لە ئەنجاما بە دەستى جەماوەر، بە دەست تىكراى رىپەوانئ رىبازئ ئەوین دەبەتلىئ. ئەيارئ سەرەكى «ئاس» ئى بالەكى «ما مە رەش» ە كە ئەمىش بە زەبرى رمب و شمشىر سەرى دەپلىقتەو ە. بەيتى «**شىخ مەند و شىخ رەش**»²⁰ كە نمونەيەكى بەرزە لە بەيتە ئەفسانەيەكانئ كوردئ، لەودا شىخ رەش دەبىتە سەمبولئ خراپئ و ئەيارئ.

«خۆ ئەو ە شىخ رەش دەبوو بە ماریكى رەشى لەغاو سىپىيە

لئى دەچۆو ە دەپەرى دەتانیيە

شىخ رەش دەرپەرى، دەبوو بە بەرانیكى شىن بەشى كەلئنىيە

شىخ مەند دەبوو بە بەرانیكى زەربەشى كەلئنىيە

له ټاکامدا:

«شیخ رهش له پشت رۆژئ سهری وهدەر دهنه

ټهگهر نهزهریان دهکردهوه شیخ رهشییه

شیخ رهش دسوونا بهردهبووه

به تیری شیخ مهند گرفتار بووه»

ټهم رستانه تهنیا ههست و ټاوهز نییه، تهنیا بیر و پروای ټایینی نییه، ټهمه له راستیدا رهوتی میژووویه که لهودا تاریکی و چهپهلی به گرشهی سووتینهری خۆر و رووناکی دهفهوتی، تا له ټاکامدا مروّف بتوانی بهرهو ټاواتی بهرزی خۆی ههنگاو بنی.

ټهمه بهیتی کوردییه که بازنهه پله و باخی ونبووی خۆی به ټهفسانهی یۆنانییهوه گری دهدا، ټهگهر **زینووس** خودای رووناکی ناتوانی ههتا سهر دیل و دهستبهستهی ټههریمهنی شهپ و تاریکی بی ټهمیش دهبیته رووپهپیک له میژوووی مروّایهتی، لاپهپیک له دیالیکتیک که خۆر ناتوانی دالدهی تاریکی بی، تووری ههلهدها و به تیری **شیخ ههند** (وینهی هیرکول) دهبهتلی.

ټهگهر سهرنج بدهینه بهیتی باسکراو و ههروهها ټهم دیمهنهه بهیتی **مهم و زین** که لهودا مهم و بهنگینه به دیتنی یهکهه تیشکی رۆژ دهخهجلین، ههول دهدهن باوهشی تیوهرینن بویان ناگیر، که ماموستا دیتهوه پی دهلین: «ماموستا خولا هاتوته نیو ټیمه» که به گشتی ټایینی **هیترا** مان دینیتهوه بهیر که کړنوشیان بو خۆر بردووه و بهرهستووینه. یانی بهیر خستهوهی بهیر و رای باب و باپیرانمان له

سەدەکانی کەونارا. پاشان ئاگر کە وەک تۆسقالە پریشکیک لە خۆر لێیان دەروانی، جیتی ئەو دەگریتهووە. ئاگردان و ئاتەشگای بەرین و ھەراو سازدەکەن و بە دەوری کۆپی زیکر و کړنۆش دەبەستن. رووکاریکی تر لە بەیتی پر باخی مەم و زین. با لە بەیتبێژ ببیسن:

«سێ پەری لە ئاسمانی ھوتەمین بەستوویانە لەنگەرە لە سەر کۆشکی کاکە مەمی ھەلدەنیشتن ئەو بەرئەوبەرە»

«رۆحی رەوانیان گرت، ھەلیانگرت، لە پەنجەرەیان ھینا دەری، لە سەر بالی خۆیان دانا لە خولای دەپارانەو، ھەرەکەتیان لە خۆیان دا، چونە ھوت تەبەقی ئاسمانە، لە ھیچ کوئییان وچان نەدەدا ھەتا دەھاتنە شاری یەمەنی، لە بورجی بەلەک دەبوونەووە میوانە دەکونی پەنجراندا دەچوونە ژووری «یایەزین»یان وێپرای میرمەمی درێژ دەکرد شان بە شانە»

لە ھەندێ ئەفسانەکانی یۆنانی دا پەری لە بیجمی **کۆتر** سەمبولی **خودا** بوو، ھەر وەک زانایانی زانستی کەونارا لە ئەنتاکیە و سووریە ھەندیک سکەیان دۆزیووتەووە کە وینەیی «**کۆتری مێ**»یان لە سەر ھەلقەندراو. ھەر وەھا لە دەورووبەری میراپۆلیسی (Hierapolis) سووریە وەک خودا روانیویانەتە کۆتری مێ و ریزیان لی گرتوو.

لە ھەندێ ئەفسانەکانی تری ئەم سەردەمە، **پەری کۆتر** ئەرکی گواستەنەووی ئەویندارانیان لە سەر بوو، ھەر وەک «**فلورین**» بە یارمەتی پۆلی کۆتری سپی بەرەو کۆشکی دلداری بال دەگری. ھەر وەھا لە جێبەجێ تر کۆتری مێ ژنی خودای ئەوینە. بەم چەشنە کە بە یارمەتی

بۆلى كۆترانى نىر و مى و سېي كاليسكەى دلرڧىنانى شوخ و چەلەنگ رادەگويزن. لە ئايىنى مەسحيشدا كۆتر وەك نامدى «**روح القدوس**» نىودىر كراوه.

لە تەواوى ئەم تىكستانەشدا دەبىنن كە مرؤف قارەمانى سەر كەوتوى رووداوه كانە ، ئەگەر لە سەردەمىكا لە مانگ و رۆژ و بروسكە و پەرى (لە بىجىمى بالندە و ئادەمىزاد) وەك ئوستوورەيەك دەروانى جگە لەوہ كە بنەماى گورران و بەدى هاتنى ئەو بىر و باوہرە لە سەر بنچىنەى ترس و رادەى تىگەيشتنى ئەو لە رووداوه كان پىك دى ، لە ھەمان كاتا رەجايان بۆ دەبا كە لە جەغزى بەرژەوہندى و مەسلەحتەى ئەودا شەفاعەت بكەن و تەنانەت لە ھەندى جى ئەرك و بەرپرسى دەخاتە ئەستوى پەرى ، دەبى ئەوينداران بە يەك بگەيىنن و پىكيان بناسيىنن. ئىستاش لە ئاخىر ساللەكانى سەدەى بىستەم كۆترى سېي سەمبولى **نازادى و ناشتى** يە لە ھەموو جىھاندا.

لە بەيتى **سەعيد و مير سيوہدين** ، بەيت بىژ بىرو پروا و ئاواتى مرؤفايەتى خۆى نىوئاخن دەكا ، لەو دەم كە داىك و باوكى سەعيد لە سۆى فيراقى تاقانە ، سۆماى چاويان كز دەبى ، كويز و زۆرھان و پەككەوتە لە لاق دەكەون ، **خدرى زىندە** (پەرى لە ديمەنى ئادەمىزاد)يان دىنىتە ھىمداد و سيويكيان دەداتى كە ھەركام نيوپك بخون ، لە ئاكامدا چاويان بە دىدارى سەعيد روون دەبىتەوہ و تەنانەت دىنەوہ سەر تەمەنى 14 سالى .

ھەرودھا ئەم بەشەى ئەفسانەيى بەيتى **مەم و زىن** ، يانى ھۆى رىز

و حورمه تى مه م له لای په ريان ئه وه يه كه **مه مه** وه له دى سيوى به هه شتى يه ، به م جوړه كه **براي م پاشا** له لايه ن **وه يسه لقه رهنى** ماهيده شت (په رى) سيوى كى دهر دى نى و راده سپيړئ ئه گهر و پراى خيژانى هه ركام له تيكي بخون كوريان ده بى ، بزاني ن به يت بيژ ، **مه مه** چون دهناسي نى : «كاهه مه م چونكه له سيوى به هه شتى ئيجاد بووه ، ده بى براي م پاشا له شانى راسته و چه په ي خوى بيانينى هه وه لى سبجه ينانه»

له ليكو لينه وه ي به يته كاندا پئويسته ئه م خاله گرينگه مان له بهر چاو بى كه هه ر باب ته تيكي له گوين ئه فسانه مان له به يتيكا دا به دى كرد . جاييز نيه بى سه رنج دان به ده ست تيو هردان وئال و گوړى به يته كان ده ست به جى مۆرى ئه فسانه يان لى بدرى .

به يت بيژ له هه ندى به يته كاندا بير و باوه رى ئايينى و هه روه ها ئاوات و ئامانجه كانى خوى ده خاته پال به يته كان ، بو وينه كاره ساتى قه لاي دمدم كه به يتيكي راسته قينه ي ميژوييه ، سال و سه رده مى رووداوه كه روون و ئاشكرايه و له لاپه رهى ميژووى كوردستان دا (شه ر هفنامه) تو مار كراوه ، كه سايه تيه كانى سه ره كى به يت ناسياون ، كه چى ده بينين له نوسخه يه كى ئه م به يته ، به يت بيژ له دواى داکووژانى ئاگرى كاره سات ، كول ده يگرى و ده بارينى : خانمه كان ده كاته پوله كو تريك ، به لكوو تووى ئه م خه بات و خوړاگر ييه له شوپي نى كى تر بگوورئ و به دلنيايى له به هه شتى به رين پيكيان شاد ده كاته وه :

«ئوه له بهر پوله خانمى ده چاو به غوماره .

ئەوۋە لە ئەستۆى خۇيان شل دەكردەوۋە حىزارە
 ھاوارىيان دەكرد: يا پەرۋەردگارە
 ئەوۋە لە قەلایى دمدى خۇيان ھەلدەداشتەوۋە خوارە بە حوكمى خودای
 دەبوونەوۋە بە پۇلە كۆترىكى بالدارە
 ئەوان بۇ سولتان سەلىمىيان دەھىناوۋە ھاوارە
 دەيانكوت ئەى پادشای سەر دەولەتى
 تۆخوداكەى خەزایى تىكرا شاد دەبوون بە جەننەتى»

لە ھەلسەنگاندن و توۋىژىنەوۋەى بەىتى كوردى نەك تەنیا لە بارى
 ئەفسانەوۋە بەلكوو وا باشە لە مەر ھەموو لایەنەكانى، رادەى ئال و گۆر
 و دەست تىۋەردانى بەىت لە رەوتى مېژوودا لە بەر چاۋ بگىرىخ تا بنەماى
 سەرەكى بەىتەكەمان لى بزر نەبى و ھەوداى لىكدانەوۋەمان پىر گرى و
 ئالۆز نەبى، بە تايبەت كاتىك تووشمان بە تووشى نىۋى: **شۋىن ■**
كەسايە تىببەكان ■ عىل و تايفە ■ چەك و چۆل و ... دەبى، پىۋىستە سل
 نەكەىن و تەنیا بە دىتنى نىۋى «**تفەنگ**» لە دەقى بەىتەكە يان بە
 داخوۋە لە وىنەى خەيالى كە لە پەراۋىزى بەىتەكەدا رەسم دەكرى،
 خىرا و بى رامان سەردەمى رووداۋى بەىتەكە بەراۋەرد نەكەىن، وىدەچى
 ئەم بەشەى بەىتى دمد (تۆماركراۋى ئۆسكارمان) بووبىتە ھۆى بەھەلە
 چوونى ھىژاى ھەستىار و نەمر **كاك سوارە نىلخانى زادە** كە كاتى
 رووداۋى بەىتەكەى گەياندۆتە سەردەمى بنەمالەى قاجارەكان و دەلى:

«رەحمان بەكر لە بەىتى دمددا شاعەبباسى سەفەۋى لەگەل

فەتەلى شای قاجار لى گۆراۋە ...»⁽⁴²⁾

«دهلئى به ئىزنى خولاي له سەر

پشتيوانم پيغهمبەر

دهچم بۇ سەر شاي قهچەر»

و له جيئەكى تر:

«له سولتاني ئەنورە

هەم سەيید و سەرورە

ناردی مۆھر و دەفتەرە

له بۇ پادشاي قهچەرە»

بەیت بیژ له تەواوی دەقی بەیتە که شاعەبباس بە نەیارى سەرەکی

قەلای دمدە دەناسینی، تەنیا لەم دوو جیئە نیویک له شای قهچەر

هاتوو. هەلبەت له زۆربەى تیکستەکانى تری ئەم بەیتە، چ موکریانى

و چ کرمانجی، نیویک له شای قهچەر نەهاتوو.

*

له تايبەتمەندییەکانى تری که لەپووری نەتەوايەتى، بەدى کردنى

شوينیپی فۆلکلۆرى گەلانى دراوسێیە که ئەم راستیە نەک له بايخى ئەم

بەشەى فۆلکلۆر کەم ناکاتووە بە لکوو مەبەستىكى ئاسايى و سروشتى،

چون زۆربەى سەر دەمان ئیمە و گەلانى دراوسى له ژیر کارتیکردنى

پێوەندییەکانى ئابوورى - کۆمەلایەتى تا رادەیهک هاوبەشدا ژيانمان

بردۆتە سەر. هەتا له رهوتى «زەمان» دا بەرەو دوا دوورتر بروانین، ئەم

پێوەندییە نيزیکتر دەبینین، هەرۆک رهگەى ئایینى باستان و

ئەفسانەنى يۇنانىيە كانمان لە بەيتدا دەسنیشان کرد. ئەمەش چەند
نمۇنە يەكى تر:

ئەفسانە يەكى ئازەربايجانى دەلى:

«رۇژىك شاعەبباس وپراي وەزىرەكەى بە بىچمى گۇراو دەچنە نىو
جەرگەى خەلك، لەبەر كلاورۇژنەى كاوشىك گوى ھەلدەخەن بۇ چپە
و سرتەى سى خوشك ... شاعەبباس خوشكى گچكە دەسنیشان
دەكاو...»⁽⁴³⁾

كە وینەى ئەم دەسپىكە لە ھەندى حىكايەتى فۆلكلورى كوردى كە
كەسايەتى سەرەكى ئەوان «**سوتان مەحمود و ھەياسى خاس**» ە
دەبىندى. سەرەتای بەيتى «**مىر و ھەفا**» ش ئاوا دەست پىدەكا:

«برايم پاشايەك بوو، رۇژىك ھەستا چۆ نىو رەعیەت و مىللەتى
خۆى، لە مالىك وەژوور كەوت، ئەو مالىە پياويكى لى بوو كە سى كچى
ھەبوو، كچى گەورە گوتى ...»

يان لە ئەفسانەى **شیرزاد** (ئازەربايجانى)دا:

«دەرویش بە پاشا: ئەى پاشا: من «سىو» يكت دەدەمى، ئەگەر
لەگەل خىزانت ھەركام نيوپك بخۆن دوو منالوو دەبى ...»⁽⁴⁴⁾
كە پىشتر ئەم مەبەستەمان لە دوو بەيتى مەم و زىن و سەعید و
مىرسىو دەين دا دەسنیشان کرد.

ھەرودھا دەبىنن كە بەيتىكى ھەماسى يا غەناىى لە چەند شوپن و
بە چەند زمانى جياواز تۆمار دەكرين بۇ وینە:

لەيلى و مەجنون كە لە بئەرەتا بە ناوى لەيلى و قەيس،

عەرەبی بوووە کە پاشان نيزامی شاعیری بە ناوبانگ، بە نژیوی لەیلی و مەجنوون بە فارسی دەیهۆنیتەو، فزوولی شاعیری نیوبەدەرەووی نازەریش دەیهۆنیتە سەر دەقی نازەری. بەیتی کوردییەکەشی هەیه کە بە داخووە تا ئیستا وەک هەندێ بەیت و بەند و حەیران لە گۆوار و چاپەمەنییەکاندا بلأو نەکراووەتەو.

لەم بارەووە رۆژەهەلاتناسان سوورن لە سەر شوین دانانی ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی لە سەر کە لەپووری نەتەوکانی تر. پرۆفسۆر **ماپ** لە وتاریکی دا دەلی: «فۆلکلۆری کوردی تەنیا لە ناو کورددا بلأو نەبوۆتەو بە لکوو لە ناو گەلانی تری رۆژەهەلاتیشدا وەک عەرەب - فارس - نازەربایجانی و ئەرمەنی و ئاسۆریدا باو»⁽⁴⁵⁾

«**مینۆرسکی**» یش دەلی: «لای ئاسۆرییەکانی چیا، گۆرانی کوردی و تن و چیرۆکی کوردی گێرانهو، بوۆتە عەدەتییکی گشت لایی»⁽⁴⁶⁾

رای ئەم زانایانە بە لگەیهکی ترە لە دەولەمەند بوون و پرەبایخ بوونی فۆلکلۆری کوردی.

چه شنيک زماڼی سه مبولیک ده ناخی به یته کاندأ

سهره تا:

له شه وه زهنگی سهرده مان، له و دمه که خونکارانی نگریس و ملهور به زهبری رمب و ده بان و که له بچه، هاوار و زهنا و سرته و نووزهیان کپ ده کرد و تاپوی که سهر و نه زان په رستی ته می خستبووه ولات، له و دمه که قامیشه لان ده که وتنه بهر لافاوی په تا و به لا، تا نه کا قه له می هه لکه ووی که نه سره وی له نیو دهستی نه سره وته یه ک. به لی: له بارودوخیکی ودها شاعیر له پیناوی ئه رکی سهرشان بوی بووز ناخوا که راسته و خو بیته قسه و قه له م وه گه پ خا، که وابوو لیبرپراوه سه ناعه تی ئه ده بی وه ک: ئیما، ئیهام، ئیشاره، ئیستیعاره ... بینیته کایه و له م بیچمه دا راز بدرکینئ و فغان بکا له جهوری زه مان.

حافز، فردهوسی، مهولانا، عهتاری نیشابووری، سانیب و خه بیام

و ... نمونە پەنەكى بەرزىن لەم بابەتەو. بە چەشنى كە پاش تىپەپىنى سەدان سالى، تويژىنەو و لىكدانەو مى مەبەستى شىئىرىيان ھەروا بەردەوامە.

سەردەمى ژيانەو (رونىسانس) لە بوارى ئابوورى و كۆمەلايەتى، ھەموو لايەنىكى كۆمەلگاي ولاتانى ئوروپايى گرتە بەر و بەرەبەرە تەنپەو و شوپىنى جياوارى خستە گشت ولاتانى جىھان، «ئەدەبىيات» ىش كە لە ژىنگە و ژيانى كۆمى ھەراوى خەلك سەرچاوە دەگرى، بەرھەمىش تەنپا بە مەرجى گەرانەو مى بو باوھشى خوئقندەى²¹ خوى توانستى درىژەدان بە ژيانى ئەدەبى دەبى. لەم رەوتە مپژووويپەدا، ئەمىش (ئەدەبىيات) خوى شەتەك دا و كەوتە جم و جوئ، تا وپراى شەپولى گوپرانكارى و ئال و گوپرە بنەپەتپەكان لە وىست و ئامانجى كۆمەل دابىر نەبى و بئازوئ بەرەو بەستىنى پيشكەوتن، بەم پىپە پىويست بوو لە سەردەمى نوئ، ھەلوئىستى نوئ، بگرىتە بەر و خوى تەپار بكا بە كەرەسە و ئامرازى نوئ. لە سەرەتاي ئەم سەردەمە كەلك وەرگرتن لە سەناعاتى ئەدەبى بەرجى ئەو كە لە پىويست بوونىكى ھەلقولاو لە ھەلومەرجى كۆمەلايەتى سەرچاوە دەگرى، بەلكوو لە راستىدا بۆتە شپو سەبكىكىش بو رازاندنەو و جوانكارى ھونەرى شاعىران كە: **نالى، مەولەوى، ھىمىن، سوارە** و ... ھەر يەك شاسوارىكى چوست و ئازان لەم بواردەدا.

بەم بيانووئە تكا و رجام لە زانايان و كارناسانى بەشى شىئەرە كە وردەكارى زمانى سەمبولىك لە ديوانى شاعىران گولبژىر كەن و بىخەنە

بهر پشکينين و ليکدانه وه.

ئىستا که به پيى توانا تا رادهى زانياريهه کى سهره تايى، کورته باسيکمان له ژيانى رابردووى ئەم شيوه زمان و ئاخوتنه کرد، له م روانگه وه دهروانينه به ند و به يته کان.

* *

به پيى پيوه ندى به ردهوام و نه پساوهى مروّف و سروشت. ديارده سروشتيهه کان، پيک هيئنه رى به شيكى گرينگن له که ره سهى زمانى سه ميوليك وهک: **ناو، ناگر، با، گول، مانگ**، روژ. شيوهى به کارهيتيان يان که لک و هرگرتيان له پيناوى دهربرينى هه ستي دهرن بو پيکاني مه به ست، پيوه ندييهه کى راسته وخوى هه يه له گه ل سروشتى هه ريئى ژيانى ويژهر. بو ويته: بو شاعيرى که به چورپه کانياوى چيا راهاتووه و تهزو و سايه قهه چلوان سپرى کردووه، له بهر باکوت و کرپوه که سيره ماوه، تيشكى روژ ده توانى «**نهاد**»ى ژيانه وه و بووژانه وه بى، به پيچه وانه ئەم مانايه ناتوانى له بوچوونى شاعيرى ولاتانى روژه لاتی نيزيک بى.

به م پييه شه مال له ناوچه کويستانييهه کاني کوردستان که دژ به ديوه زمهه زستان تيهه لدهکا و ره شانگه ده خاته لووتکه و لاپال و شيو، ئاله کوک و گه زيزه ده کاته جيژنانهه نه ورؤز و به هار، شادى هيئنه ره و ئيلهام به خشى شيعرى شاعيران.

ههروهک له به شى پيشوودا باسمان کرد له ئەدههه باستان دا له دوو

نمادی ناکوک و له ناشتی نه هاتوو وهک سه مبولی خودای خیر و شهپر،
یان نه هوورامه زدا و نه هریمهن که لک و هرگیراوه. نه مه جگه له وه که
رهوتی نه پساوه و بهرده و امی میژووی مروقیایه تی و شیوهی پیک هاتنی
شارستانییهت ده سنیشان دهکا، ههروه ها بیر و پروا و ئاواتی خوین
له م بیچمه دا دهر پر یوه.

بهیتی کوردی له م بهستینه شدا وهک خه زینه یهک زیپر و زیوی
به رچاوی هه یه. له ناخی بهیته کاندا زورجار زریان و شه مال وهک دوو
نمادی خیر و شهپر دهور دهگیرن. بهیت بیژ زریان که به «ره شه با» ش
نیودیر کراوه وهک هیزیکی دلپهق و بی بهزه یان بی هیزوپیز و پیر و
په ککه وته و بی که لک ده ناسینی و له شه مال وهک قاسیدی په یامبه ر و
په یامهینه ر که لک و هرده گری.

رووپه ریک له بهیتی شیخ مهند و شیخ رهش:

«هاوریکی کرده زریانیه

وهی زریانه ههویکه!

نهو کاغه زه ی بهری که

دایک و بایم حالی که

زریان دهیکوت: وهی شاسواری چوندی به!

بیر بووم تاقه تم نیه

هاوار که شه مالی یه

شه مال دههات کاغه زی دهر فاند ...»

له کورته بهیتی «عهلی عاشق»²² یشدا ئاوا هاتوو:

«قورباننت بى ئەمى باى وادە

تارا لە سەر لە یلم لادە

بە دەستوورى حاکم زادە

قورباننت بى شەمال وەرە

ئەو کاغەزم لە بۆ بەرە

بیدە بە دەستی دل بەرە»

لێرەدا حیکایەتى حەزەرەتى یوسف کە بۆن و بەرامى کراسى (بە ھۆى باو) دەگاتە یەقووبى باوکى و ھەوالى ساغى و سلامەتى پێرادیگەیتنى، لەمىژینە بوونى ئەم بابەتەمان بۆ روون دەکاتەو و ئەم راستەقینە سەلمیندراوومان لى دووپات دەکاتەو کە بۆ شى کردنەوھى ھەر بابەتیکى ھونەر و ئەدەبى فۆلکلۆر و سەلماندنى رەسەنایەتى، وەک یەكەم ھەنگاو پێویستە لە سەردەمانى مێژوو ورد بینەو و پێوھندى مەنئىقى لە نىوان رەوايەتى لەمىژینە و کەلامى فۆلکلۆر بدۆزینەو کە بە شى کردنەو و بەراوھرد کردنیان، بۆى ھەيە بلاین سەرىنچاوەى ھەرتک لا دەگەنەو دنیای ئوستورە. لەم قۆناغەدا دەرکى بە پالپشتى زانستى مێتۆلۆژى رووھىكى نوئى بخەینە جەستەى سەمبولى بەیتەکان. ھەرودەھا لە بەیتى پى رەمز و رازى «شىخ فەرخ و خاتوون ئەستى» دا کە چەشنىک رینالیزمى جادوویى لەودا بەدى دەرکى، باى شەمال لە سەر داواى فەرخ دوو جار بە ھانایەو دى:

«فەرخ گوتى: بانگى شەمالى کەن بى لەو لاو

فەرخ بانگى دەرکى: ئەمى رەببى عالەمى بینای چاوانە

حه زره تی جو برائیلی بنیره کن بالوولی دیوانه
 شه مال مه رخهس بکری بیته ئیره کانه
 هه راسان بووه ئهستی کیل گهردنی هه نیه پانه
 ئه گهر فهرخ له خو لای ده پاراوه
 به رهزای خو لای شه مال مه رخهست کراوه»

*

له پیوهندی گول و گولزار، دلاقیی و لاواندنه وه سیفه تیکی تری
 «شه مال» ه که ئه و کاته ی له سینه ی دهشت و جیا به شنه ی شه مال
 راده ژین و دهکونه خوړانان و حکمهت و جوانی خو یان دهنوینن. ئه و
 پۆلبهستی گولان به چه شنی سه مبولیک دهکونه گو و رازی دل دهرده برن
 و ده یانه هوی خو له محهک دهن، کی باشتر له شه مال. دادپهروهه،
 لاوینه ره و راستگو. دهجا ویکرا بریار دهن شه رحی خو یان به رنه وه کن
 بایه که ی شه مالی:

«جه معی گولان پۆلبه دهست ده بوون

ده چوونه کن شه و بایه شه مالی که شه و گه ره و ده گه ری له کو یستان ی
 ده باسه فایه

ده یانگوت: شه مال ئه تو شه و گه ری و ده گه ری

سه ر له کو یستانان دده ی، له گه ل گولانت سه ر و سه و دایه

وه ره شه رعمان بکه ئه گهر شه رعمان بگوری

پینا و دارمان بی له سه ر به ردی «سه خره توللا» یه

وه ره سهیری به ژن و بالامان که و پروانه

كېتەھمان جوانين لە سەر ئەوئى كاۋلە دونيايە
 شەمال دەلى: گولینە ھەمووتان جوانن
 ھەمووتان شوخ و نازدارن
 ھەمووتان دلتەپ و لەبارن
 بەلام ئەگەر دوو رۆژانوو بارینی رحمةتى لىنەدا
 بەردەدەنەو ھەسەرى خەجالەتییە
 سیس دەبن لە بەر ئەوئى گەرمایە»
 بەلى ئەو ھەسەرى شەمالە كە لە گوئی گولان دەسەرەوینی و
 رووبەند لە سەر بووكە سووریک لادەدا:
 «بەلام سوورە گولیک ھەسەرى لە باغى شەددادى
 ئەو سوورە گولە پاییز و ھاوینی
 زستان و بەھاری
 سال دەرى دوازە مانگە
 بە شەو و بە رۆژ لە میجازیکى دایە»
 لێرەدا بەیتبێژ مات و غەمین بە سۆزیکى پى كەسەر كە بووسۆى
 ئاگرى دەروونى ھەست دەكرى، كۆل دەیگرى و دەنالینى:
 «ھای گەلو... ھای گەلو!!
 ئەو خەمى دەدلم زۆرن
 چەندى لەئەشە و چەندى لە ژانە و چەندى لە ماجەرایە و چەندى لەوئى
 خەفەتى
 ئەمن سەد حەیف و دووسەد موخابینی لە دنیاىەم دیتى بووئى شوخى

نازدارى لىو بەبارى»

تۆ بلىي چ سووره گوليك بى وا له نيو پەرژىنى بەدرک و دالى باغ بەند و ديله؟ تو بلىي مەبەستى وىژەر له «**باغى شەدداد**» ھەر ئەو داب و نەرىتى چەوتى كۆمەلایەتى نەبىي كە لەودا شوخ و شەنگىك سەرەپراي پەيمان و بەلئىنك كە له رىي كانى بەرمالان يان پەناي چىغ و رەشمالى ھەوار يان كاتى ھاویر، لەگەل كورە ھەيران بەستوویەتى و دلى ھەروا بۆ ئەم دەكوركىنى، بە تۆبزی بەرئ كرابیتە كۆشك و بارەگای (باغ) تەژەیهكى زەبەلاح و لاسار؟

«باغى شەدداد» دەبى شوبھاندنى سەردەمى دەرەبەگایەتى بى كە لەودا كەسایەتییان له ژن بزر كردوو و جەستەى خەستەیان تەنیا بۆ كارى مەردارى و نىومال بايخى ھەبوو و «دل»ى بەھىند نەگىراو. گول و باغیان كوتوو، بەلام بۆ ئەو باغ نىيە، دارەكان ھەموو تان و پۆ و پەتى رایەلن، لە سیوادى رۆژئ تا بوومەلئەل لە پەنجەرە و دەلاقەى بەرھەیانووە لە «**كورە ھەيران**» دەپوانى، بەلام بەدى ناكا! ھەر بۆیە

«ھەموو ئیواران بەردەداتەووە سەرى خەجالەتییە»

* * *

ھەمىسان ئەگەر كەسایەتى بەیت و باوان بەسەر كەینەو و لەم روانگەو و لئیان وردبىنەو، دەبىنن گەلى مەبەستى تر وەك رەمزىك ماونەو كە دەیان پرسیار لە زەینى خوینەر بەدى دەكەن.

بۆ وینە ئەگەر گوێ هەلخەینە زۆربەى تیکستەکانى بەیتى «**خەج و سیامەند**». یا بە نووسراوه وهیخوینین، ئەم پرسیاره میتشکمان ئازار ئەدا که **سیامەند** له ئاکامدا بۆچ به گژ کهلى گچکه دا چوو که ئەمیش لیبراو له روبحهى زۆزان و رژدان هەلیدەدیریتە سەر په‌لى داره‌به‌ئى؟ چون هه‌روهک خەج بانگ دیلى 6 که‌لى شیتۆکه و لیوبه‌که‌ف گامیشى گچک راوده‌ئین و که‌لى گچکه له گوین سه‌وداسه‌ریک ئەو له هوروژم و په‌لامارى ره‌وهى که‌لان ده‌پاریزی.

له راستى دا، **خەج** ئەم دووانه به‌ خۆى و **سیامەند** ده‌شوبه‌ئى و وینەى چه‌شنیک پێوه‌ندى مه‌عنه‌وى له‌گه‌ڵ ئەوان دهنه‌خشینی و له لایه‌ن ئەوانیشه‌وه سۆزى ئەوینی پاک و بى‌خه‌وشى خۆى دهرده‌برى، هه‌رتک لا له لایه‌ن غه‌نیمانى بوغز له دل ئابلۆقه دراون، با له زمان **خەج** ببیسین:

«تو خوداکه‌ى سیامه‌ند

سه‌رى گه‌لیک له ئیمه به‌ ته‌مه، به‌ کرپوهیه و به‌بارانه

تۆ خوداکه‌ى ئەمن ئەوه لیم ده‌دیت، با‌بم سیامه‌ند گیان

ده‌هاتنه‌وه خوار هه‌وت که‌لى ده‌کئوى

ده‌پیش‌واندا ئەوه ده‌روا گامیشیک له‌وى قه‌شانه

ئەوه تیدا ده‌بوو دوو عاشقى له‌وان

یه‌کیان که‌لیکی خه‌که‌ى له‌وى ده‌بجکۆلانه

نه‌عه‌ته‌ى به‌تال ده‌کرده‌وه له‌ سینگى

وه‌ده‌رى دنا کۆتى ده‌دارانه

ئەورۆ سمکۆلى ده‌کرده‌وه له‌ عه‌رزى

نەقورچى دەداۋە لە بەردانە
 ۋەى بابەكەم سيامەند گيان
 ئەۋى دى گامېشى دەگىراۋە لە پېش ئەۋ شەشانە
 خەجى لە كۆرژنى دەگريانىي دەدا
 دەيگوت ئەۋانەش عاشقىن ۋەك ئامۇزا سيامەندى
 ئەگەر خوشكى ھەلدەگرتەۋە لە ھەوت برايانە»

كەچى **سيامەند** بەر لە ھەموو ئامبازى كەلى گچكە دەبى و شالاولى
 بۇ دەبا، بەمچۆرە ھەر دوو ئەۋىندار تىكپرودىن. لە بەر چاۋى **خەج**،
 دوو سەمبولى چاكە و ئەۋىن لە ھەلەمووتىكا يەكانگىر دەبن، بەلام بە
 عەزىمى بەتالانى يەك، بەم چەشنە تراژىدى دەگاتە ئەۋپەرى خۆى.
 «دەستى دەداۋە تەفەنگىكى لوولە لە شەشخانە
 ئەۋ بە جاسووس، كەلى دەبام سيامەند گيان
 لە كەلى گچكەى دەكردەۋە بە تەنگانە
 دەستى دەداۋە كىردىكى نىرگز دەبانە
 ئەگەر سەرى نىچىرى بېرى بۇ خەجى بابان ويرانە
 سەرى لە سىنگى دەدا پاشوۋى توند دەكردەۋە لە پەراسوانە
 ھەلى دەداشتەۋە لە پلە و روبجەى دەبەردانە»

تۆ بلىي ھەۋەلدانەرى ئەم بەيتە، لە روانگەى مېتولوژىيەۋە، لە چ
 مەبەستىكى ئۇستورەبى باب و باپيرانمان وىنەى ھەلگرتبى كە ئەم
 رەمزەى بۇ ئىمە جىھىشتوۋە؟
 بلىي لە ئەدەبى فۇلكورى گەلانى تر، تراژىدى لەم چەشنە ھەبى

كە شوپن پىي خستىتە سەر بىرى بەيت بىژى ئىمە؟

رەنگ دانەۋەى كە ساپە تى ژن

دەبە يتە كاندا

سەرەتا:

ھەر لەودەم كە رەۋەى مرۆف بۇ دابىن كردنى بژىوى ژيان، لە ئەشكۈن و زەندۆل، دادەگەرانە پىدەشت و لىرپەوار و دارستانى چوغور، لەودەمە كە ئافرەت بە پىي بارى بىۋلۆژىكى، يانى زاۋزوو و ئاگادارى لە زارۆك لىپرپاۋە لە ئەشكەوت يان كۆخ و خانوۋچكەى دەستكردى خۆى بنەگر بى و ئىرەۋەز بە ھۆى جازىبەى جىنسى لە دەۋرى ۋەرووكاۋن، دەۋرى تايبەتى خۆى لە بىياتنانى شارستانىيەتى مرۆف بىنيۋە.

بەم جۆرە پۆل پۆل لىك كۆبوۋنەۋە و لە جىيەك نىشتەجى بوون و يەكەمىن «دەبە شىنى» كۆمەلەيەتى كار لە سەر بىچىنەى جىنسى ژن و پىاۋ بەرپۆۋە چۆ كە لەودا ژن بەرپۆۋەبردنى كاروبارى بنەمالەى ۋەئەستق گرتوۋە. بەم پىيە زانايانى «كۆمەلناسى مېژوۋىي» لە سەر ئەم باۋەرەن كە ئافرەت پىكەينەر و يەكەم مېعمارى شارستانىيەتە.

هەر له رهوتی به جی گه یاندنی ئەم ئەرکه میژوووییه دا، چ جارن به جلك و خشلی جوان رازاوه ته وه و بۆ كز كردنی ئاگری توورپه بی خودای لافاو، كه وتوونه ته گێژاوی رووبار، یان بوونه ته قوربانی و وهك دیاری پیشكesh به باره گای خودایان كراون تا به لكوو لییان خۆش بی!

سه رده میكیش كو یله ی ژیر تاژهنگی خونكار و سه رده میك زینده به گۆر. ئاشكراه كه شی كردنه وه ی هه مه لایه نه ی كه سایه تی ژن له رهوتی میژوودا، ته نیا له چوارچیوه ی «ناسین» ی گشت پیوه ندییه كانی ئابووری، كۆمه لایه تی، فه ره ههنگی و مه عنه وی ناو كۆمه ل، مسۆگه ر ده بی كه ئەمهش خۆی پیویستی به زانیارییه کی ته واو هه یه له زانستی كۆمه لناسی میژوووی و ... دیاره نه قه له می كول و بی برشتی ئیمه ده ری ده با نه بابه تی ئەم وتارهش هه لده گری.

خۆ ئەگه ر به پیوانه ی ئەده بی فۆلكوور و ویژه و فه ره ههنگی سه رده می كه ونارا له م مه به سه ته پروانین دوو تیروانینی جیاواز له یه ك به دی ده كه ین، له لایه ك له میژو لۆژی ئیسلامی، عیبری، مه سیحی دا، یه كه مین ژنی میژوو، له یه كه م هه نگاوا بۆ بنیاتنانی بنه ماله تووشی هه له ده بی، یانی ئەگه ر «هه وا» «ناهه م» ی هان داوه بۆ ئاكار ی گونا ه، له یۆنانیش دا «پاندۆر» وهك یه كه م ژن «نی ییمته» برای «پرومه» ی هه لده خه له تینی، كه له ئاكادما ته می درد و مه ینه ت و غه م و كه سه ر، ته واوی جیهان داده گری.

له لایه کی تر له ناخی ئەساتیری زه رده شتی، هه ندی له خوداكان ژنن، وهك «ناهایتا» خودای فه رعانی، «جیتیا» خودای زانست،

ههروهه ها «دغسدو» دایکی زهردهشت، «ههوی» خیزانی، «پورجیستی» ی کچی، ههریهک به که سایه تیه کی موسبت دهناسرین. ئەگەر له گشت دهورگیپانی (سه رهکی) ژن له شانامه ی فردهوسی دا ته نیا «سودابه» که سایه تیه کی مهنفی ههیه، له بهیته کانی کوردیشدا، ته نیا «خاتوون پهریخان»^{۲۳} حاکی شاری چه لیان (به ره له ناشنا بوونی له گه ل مه حمل) وهک که سیکی خوینرژ و دلرژد، خو دهنوینی. ئەم چه ند دیره ئاماژه یه کی به تالووکه بوو که له م روانگه گشتیه وه پرونینه پیشینه ی ریپوارانی کۆسکه وته ی ریگی بی برانه وه ی ئەوین، هه لسوورپینه رانی ره وره وه ی ئابووری خیلالت، دهورگیپ و خولقیته ری تراژیدی، یانی سه ربورده ی ژنی بهیت و بهند و چهیرانان.

*

ههروهک له وتاره کانی پیشوودا باسمان کرد، بهیت له رهوتی گووران و هه لدان و په ره گرتنی خویدا گه لیک شیوه ژیانی له سه ر بنه په تی پیوه ندیه کانی ئابووری - کۆمه لایه تی تایبهت به سه رده می خو ی تیپه ر کردوه که دهوری «نافرهت» یش ده کۆمه لدا به پیی ئەم رهوته گۆرانی به سه ردا هاتووه. خالی گرینگ و بهرچاو له م ریبازه میژوییه دا هه لویستی ژنی «بهیته» ه له حاست په رژین و کهند و کۆسپی باریکه ریی لووتکه ی بهرزی ئامانج.

سه رباری قه رقه شی و سه خله تی ژیان له لایه ن باب و برایانی که له ژیر کارتیکردنی فه رهنگی تایبه تی عه شیرهن، بی حورمه تیان پی کراوه،

گوښيان نه داوخته ويست و دلخوازی ئه، به كه میان زانیوه، به خوښان دا شكاندوټه وه، كه سایه تی و غرووریان له ژیر پی ناوه، شه پان پی داکووژاندووه، به بهر خوښیان داوه، له سهر لانگی دهنیشن کراوه، بوته بن پشکی بریان، به زور به مل كه سیکیان دابریوه، جا چ زه به لاج و ره زاگران بی و چ په ککه و ته و ئیختیار.

خوشتترین و شیرینترین دهره تی ژبانی ئافره تی عیلات، ههره تی لاهه تییه كه ئه میس له کاری پر زهخت و چه رمه سه ری دا زور زوو تیپه ر دهی، كه چی زور جار ئه مه شی پی رهوا نابین ههروهك شه ره فخان ده لی: «خوینی پیاوان یا کیژیکه یان ئه سپیکی باش، یان به چه ند سه ریک له ولسات و ئاژه ل، داده کووژی»⁽⁴⁷⁾. به وته یه کی تر باخی ئافره ت تا راده ی ئاژه ل له لایان گرینگ بووه به لکوو كه متریش.

کاتی «**خاتوون نهستی**»^۴ ده که ویته بهر بی به زه یی کهس و کاری خو ی، به زور به مل «**شیخال**» ه که چه لی داده برن. یان ده به یی ناسر و مال مال دا «**خاتوون ته وریزی**» به توبزی دهن به شوانه ویله یه ک. هو و سه به بی هه ر دوو رووداو هه ر وهک له ناوه روکی به یته کان دهر ده که وئ، ئه وه بووه كه ئه م دووانه (شیخال و کورده شوان) به لینی دهن ته نیا به نانه زگی چاوه دیری و له وه پراندنی مه ر و چیل و پاتال وه ئه ستو گرن و له کاروباری ئاژه لداریش دا لیزان و کارامهن.

ده بینین كه قازانج و بهر ژه وهندی ئابووری به لایانه وه زور گرینگتر بووه تا ویست و دلخوازی کچ، ههروه ها پله و باخی ئاژه لداری له شیوه ژبانی عه شیره تی یا نیزامی دهره به گایه تی دا دهنیشن ده کا (ئه م

بابەتە لە بەشی یەكەمی وتار زۆرتر شی کراوەتەو.ه.

لە پێوەندی دەگەڵ ئەم باسەدا پێویستە بەشیک لە بەیتی دوایی، یانی «**ناسر و مال مال**» بخەینە بەر سەرئەج که بە پێچەوانەی زۆریەیی بەیتەکان دوایین دێرەکانی کارەسات بە شیوەیەکی ناحەز و گەرووکوش کۆتایی دێ، بەم جۆرە که خاتوون تەوریژی لە شووانە کورپیکی دەبی، کاتی ناسر و مال مال پاش چەند سال دوورولاتی دەگەرپێنەووە کویستانی باوۆمەر و گاگەش و پاش ئەووە که کوردەیی میردی و باب و کەس و ئەقرەبای جووتەیی خاتوونان (خاتوون تەوریژی و خاتوون ئەسمەر) سەکەت دەکەن، ناسر روو دەکاتە خاتوون تەوریژی و دەلی:

«خولاکەیی، خاتوون تەوریژی ئەو کورەم بۆ بیئە واو!»

سوار بوو بریک مایی شی خزی گێراو

رەبیکیی لە سەر دلی کورپ خاتوون تەوریژی داو

ئەویشی گوشت بریدیان لە کن بابیان دەخاکی ناو

خاتوون تەوریژی زۆر گریا، دەلی: بووم بۆ سو و بەدناو

بابیشم چوو، مایی بلاو بوو، زگم سووتاو»

*

بەلام لە هەمان کاتدا ژنی بەیت لە حاست بەلین و ئەوینی قوول و بیغەش، لە گوین رەووز و کیووە سەربەرزهکانی زیدی، خۆراگر و قورس و قایمە، تەنانەت ئەگەر «**کورە حەیران**» کەوتە مەترسی، مەرزینگ و خەج ئاسا رووح و گیان بۆ وی چ نیئە. بنەمای تراژیدی زۆریەیی

بهیته كان له سوور بوون له سهر به لئینی و بهرپرستی گراوی له حاست
 ئه وینه وه سه رچاوه ده گری. له وه ها کاتیک دایه که 7 برا و 7 که ل
 توانستی بهر به ست کردنی «**خه ج**» یان نابج.

مال و سامان و تهختی حوکمات و زیر و زه مبه ر نابنه گیره وه ی
 مه رزینگان بو بردنه سهری په یمان و به لئینی. هه رتک مه کو ی ئه وین له
 ئامیز ده گرن یه ک له سهر په لی داره به نی، یه ک له بن ئاوی چه می.

ئهم بریاره ی **خه ج و مه رزینگان**، به پیچه وانه ی بوچوونی هه ندئ
 له به ریزان نه ته نیا خو کوژی و گلان به ره و لیژی نییه به لکو و فرینه
 به ره و لووتکه ی به رزی بوون و مانه وه و نه مری.

مه رزینگان پاش بیستنی مه رگی **شورمه حموود** به م جو ره نه ک
 ته نیا دا کو کی له که سایه تی و بریاری خو ی ده کا، به لکو و هاواریکی
 غه ربانه یه بو به ده نگه وه هاتنی خه لکی له پیناوی دیفاع له هه لویتستی
 هه موو ریوارانی ری ئه وینی پاک و بی خه وش.

«جا ئه من ئه و جاره که دابنیشم به زینده گانی یه؟»

چه پله ی لئده ن بلین: مه رزینگان برد به بووکی یه؟

عاقلمه ندان بلین: عافره ت ه یچ نییه و به قای بو نیه؟

له چه پله ی ده دا و ئه ویش خو ی ده هاویشته گه ری ده پردی یه»

«**یایه زین**» له پاش مه رگی مه م، ده ست له کیلی وه ردینئ و

ده بارینئ و پیسیر داده درئ و له بهر بینای چاوان ده پاریته وه که کوچی

سووری پی عه تا کا به لکو و له وئ دنیا یه ک بگر نه وه و به م جو ره به لئینی

به رنه سه ر.

بارستايى غەم و كەسەر بە رادەيەك قورس و پرستبېرە كە لە
 حەسرەتا ئۇقرەي لى دەبېرئ و دلى دەوەستى و تراژىدى دەگاتە ئەوپەرى
 تەشقى ئاسمانى كوردستان.

يايە زىن:

«خولايە نە بە برىنئ، نە بە سەربرىنئ

بوخۇت گيانان دەدەي، گيانان دەستىنى

كاكە مەم! عەمرەكەم! ئەتوو نابئ جارىكى سەر ھەلىنى؟

خولايە بە غەيرە ئەتوو كەس نىيە بمىنى

ئەن بە كىلى كاكە مەمى وە بمىنى

خولايە ئەتوو كەرىمى قادرى!

مىوانى خولاي دئ، رۇحى لە يايە زىنئ وەردەگرئ»

بەلى! بەراستى ئەوين و گىرۆدەيى كىژى بەيت لە حاست

كۆرەحەيران لە تارىف نايە و لە پەسنى ئەم ھەموو ھۆگرى و

سەوداسەرى، زمان لال و كپە و قەلەم كول و بئ پىز.

* * *

ژنى بەيت لە ھەمان كاتا كە بۇ كۆرى دەشت و لىرەوار و كۆسار بە

سەبر و شەرمىن و لىو بەبزەيە، لە بۇ غەنىم و نەتەوى گرژ و مۇنە،

ئەگەر ئاوايى كەوتە بەر ھىرش، ئەويش گورچ و گوژ لىيان رادەسى، يان

كەرەسەي شەرى پالەوانان دابىن دەكا يان... .

بۇ ويئە لە كارەساتى دمدەم، ژنانى دانىشتووى ناو قەلا ساتىك

وچان نادەن و ھەلسوور و كارا دەورىكى بەرچاۋ دەگىپن. ئەو كاتەي
قەللا گەمارۇ دەدرى و وشكايى دى، ئاۋا ھەست بە بەرپرسىتى دەكەن:

«خاتوونىك دىتە مەيدانى

لە دلى خانى دەدا تانى

لىت ھەرام بى جىيى كابانى

ئاۋ نىيە پىيى بكەين شىلاننى

خاتوونىك دى بە فەقىرى

چۆكى دادەدا لە پىش مىرى

خان، سەللا لە منى فەقىرى

خان ئاۋ نىيە پىيى بكەين ھەۋىرى»

يان بەر لە ھەي كە دژداران بە يەكجارى دژدابمىنن «ھورىيە خانىم»

دايىكى ئەمىر خانى لەپ زىپىن، بانگەۋازى ژنان و كچانى ناۋ دژ دەكا بۆ

ئەۋە دوژمن پىيان خەنى نەبى كاتى پىويست، يان بە ژاراۋ كۆتايى بە

ژيان بىنن، يان لە سەر بەردى شمشىرخانەۋە خۆ ھەلدىرن (نوسخەي

كرمانجى بەيت - كۆكراۋەي ئوردوخان جەليل)

«ئەۋە لە بەر پۆلە خانمى دەچاۋ بەغومارە

ئەۋە لە ئەستۆي خۆيان شل دەكردەۋە حىزارە

ھاۋارىيان دەكرد يا پەرۋەردگارە

ئەۋە لە قەلاتى دەمدى خۆيان ھەلدەداشتەۋە خوارە...»

ژنى بەيت لە ديارى كردنى مەعشوق چ پەنامەكى و لە دلدا، چ بە راشكاوى، بايخ دەدا بە جوامىرى و ئازايى. ئەو بىزارە لە پياوى دلەچە و رەزاتال، لاويك بى بە دل و دەروون، سەربەرەژىرى كەس نەبى، سەحەت سووك بى و لەبەردلان، هەلبژاردەى ئەو، تالان گىرەوويە، دوژمن رەويىنە، سوارچاك و گەپناسە، چووكەلە سوار و بەزىبك و زاكوونە.

لە بەيتى سواروڤا (سوارو) - سوارو ئايشەگولئى - سواروئى (سەنجانئى) سوارو كە چۆتە شەرى تورك و توركەمانى، چۆتە سەفەرى هات و نەهاتى كاو لە حسايە، مەردازايى ئەو بەمچۆرە دەنوئىنى:

«ئەو دەلى سوار مەزنى! بە منى مەزنى!

سەرت لە پۆلاى، چەنگت لە ئاسنى

هەر قەلاتىكى دەچىيە ئەتۆى لە كنى

ئەو حاكمىكى زەرەندييە ئەتۆى لە كنى

ئەو سولتانى ئەستەمبولئى لە بەر سامى چووكەلە سوارى من ناسەكنئى».

لە هەموو نوسخەكاندا (سوارو) نيوئىكى عام واتا تىكرابىيە يان بە وتەيهكى تر قارەمان و خوڤشەويستى گشت «**كچە** **هەيران**» يكە كە بايخ دەدەن بە مەردازايى و سوارچاكى. لە راستىدا لە ئەدەبى فۆلكلورى كوردى، سوارو بۆتە سەمبولى جوامىرى و ميرخاسى. لە بارى حەماسىيەوه، بەيت بىژ سوارو دەگەيئىتە چلەپۆپەى هيز و ورە و چاونهترسى كە دەلى:

«ئەوۋە سوارەى من ھەپراى دەكردە

سەر سەنگەرەن، سەر مەتەرەيزان

بە دەستى خۆى دەيپرى كەپۆ و لووتى

زۆلە بەگى دەداسنى

ھەى سوارۆ مەرۆ لە منى بەتەنى»

دەبىنين كە بەيتبىژ ۋەك ويژەر يان قسەكەرى كۆمەلىك دەدوى و

سوارۆ بە ھەلبىژاردەى تەواوى كۆمەل دەسنىشان دەكا و سەرنجى كيژان

و پياوماقۇلان رادەكىشى كە لاوانى كۆمەل دەبى ۋەھا بن، بە وتەى تر

دەبى رەۋشت و ئاكارىان شياوى ئەوۋەى بىچ كە گراوى ئەوان لە گوۋىن

«**نايشە گول**» لە زمان ھەموو ئەندامانى كۆمەل شىنى بۆ بگىرى،

ئەوۋىش چ گەرمەشىنى:

«ئەوۋە ئايشەگولم دەلى: ئەمن ۋەرەزم ۋەرەزى دەبەحرانم

گۆما سىلكەى دەم چۆمانم

كەرويشكەى پىسوارانم

غولامى دواز دە ئامۇزايانم

بىنپىشكى ھەوت برايانم

خوارزاي بىست و چوار خالانم

ھەموۋيان بشۆنەوۋە بە شۆرتنى

لە سەر گىايەكە مردنى

ئەمن نامىنمەوۋە لە چاورشتنى

بەلام رۇژىكى ناسكەسوارى خۆ نابىنم ھەر ۋەدەزانم سەرشىن و

قەلەندەر و بابان ويرانم

سوارو! ھەي سوارو مەرپۇ لەمن بەتەنى»

كاتىك گراوى چاولەرى لە تاو سوارو ناحەجمى و ھەروا دلى لە
مستى دايە و ئوقرەي بپراو بەربىنگ بە رىبواران دەگرى، يەخە و
بەركوژە دادەرى و دەكپرووزىتەو بەلكو و ھەوالىكى لى بزانى، لەپىر
بۆرەسوارىك دەدركىنى كە: سوارو برىندارە بە مەوداى دەخەنجەرى:

«چووكەلە سوارەكەي تۆ سى برىنى لە قالبىيە

برىنى لەھەموان گچكەترى

كۆترە بارىكەي بال بەشۆرابى پىدا دەفرىيە»^{۲۵}

لە وھا كاتىكدا، قایل نايى بە ھەكىمان، چازانان، لوقمانان،
بۆخوى لە گيا و گولئى سروشتى مەلبەندى كوستان مەلھەمى بۆ ساز
دەكا:

«ئەو بەلىن بە ھەكىمان، عەتاران، لوقمانان، قايلىم نىيە دەرمانى كەن،

چ تاقە دەستانى نەكەنى

ئەو بە بۆخوم دىم مەلھەمىكى بۆدەگرەو

لە تۆزى دەبىسكان، لە غومارى دەشەدەي

لە ژەنگى دەگوارى، لە ھىلى، لە دارچىنى

وردە دەستاوانى پىدەدەم

بە ئارەقى قولكى گەردەنى

دەيھاوئىمەو ھە سەر برىنى چووكەلە سوارى

ئەوسال، سالەكەي ناسكە سالە...»

لە سوارۋى ئايشەگۈلۈى و سىنجانى لە: (قەنەقلى، وەنەوشى، گۈلى گۈلاۋى، پەلكى رەشەرىحانى)⁽⁴⁸⁾ش كەلك وەرگىراوہ.

*

كوتمان تەستۈندەكى ھەرە گرىنگى ژيانى خىلاتى، ئاژەلدارى كە لەم شىۋەژيانەدا (ژن)يش ھەر لە سيۋادى رۇژى وپراى كۆمەل بىۋچان شانى داۋەتە بەر كاروبارى پىۋيست كە ئەركى ژن لەم قۇناغەدا لە شىئەرى «بەھارى كوردستان»ى مامۇستا ھىمىن وەك تابلۇيەكى زىندوو خۇ دەنۋىنى (بىروانە تارىك و روون - لاپەرەى 104)

لە بوارى ئابوورى ئەم شىۋە ژيانەدا، ژن خۇى يەككە لە دەورگىپرانى ئەم رەوتەيە، بە وتەيەكى تر بە بى ئەو ئاژەلدارى برەوى نابى و ناتوانى رىى گەشە و پەرەسەندى بگىتتە بەر. جا لە ھەلومەرچىكى وەھا ژنى عىلاتى لە روانگەى ئابوورى ھەست بە بايخ و پلە و پاىەى خۇى دەكا و دلى بە مالەوہيە، سەر لە بەھارىش بەرەو ھەۋارى باسەفارى دەكەون و ساتىك لە ھەول و تەقەلا ناۋەستىن، تا لە رۇژدەرەنگانى پىپر ك بئاخنى لە رسق و بژىو. دلان بەۋە خۇشە كە پاپىزى لە بەرھەمى كار و رەنجى خۇيان مال دابىن دەكەن، ئەمانە ھەموو لە ئاژەل دەزانن، ھەر بۇيە پىى دەچارىن و دەبەريان دەمرن، ئەگەر ئەم ھۆگرىيە نەبى ھاۋىر و لاپىر و پەنيركوشىن و ... ئاۋا بە زەوق و ھىلكە و زەردەخەنە بەرپۇە ناچى، ھەر لە سەر بىچىنەى ئەم راستىيە دەبى بىروانىنە لاوكەى مەشكەژاندىن و مانگا لاۋاندنەۋەى ژنان:

«مەشكەم مەشكەى مەرانە
 دەیژینم لەو ھەیوانە
 مەشكە بۆی درەنگە
 شۆپرە سوارم میوانە
 ھەى مائە بابم مەشكى، ەمر و چاوى من مەشكى
 مەشكى بۆى بە سىيان
 لە بن دارى ھەرمىيان
 ئاغا بمرن لە سوئيان
 مەشكەم مەشكەى كاوپى
 ئاو ھاتە خوار لە چرى
 بازركان رۆنيان كرى
 ھەى مائە بابم مەشكى، ەمر و چاوى من مەشكى.»

بەلى! مەشكە دەژى و رۆن و دوو، دوو كۆنە يارى پالە و سەپان و
 جووتير و ريبوارانى تينوو و شەكەت دیتە بەرھەم.

*

ئەوھى راستى بى لە ھەموو قۆناغەكانى ژيانى عىلاتى كورد مەر و
 ولسات و پاتال يا بە گشتى ئاژەلدارى بۆتە لقىكى سەرەكى ژيانيان،
 ژن ئەم پلە و بايخەى ھەر ھەبوو، بەلام ھەروەك لە وتارەكانى
 پيشووشدا باسما كرد، پى بە پىي ئەم كەسايەتییە، ئەگەر قسە لە
 ديارى كردنى چارەنووسى بۆ ژيانى داھاتووى ئەو ھاتە گۆرى، ھەندى

له کیژۆلان دهکه ونه داو و ته لى داب و نه ریتی ناله بار وهک ژن به ژنه .
 ژن به ژنه که به داخه وه له رهوتی ژيانی عه شیره تی دا پیتشینه یه کی
 له میژینه ی هیه . روونه که له ژیر کارتیکردنی پیوه ندییه کانی
 کۆمه لایه تی که به سهر گشت کاروباری کۆمه لى کورده واری دا زال بووه
 به دی هاتووه و به پیره چووه . ته نانه ت هه ندی جار له سهر شیوه و
 چۆنیه تی به پیره بردنی ئەم داب و نه ریته ده یان کهس به فیرو چوون که
 گۆرستانی «**کاره شی گوئی ره شان**» هه لکه وتوو له نیوان دوو گوندی
 «**کامه م**» و «**نامید**» سهر به شاری مه هاباد به لگه یه که بۆ مه به سستی
 باسکراو . (به هۆی ریى قیله تاوی مه هاباد ، سهردهشت ، شوینه واری
 نه ماوه) له م کاره ساته دا دوو به ره ی عیلى مه نگور له گهرمه ی ریوره سمی
 بووک گۆرینه وه دا له دوو پیتیانیک له سهر ئەوه که کامیان به ریى
 سهره وه دا پرۆنه شوینی دیاری کراو ، تیک ده به زن و شیر و ده بان و
 قهره بینا دینه گهرا! ههر ئەوده م جووته ی بووک و زاوا ویرای ده یان کهس
 خوین به خت ده کرین و تارایان به خوین ده خه ملئ .

به ریز کاک **ئه حمه د قازی** ده وتاریکدا ، هۆی ئەم کاره به دروستی
 ده به سستیته وه به باری ئابووری خیلاته وه و ده لئ: «من پیم وایه ژن به ژنه
 ده ژيانی ئەورۆدا که ژيانی خیله کی به ره وه نه مان و فه وتانه و ره سمیکی
 ناحه ز و ناله باره ، ریشه ی ده ژيانی خیله کی دایه ، دیتمان که ژن نه قشی
 کارامه ی ده ته ولیدی خیله کی دایه ، وه ختیک بنه ماله یه کی خیلاته ی
 کچیکی توندوتۆل و هه ل سووراو له ده ست ده دا که لیتیکی گه وره ده که ویته
 هیزی کاری بنه ماله و ناچار ئەو که لینه به وه رگرتنی هیزیکی تازه

پرکاته وه، يانی ئه گهر کچیک له دهست بدا ده بی کچیک بستینی تا په کی کاروباری نه که وئ.» (49)

هم له م حاله دا و هم ئه و کاته ی به زوره ملی و به نابهدلی بهرئ ده کریته پهردوی دۆلپایه ک، ژن ده توانئ چ بهرپرسیکی هه بی له حاست میردیکی وه ها؟ چۆن دلی به مال ه وه بی و ههستی پیروزی دایکانه ی بو بهر هی «میرده گوله» ببزوی؟

له بهندی ئازیزه، کوپر حه یف و دووسهت مخابنی دیتی بو چاره نووسی چه واشه:

«سهت حه یف و دووسهت مخابنی دنیا یه م دیتی بو وان گه وره کچان

له مال ه بابیان جئ خو ش ده کهن، که له کان ده گورن

ئاخان هه لده کیشن به تاقی ته نی

ئه و سال چوار دانه سال ه هه ز له به ژنئ باریک ده که م

یارکو ئئ خو مه هه رچ بکه می نامده نی»

وه کاتیک لی سوور و عه یان بوو که به ژنئ باریکی ناده نی،

را ده سپیریته گه لی ده دۆستان:

«گه رنی دۆستان، براده ران ئازا بی

ئه گه ر مردم له قه برم نه که ن

سئ مسقال خو ئئ جیژوانئ.»

به لی به ند و هه یران گازنده ی «کچه تیوچه یران» ه له چاری

ناچاری، تووک و نزا یه له سه به بکار و گوله ی ده میردان.

رهنگه ویژدانیکی کو مه لایه تی وه ده نگ بی و بلی: تازه کار له کار

ترازاو، چ كەردەن! بەلئى ئەوۋە راستەقىنەيەكى حاشا ھەلنەگرە، بەلام
 لە نازىزە و ھەندىچ لە بەند و ھەيرانەكاندا، ژنى بىچ مراد كە سەردەمى
 تامەزرۆى ئامىزى «**كۆرەھەيران**» بووۋە ئىستا بە بىرەوۋەرى رۆژانى
 رابردوۋى سىكەى سىپى دەھۆنىتەوۋە يان ئەگەر لە گۆرانىكى فۆلكلور
 دايكىك بەم چەشنە تووك و نزا لە منال يا بە وتەى خۆى بەرەى
 مېردەگو لە دەكا:

ھەى رۆلە:

سەردل خپ بى

باب مردوۋ بى

شەو درەنگە بۆ جىژوانى

ئەوا چ بېيارىكى بەكردەوۋەى تىدا بەستە نىيە، رەگەى ئەم سزا و
 تاوانە دەگەرپىتەوۋە سەر ناخى مەبەست، يانى لە روانگەى زانستى
 دەرووناسى و اتا رەوانشناسىيەوۋە، ھەول و تەقەلايەكە بۆ كەم
 كىردنەوۋەى بارستى كول و دەرد و غەم، بەلكوۋ تاۋىچ بسوكنى،
 راكردنىكى خەيالئ لە زىندانى دەسكردى پىئوھندىيەكانى كۆمەلايەتى
 نىزامى سەردەم.

لە «**نازىزە**» دا ئەویندارى دل بەغەم چارەنووسى خۆى لەگەل
 نمادەكانى سروشتى ولاتەكەى گرىخ دەدا و لاوازی و كەنەفتى خۆى بە
 دارە رووت و چپەكانى لىرەوار وەك داربەروو، شىنى و مازوو
 دەشوبھىنى و بە شىئوھىيەكى رۆمانتىك لەگەل سروشت دىتە گو و
 داركەوت و دارەبەن دەكا بە ھاۋرازی گيان و دلئ:

«وهره ئازيزه، ئەمن دەجوومەوه کن دارەبەنى
دەنگوت دارەبەن! ئەتۆ نازانى ئەمن بۆچ وا رووتم، بۆچ وا رەجام؟
ئەگەر نىوانى بەهار و هاوینان شینکى لىم دەس دەدن تەشویلهى له گەل
تۆپەله قورئ

بەجیم ديلن بە زەلیلی بە نەخۆشى بە غەمناکی بە بریندارى
ئەگەر هەوەلى پایزى لىم دەداتەوه نەنمەى بارانى»
یا:

«بۆت هەلدەلیمەوه بە ناسکە بیریان
ئەگەر چاویان رەشن، برۆیان لە گولاه
لەوان بیزىیان یەکیان لى بە جى ماوه
کیژ دەلى: ئەگەر گولەکەى میردان لىی بخواتەوه بۆی دەبیتەوه سندان و
ژەهرى مارە
ئەگەر هەتیوه لاوهکەى من لىی بخواتەوه لەبۆی دەبیتەوه قەنداو و
شەکراوه»

هەواى پایزه لە کاتى راوه کەرویشک، ئەوچ دەمى کە بە هەلات
هەلاتى سواران، شریخەى تەفەنگان و ناسکەى دەتولە و تاجى بە هەلم و
چى «شینکى مات و مەلول» یان هەلناوه بە تەمال، بە روالەت بۆ
کەیفخۆشى و فیکەى سمیلی ئاغا و دەستە و پیوەندى دەبیژرى، کەچی
بە بیستنى، بزە دەتارى. دل دەتاوی و گەروو دەگوشرى!

«ئەوه کور دەلى: ئەمن دوینى ئیوارى
کیژیکم بەچاو دەنگاوت لە پیچی هەیوانى

بە چوار دەنگان گازی کردم
 دەلی خانە خراپ ئەتۆ لە ھەواری ژێروو
 بە منی سەرشینی قەلەندەری بابان ویرانت گوتبایە
 ئەوړۆ پایزە خیل بەرەوخوارە
 چ خیری دەخودای بوو
 لە من و تۆ محەللی دەدەست لیک بەردانی.

لەولادەش کورە ھەیران گەر بە چاو گراویلکە ھەواری پار،
 دەنگیۆی چۆن دلێ نەگیری و بوغز نەگیری کە:
 «زەینی خۆم دەداوہ چیغ و چادر و رەشمالی دەدەولەمەندان
 ئەوہ بەژنی باریکم بە چاو دەنگاوی
 بەدەستیوہ بوو گۆزیکی خاسە رەنگ
 دەباوہشی دا بوو کۆرپە ھا ساوا
 بە زمانیکی گەلیک خۆش دەیگوت: ھاویرە
 ئەی سەرگەردان و دەس لیک بەردانی دەوان شەدەشلانم
 دەک نەمیتنم لە بەر ئەوێ پایزی.»

بەلی! ھەموو پایزان لە کەونە ھەواری، کەونە برین وەسۆ دینەوہ.
 «کورە ھەیران» یکی وەھا، کام بیرەوہری شیرینی ژیان بکاتە
 ھەوینی ھیوا بۆ دوا رۆژ؟ بۆی دەلوێ رووگە ھەوین وەگۆیزێ بۆ دلێکی
 تر، کەسیکی تر؟ چۆن بچتە ھەوار کە کەمەندی دووکەلی «رەشمالی
 دەدەولەمەند» بۆی دەبیتە پەت و تان و پۆ؟ چون بە خشل و زێر و زیو
 بەژنی باریکیان «شینگی» ی ئەویان ھەلناوہ بە تەمال.

پاييز! کويستان چەند به تەمە، دلی دلمەندانیش چەند به غەمە!
 هەموو پاييزان، ناسۆری پر کیم تەشەنا دەبی و هەندئ جار
 غەزین و توورەیی ژنی بی مراد دەگاتە رادەیهک که دایک و بابیش
 ناپاریزی:

«رەببى بابە ئەمەن دو عایهکت لی دەکەم

خودا چ نهکا، چ نهسه برینئ

هەتا دو عای منى سەرشینئ قەلەندەری بابان ویران پیکدینئ

رەببى بابە گەنمى دەکەى زیزانەى بیئئ

برینجى دەکەى دارووجان بیئئ

تووتنى دەکەى کەلەى بیئئ

ئەمنت داوہ به پیسى هەموو پیاوان!

شەو هەتا رۆژ پشئى خۆم پئ دەخورینئ»

له حەیرانیکدا:

«ئەو دەنگیکى گاز دەکا به سئ دەنگە

دەلئ رەببى داى و بابئ من چ خیر و خۆشیان له خۆ نەبینن

چون له دونیاىه نەیانەهیشئ حاسلئ بی مرادم

نەیاندام به کورە حەیرانئ...»

کیزیکی ئەوتۆ که غونجەى ئەوین و هیواى ژبانى ژاکاوه دەتوانئ چ

بەرپرستیکی دلسۆزانەى هەبئ له حاست بنەمالەى؟ چۆن بتوانئ ئەرکی

پیرۆزى بەرپۆه بەرئ؟

له کاتیکا گەلئ جار چ له کۆلانی بەرتەنگی دئ و مووچە و مەزرا،

چ لە هەواری کوێستان، لە پەستا تووشی بە کورە حەیران، یانی رووگەیی پێشوو ئەوین دێ و بە شەرمەووە گورگاورێکی لێدەداتەو، ئا و هەناسەیهک کە هەموو زامی پێ وەسۆ دیتەو، تا رادەیهک کە هەموو جار دای و باب وەک سەبەبکار بخاتە بەر تووک و نزا.

نامەهۆی ئەم دێرانە پاساودانەو هیهک بن بۆ کردەو هی ناحەز و نالەباری رەداکەوتن. بەلام شک لەو هەدا نییه کە ئەم مەبەستە دەتوانی یهکیک لە هۆیه کانی بییت. کە ئەمەش خۆی هەلەدەگرێ بە پالپشتی زانیاری لە فەرەهنگ و بیر و بروای خەلکی سەردەمان بکەوێتە بەر سەرنج و توێژینهو و لێکدانەو هی تاییبەت.

بە وردبوونەو لە وتاری باسکراو و ناخی هەندێ لە بەیتەکان وەک «خەج و سیامەند» ئەم پرسیارە خۆ دەنوێنی کە ئایا ژنی بەیت یان بە گشتی بەرەیی لاو، دواي شکست و بی مرادی، تەنیا خۆی بەستۆتەو بە شین و شەپۆر و قورپێوان؟! چ پەيام و وتەیه کیان پێ نییه؟ لە بەیتی نیویراو دوو قارەمان بۆ گەشتن بە یهک، پەیمان دەبەستن روو لە ئاوەدانی و کەس و ئەقرەبا وەرگێرن و لە ترسی بەدکار و نەیارانی دژ بە ئەوینی پاک و بی خەوشیان، روو بکەنە لووتکە و رەهەزی چیاي مەلەبەندیان. (ئەو ش دەگەریتەو سەر باری جوغرافیایی ولاتی کوردەواری کە بەدریژایی میژوو، ئەم شوێنانە بوونەتە مەکوئی داسەپاوی خۆراگری).

هەلوێستی خەج و سیامەند لە راستی دا راپەرینیکە لە حاست هەر چەشنە یاسا و بیر و بروای دژ بە سەربەستی مرۆف، دوو ئەویندار

وەك سەمبولى نوپۇس خاۋىزى ناو كۆمەل لە دىژى «سۈننەت» رادەسىن و گەرەككىانە خۇ لە (پاوان)ى داسەپاۋى گىشتى قوتار كەن.

ھەرۋەھا شىنى خەج ھەم بانگەۋازىكە بۇ لاۋانى عىل كە بۇ گەيشتن بە ئاۋات ھەلۋىستى نوپۇ يانى رىيى ئەۋان بگرنە بەر، ھەمىش راگەياندىكى راشكاۋە بۇ بەرەى كۆن كە ۋاز لەم نەرىتە بىنن. بەلام بە ھۆى تاپۇى بارودۇخ و پىۋەندىيەكانى سەردەم، كۆمەل ئەم پەيامە ۋەرناگرى، يانى بارى گىشتى فەرھەنگى بە زىانى قارەمانانى راپەرپو دەئارادايە.

بەلام پەيام و راسپاردەى سەرەكى و گىشتى ئەم چەشنىە تراژدىيانە بۇ بەرەى ئىستا: سوور بوۋنەۋە لە سەر بردنە سەرى پەيمان و بەلىنى بۇ گەيشتن بە ژيانىكى سەربەست، ۋىھەلروسكانە بە تىكە و رەۋەزى ئامانچ، فەرھەنگە بۇ تاۋتۆكردىنى ماناى ئەۋىن و خۇشەۋىستى.

با ۋىكرا ئاۋاتەخۋاز و ھىۋاداربىن كە گىشت ئەۋىندارانى زىد و نىشتمان، بە گورگئاۋرپىك لە مىراتى ئەدەبى بابان و دايكان، ئەۋىنى راستەقىنە، ئەۋىن بە سەربەستى مرۇف و مروقاىەتى بكنە ھەۋىنى ژيان، ھىچكات نەكەۋنە گىژاۋى تەنگەژە و نەبنە پىخوستى تاۋپىرى زەمان، نەبنە شەيدا بۇ تراۋىلكەى بوۋن و نەبوۋن.

* * *

كەسايەتى ژنى بەيت تەنيا نەبەستراۋە بە بارى ئەۋىندارى كچ و كور. ھەندى جار ۋىژەر يان قسەكەرى بەيتەكە: دايك، خىزان يان

خوشكى قارمانە كە سەرى دەھەش دەنى و شىن دەگىپى و پەردە لە روخسارى كارەسات وەلادەنى. ھەندى لەم بەيتانە لە بنەپەتا ژن كوتوويەتى يانى تەنيا وئىزەرى سەرەكى روودا و كارەساتەكەيە، بەلام بە لەبەرچا وگرتنى پەيگەي كۆمەلايەتى ژن لە نىزامى ئابوورى كۆمەلايەتى سەردەم بوارى ئەوھى نەبوو كە دەنگ ھەلبىر و جەغزى كۆرى پرسە و ماتەم بترازىنى، پياو بەيتبىژەكان بەرىز و ئەمانەتدارىيەو ھواستوويانەتەو و بوونە ھەلگى بارپىستى غەم و كۆل و كۆى ژنانى كۆمەل. بۆ وئىنە ئامازەيەكى كورت و سەرىپىي دەكەينە سەر ھەندى لە بەيتەكان بۆ وەروخستنى ئەم بابەتە:

شىنگىپى دايكى «**ئەحمەدى شەنگ**» لە بەيتىكدا ھەر بەم ناو: لەم بەيتەدا وئىزەر دايكىكى زگسووتاو كە سەردەمىك لانكى راژاندوو و لاى لاى بۆ كوتوو، ئىستاش بە دىتنى تەرمى پىرۆزى تاقە كورپى گەرمەشىنى دەگىپى كە ھەم بىسەر دىنيتە ناو جەرگەي شىن و ماتەم ھەمىش روپەرىك لە مېژوو و لاتمان بۆ دىنيتە روو.

«دەيگوت سەلا و سەد سەلاى گەورە و گرانم لى پابوو»

ئەو ئەحمەدى شەنگ يان برىندارە

يا نە، كوژراو

سواری لەيلكى تاقانەي دايكى

دەك دايك بۆت نەمىنى!

بەجى دەمايەو لە ولاتى غەرىبيان بەتەنى»

لە جەنگەي پرسەدا، بەيتبىژى كارامە سواری ئەسپى خەيال

دهئاژوئ به ره و تروپكى به رزى رومانتيك ، بهم چه شنه كه نه سىي
 نه حمهد (له يلك) به ههوسار و يال و بژى شوپر دىنيتته كوړى ماتهم و
 وه زمانى دىنى و سهركونهى قاره مانى پيددهكا:

له يلك: «ها خانه خاب

وهخته بسوزى بهردى عه بدولعه زيزى

نه تو پيت وايه من چ گو له بارگينكم

به نووكى ده فسوزى

كه له كى منت ده ددرى

نه من به پاشوان فرېم ده دايه گرې ده ئاورى

به پيشوان خوّم فرې ده داوه به گورى

ريگاي حهوت شهو و حهوت روژان

به دانىكم يو تو ده برى»

يان **خوازى** شيره ژنى عيلى رمكان ژنى كانه بى (له نوسخه يه كى

تردا ، به ييت بيژى نهمر «**هه مده دى به يتان**» **خوازى** به خوشكى كانه بى

ده ناسينى) به پرچى ئالوز و پى په تى ، چاو به نه سرين له دهورى مالان

شينى ده گيرى چ شينى؟

«له وئ كاوى ، له وئ كه ونه كاوى

رمبى كانه بى سه رى له عه رزى بنى له ئاوى

يال و بژى نه سپه شين بشون به گولاوى

مه يتر بيكاتوه رنه كى ، كاره كهر بيداته وه شه واوى

له نه ستوى خوازى بى وهك مانگى ره مه زانى

شىيە دەرنەھيئى لى گەردە خاوي
 كانەبى رۇ، راوكەي كەونە كاوي لەوي تە كۆمى ...
 چوومە مالىە كانەبى، نەمال بوو نە مالى دەجاران
 نەرمە تۆزىك كەوتبوو لە سەر ئەوان چىغ و رەشمالان
 كانەبى رۇ، شوپرەسوار و شيرەكە لە نوالان»
 ئىستاش بە يەكەو روو دەكەينە شىنگاي «گۆزەل» كە لە گەرمەي
 شىنگيپى دا وەك راويژكار و زانايەك ديتە قسە و بەم دىپرانە ھەم
 سەرکۆنەي براكەي دەكا، ھەميش ھۆي تىداچوون و كووژراني ئەومان تا
 رادەيەك بۇ شى دەكاتەو:

«ئەري برالە ئەمن چەندم پىدەكوتى:

كۆرە زەينەل بابم ئەتۆ بەقايە مەكە

بە وان شلومل و گەردن كىل و دايكى كورپى»

وہ يا:

«كۆرە برالە ئەمن چەندم دەگوت

غەزەبى گەورەي ئاغاي خۆت گەليک زۆرە

بابەكەم زەينەل برالە وەكوو بارانى پەلەي وەك سيلاوي دەبوھارى

ھەر بە شانى نۆكەري دادەبارى

ئەتۆ ئىلچى شاي پىرخدرى بە پىر كاري

غەزەبى ئەوان ئاغايان گەليک زۆرە

وەكوو بارانى پەلەي وەك سيلاوي دەبوھارى

بە شانى نۆكەر دادەبارى»

ئىستاش كەم نىن ئەو دايك و خوشكانەى له كۆپى پرسە و ماتەمدا بى ئەوہى له سەرەتاوہ ئەزموونىكى شىعر كوتىيان ھەبى، بە شىعر و بالۆرە شىنى دەگىرن كە سەرنجى تەواوى بەشدارانى كۆر بۆ لای خۆيان رادەكىشن.

له راستىدا له دىناى بەيت و باوى كوردى، ژن له زۆربەياندا يان دەورى سەرەكى گىراوہ يان بەشدارىكى بەرھەستى ھەبووہ له جەرگەى رووداوہكاندا.

ھەرەك كوتمان، كىژۆلەى خىلاتى له ھەمان كاتا كە له ھەرەتى لاوہتىدا، رىي ئاوات و ئامانجى لى تەنگەبەر دەبى و مافى ھەلبژاردنى له پىناو بەرژەوہندى كەس و كاردا پىشيل دەكرى ئەگەر دەنپوہ چوو و كور بۆى بوو بە دارى بەرى و پاشەبەرە له ئارادا نەما و كوروكال دەورەيان دا، حورمەت و رىزى لى دەگىرى، بەزىپك و زاكونە، دەست رۆىشتووہ، بەئەزموونە و تەنانەت له كۆر و مەجلىسى پياواندا بەشدارى دەكا و پرس و راي پىدەكرى.

ھەر عىل و تايفەيەكى عەشىرەتى له مېژوووى خۆىدا خاوەنى گەلىك لەم ژنە شاز و ھەلكەوتانەيە كە وىستاش بە حورمەتەوہ يادىان لى دەكرى و ئەگەر له ئاوينەى «بەيت» ھوہ لەم مەبەستە بروانىن، دىمەن و روخسارى ئەم كەسايەتياانە بەدى دەكەين: دايكى ئەحمەدى شەنگ (بەيتى ئەحمەدى شەنگ) دايكى مىر سەيفوودىن (بەيتى قوچ عوسمان) ژنە گەورەى مىر شىخ (برايمۆك) خاتوو خانزاد، مىرى شارى سۆران پاش مەرگى خان سوليمان خانى براى (لەشكرى) «خوازى»

كانه‌بى (كانه‌بى) خه‌زال و خانزاد (لاس و خه‌زال) و ...
هه‌لبه‌ت له ميژوووى كوردستان دا، نيوى گه‌لى ژنى ژير و هه‌لكه‌وته
تۆمار كراوه كه هه‌ر كام به شيوه‌يه‌ك ده‌ورى به‌رچاويان هه‌بووه له
گه‌شه پيدان و په‌ره‌سه‌ندنى شارستانىيه‌تى نه‌ته‌وه‌كه‌مان.
هيوادارم توانيبىتم كه موسكه‌يه‌ك له كه‌سايه‌تى ژنى به‌يت و باو
ئه‌وتۆ كه شياوى پله و بايخى ئه‌وه بناسينم.

رەنگ دانەوھى بىر و ھزرى بەيتايىز دەناخى بەيتەکاندا

ئەمە مەبەستىكى روون و سەلمىندراوھ كە ھەر بەرھەمىكى ئەدەبى و ھونەرى خەلكى و راستەقىنە، جگە لە بەجىگەياندى ئەرک و بەرپرسىتى خۆى لە حاست نەتەوھەكى، لە ھەمان كاتا رەنگدانەوھىيەكە لە بىر و پروا و ھەلوئىستى دانەرى بەرھەم لە حاست بارودۇخ و گشت رووداوەكانى ناو كۆمەل.

لە راستىدا ھونەرورەرى دەروەست و ئەرکوەخۇگر كەسىك نىيە، جگە لە ئەمانەتدارىك، ئەو راستەقىنەكانى بەرھەستى كۆمەل دەكاتە ئاميانى بەرھەمەكەى، پاش ئەوھ كە ئاويتەى ئاوەز و ھەستى پىر سۆزى كرد، بەو شىوھى كە بۆى دەلوئى پىشكەشى بارەگای سەرەكى ھونەر، كە خەلك بى دەكا.

دانەرى بەيت لە ئاوايىدا غەوارە و لاوھكى نىيە، لە ناو جەرگەى خەلكا دەژى. لە گەرمەى ئازار و سەخەت، مەينەتكىشە، لە كۆپى پرسە و شىن، شىنى دەگىرئى، لە گۆرەپانى شەپ، بى قەلغان، سىنگ رەپىش دەخا و تىرھاوئىژە، لە گەرى دىلان، دۆ لە دەست چۆپى كىشە،

له گوین ئاوپنه، وینهی راستی هه لده گری، له میشکا دهیپیژی و له سینگا ئاویتهی کول و کووی دانه مرکاوی دهکا، له روانگه و په یگه کی کومه لایه تی خوویه وه، بیر و پروا و زور ئاواتی وه دی نه هاتووی ده خاته پال بهیته کان، ئینجا له کۆر و کۆمه ل، له به ندهن و دهشت و که ژ، یان باریکه ری دارستان و کانی بهر مالان دهست له بناگووی تی هه لدهکا، که ئەم هه لویسته به پیوانه ی میژووی ئەدهب و روانینی دهروون ناسیشه وه که بهر بهر هکانییه که له گه ل بارستی غه م و که سه ر، خالیکی گرینگ و جی سه رنجه .

پاش سه دان سالی تر، قوتابی تامه زرۆی زانین، له ته نیشته مامۆستای بهیت، گوئی له مست، هه لده تووکی و چاو ده بریته دم و راویژی ئەم و وشه و رسته کان ده قۆزیته وه، ئەمیش بیر و برپای خووی تیکه لاوی بهیته که دهکا و ئینجا ده بیژی.

ئەم شیوازه له رهوتی زه مان دا بۆته هۆی ئال و گوپی بهیته کان و به دیهاتنی دهقی جوړاوجۆری ئەوان، به چه شنی که م بهیت و بهند هه یه که ته نیا به یهک شیوه کوترابی و یهک نوسخه ی هه بی. ئەم گوړان و دهستیوه رانه، زۆربه ی لایه نی بهیته کان دهگریته بهر، چ ده سپیک و سه رهتای بهیت و چۆنیه تی کۆتایی هاتن و ئەنجامی کاره سات، چ ئامرازی راو و که سایه تی و ده ورگیپانی.

له کاری نووسینه وه و هینانه سه ر کاغه زی بهیته کان، له بهر چا و گرتنی ئەم مه بهسته خالیکی پیویسته، چون سه ره پای ئەم راستیه که بهیت به خه زینه و بنه مای ره سه نایه تی زمان و فۆلکووری

کوردی دهناسین، بهلام هه‌رچه‌ند به ده‌گمهن دیتراوه که له شالآوی
 وشه‌ی نامۆ نه‌پاریزراون، بۆ وینه‌ چهند دیریک له کۆنه بهیتی بارام و
 گو له‌ندام ده‌خه‌ینه روو:

«ته‌شه‌کور ده‌که‌م ئه‌من به‌و حاله‌

لوتفت مه‌رحمه‌ت کرد کوت:

ئه‌وه‌ش عه‌بداله‌»

یا

«ته‌مه‌پرودت کرد کافری دین به‌تال‌

به شیر و نیزه به گورز و مه‌تال‌»

«بارام دوژمنی تو فه‌نا ده‌کا

ته‌فره‌قه و شکست موفته‌لا ده‌کا»

هه‌لبه‌ت هه‌ندی له زانایانی ئه‌ده‌ب وه‌ک: **زه‌بیحوول‌لا سه‌فا**

(له گۆواری گنج سخن) رایان وایه که دوو بهیتی می‌ر و وه‌فا و بارام و
 گو له‌ندام، له بنه‌ره‌تا به زمانی فارسی بووه. ئه‌گه‌ر رای ئه‌م بلیمه‌ته
 به دروست بزانی‌ن شک له‌وه‌دا نییه که ئه‌م وشانه‌ی ده‌سنیشانمان کرد،
 پاشماوه‌ی زمانی یه‌که‌می به‌یته‌که‌ن که ئه‌مه‌ش شتیکی ئاساییه،
 به‌لام مه‌به‌ست له ئاماژه‌ی باسکراو، ئال‌وگۆرپیکی تا راده‌یه‌ک گشتییه که
 زۆربه‌ی به‌یته‌کانی گرتۆته به‌ر.

روون و ئاشکرایه، ئه‌م ئال‌وگۆرانه کۆسپیکی هه‌ره گه‌وره‌ن له سه‌ر

رپی تووژینه‌وه و شی‌کردنه‌وه‌ی به‌یته‌کان. بو وینه کاتی‌ک له روانگه‌ی

میتۆلوژی یا دۆزینه‌وه‌ی ره‌گه‌ی ئه‌فسانه له به‌یته‌ک ورد بینه‌وه له

نه‌کاو ده‌که‌وینه بهر سی‌ره‌ی لووله‌ی قهره‌بینا یا تفه‌نگی چه‌خماغ خواری سه‌فی ئه‌لمانی (خه‌ج و سیامه‌ند - سه‌یده‌وان) زه‌راومان ده‌چی، هه‌ودا و رایه‌ل و بۆی لی‌کدانه‌وه‌مان له‌ گرژنه‌ ده‌چی و ته‌نانه‌ت بۆی هه‌یه‌ ببه‌ته هۆی لاری‌بوونمان.

بۆ نمونه‌ په‌نجه‌ ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر ژماره‌ی ده‌قی چه‌ند به‌یتیک که‌ تا ئیستا به‌ زاراوه‌ی موکریان‌ی تۆمار کراون، هه‌لبه‌ت له‌ راده‌ی ئاگاداری نات‌ه‌واوی نووسه‌ر.²⁶

ژوماره

14

4

13

5

2

3

3

18

18

به‌یت

خه‌ج و سیامه‌ند

مه‌م و زین

سه‌یده‌وان

کاکه‌ میر و کاکه‌ شیخ

میر و وه‌فا

ده‌دم

هه‌مزاغای مه‌نگور

نازیه

پایزه

که‌ وا بوو بۆ ئه‌وه‌ی ره‌مزی گه‌نجی بی‌هاوتای به‌یته‌کان وه‌دۆزین و ئیمه‌ش به‌شمان تی‌ی که‌وئ، پئویسته‌ له‌ چه‌ند نوسخه‌ی به‌یتیک ورد بینه‌وه، به‌راوه‌ردیان که‌ین، پیکیان بگرین، چه‌وت و هه‌له‌ ده‌رباوین، بوخته‌ و کاکلی به‌یته‌که‌ بخه‌ینه‌ به‌ر شی‌کردنه‌وه و ئاکامی پئویستی لی

وەرگىرىن كە داخەكەم لە بارى تىكىستى جۇراوجۇرى ئەوان، جاننام بەتال و ھەتالە. خۆزگە! رۇژىك ھەموو نمونە و نوسخەى بەند و بەيتەكان كۆ كرابايەوۋە تا جازانان بە ئاويئەى بىر و زانست، تروسكە و شۇق و شەبەقى ئەو گەنجە پىرۆزەيان لە جىھانى ئەدەبدا بلاو كىرەباوۋە*.

ئىستاش بۇ توۋىژىنەوۋەى سەردىپى و تار، بۇ نمونە تەنيا بەيتى **۴۴۰** و **زىن** دەخەينە بەر سەرنج: بەيتبىژ لە بارى پلە و بايخى «**كەسايەتى**» يەوۋە ھەر لە سەرەتاي بەيتەكە لە پاش دوو دەورگىپى سەرەكى، «**بەنگىنە**» ى وەك دەورگىپىكى كارامە و ھەلسوور دىنئىتە ناو جەرگەى كارەساتەكە، تەنانەت بۇ كورنە ساتىكىش ئەو لە چاودەپىرى قارەمانى بەيت (**۴۴۰**) دوور ناخاتەوۋە، چ لە بارەگاي پىر شىكۆى مىر زىنەددىن، چ كاتى راو و سەيران.

ئەگەر بە بنج و بناوانى بەيتەكەدا بىئەوۋە، دەبىنن كە بەيتبىژ بەنگىنەى كرەتە بىانوويەك بۇ دەرىپىنى ھەلوئىست و بىر و باوۋەپى خۆى. لە دەقى بەيتەكە، پەيگەى كۆمەلايەتى ئەو دىارى كراوۋە، يانى كاركەر و گوئ لەمستى ئاغاىە (يانى مەم) وەك وەرۋىركە لە بەردەستىدا دى و دەچى.

ئەگەر بىتو ھەلوئىستى بەنگىنە و مەم لە روانگە و چوارچىۋەى پەيگەى ئابوورى - كۆمەلايەتى ئەوانەوۋە بخەينە بەر وردبوونەوۋە،

* ئەم وتارە بەر لە چاپ و بلاو كىرەنەوۋەى گەنجى سەر بەمۇر نوسراوۋە.

دەبینین کە تا رادەیهک کەش و ھەوایەکی رێتالیستی بە سەر ئاکار و کردەوێ ئێواندا زالە، بەم چەشنە کە وەک خوینەرێک نابێ چاوەروانی کردەوێ دژ بە خووخدە ئێوانمان ھەبێ.

بەنگینە ئیزن بە خۆی نادا کە پەیمان و بەلێنی لە ژیر پێ نی. ئەو ئامۆژگاری دایکی دەکاتە رینوینی ژیانی کە پێی دەلی: «رۆلە لە شیرێ دایکی خۆت گەردنت ئازا بێ و دەست لە ئاغا یە خۆت ھەلنەگری». ئەو کاتە مەم لە قۆشەن عاجز دەبێ و لە حەشیمەت و گەورەکانی جاپز، حوکم دەدا بەنگینەش و پیرای سوپا بگەریتەو دەوایە و خۆی تەنیا و مەجنوون ئاسا بەرەو کەعبە ی ئاوات ری بپێ کە لە ولامدا ئەمەگ و مەبەستی خۆی ئاوا دەردەبێ:

«میرمەم! لەمن وایە لە کن ئەتوو زۆر موختەبەرم

ئەمن نەھاتووم مائی وەرگرم، گەنج و خەزینی بەرم

ئاغا بەقوربان ت بچ لە غەریبەکانی دەقەلەندەرم

ھەتا ئەمن بۆ ئەسپی بۆرە مەیتەرم»

بەنگین لە ئاوینە ی بێگەردی دلی خۆیەو دەروانی تە کەسان، شک لەویدا نییە کە مەم بۆ ئەو گەلی جیی ریز و حورمەتە، بەم پێیە ھەر ئەم چاوەروانییەشی لە مەم ھەبێ! کەچی شک ھەلیدەگری و سەر سوورماوی خۆی ئاوا دەردەبێ: «لەمن وایە لە کن ئەتوو زۆر موختەبەرم!»

کەچی لە پەیمانکی کە بەستوو ی تە پاشگەز نابێ و پێ دادەگری کە ئەو نەک بۆ گەنج و خەزینە، بەلکوو بۆ بەجی گەیانندی رەوشتی خۆی

يانى ئەمەگ و جوامىرى لەگەل ئەو كەوتۆتە رى.
 ھەرودھا ئەوى دەمى كە قۆشەن پاكى روو لە مەم وەردەگىرپن و
 جگە لە بەنگىنە قەت كەسى بە دەورىيەوہ نامىنى، بەم شىئوہ دەكەونە
 گۆ:

مەم: «دەبى ئەتووش حوكمە بگەرپىيەوہ بۆخۆم دەچمە شارى
 جزىرى ئەو سەفەرە».

«مىرمەم رقى ھەلستا و بە گۆچانى زىرپىن لە سەر و بناگوپى
 بەنگىنى داوہ و دەلى بەتەنى دەرۆم، دەبى ھەر بگەرپىيەوہ بەدواوہ.»
 ئىنجا بەنگىن دەلى: «بەخۆلاى بە لىدانى توو ئەمن لە نۆكەرى
 ناكەوم، ھەتا دەچمە شارى جزىرى بە سەرى رووت و بە پىي پىخواس
 وەدووت دەكەوم.»

گەر بە عىشقى دىتنى بەيتى بەرپۆەى بۆ ھەجى

با لە پىت راچىن دروودالى موغىلان ھەم مەخۇ⁽⁵⁰⁾

لە رەوتى رووداوەكانى ئەم بەيتەدا، بەنگىنە وەك سەمبولى ھاوال
 و ھاوپازى گيانى، وەفا و ئەمەگناسى خۆى لە حاندى مەم دەگەپىنئىتە
 رادەبەك كە زۆر لايەنى كەماپەسى و نزمى كەساپەتى ئەو وەك كورى
 مەزنەمىرىك لەقاو دەدا بەجۆرى كە خوینەر ھەستى پىدەكا.

بەیتبەیزژ کە خۆی لە ئاویئەنی کەسایەتی بەنگینەدا دەبینی، تێدەکووشی لە سۆنگەیی پیزانین و ئەمەگی ئەو وێرایی ریز و کړنۆش بوو ئەوینی بێخەوش وەک هەوینی ژیانی ئەوینداران، بە باس و خواس لە هەلوێستی ئەوان، رووبەند لە دیمەنی راستەقینەیی کۆمەلایەتییان وەلانی و گازندە و سکالای خۆشی بە راشکاوی دەر دەبرێ.

میرمەم لە کاتی تەنیايي و بیکەسیدا پەیمانی براهەتی لەگەڵ **بەنگین** دەبەستی و بەلێنی دەدا ببنە دوو برای گیانی، بەلام کە دەگاتە قۆناغی خۆی و جیبی نەرمان دەبێ و دەبێتە هاوئەشینی میر و بەگەر، لە راستی دا خۆی بیر دەکەوێتەو و شەرت و وەفا پێشیل دەکا. بەم چەشنە کە تەنانەت ئەو کاتە **بەگەر مەرگەیی**، بوختانی گولی بە **یاپە زین** دەبەستی، **میرزینەدین** سێ جار **زین** پێشکەشی **مەم** دەکات. بەلام ئەو هیشتا لە گێژاوی دژایەتی و ناکوکی لە تەک خۆی دا گێژ دەخوا و لە نیوان دووتای بریار دەگیرسێ و عاسی دەبێ. یانی بنچینە و پەییگەیی چینایەتی ئەو کە لێرەدا رووکاری کۆمەلایەتییهکەیی لە بیچمی غوروور و خۆبەزلزانی دایە، لە لایەک، هەستی پێر سۆزی ئەوینیش لە لایەکی تر. هەر وەک خۆی دەلێ: «خولایە ئەگەر قبوولی دەکەم دەلێن: ناچیزەیی گولی قبوول کرد، ئەگەر نامەوێ، ئەمن سویندخۆرم دەگەڵ ئەوی».

لە ئەنجاما لە سەر لایەنی یەکەم بریاردا، یانی لەژێرپێنانی سویند و بەلێنی و هەر سێ جار **لام** دەداتەو: «ئەو قەبوولم کرد دامەو بە توو».

له ههمان کاتا ههميسان ميري جزير ئهو له محهک دها و داواي
 بهنگينه ي لئ دهکا که بي سي و دوو ئه و يش ده به خشي!
 «کئ بوو له بهنگيني گولباوه
 بانگ له سهر بانگي ليداوه
 کهول و گوچاني ميرمه مي روي دناوه»
 بانگ له سهر بانگي ليوه داوه و دهلي:
 «ئهي خولايه له وهلايه تي غوربه ت چم لي قه وماوه!
 ميرمه م ئه مني بو به راتي هيناوه»

به و ته ي ماموستا **هيمن** : «شايه ر تولهي ئهو بي ئه مه گييه له مه م
 دهکاته وه و به و دهرده ي دها» له به شيكي تر به يت بيژ ئاواته
 نه هينييه کاني دهرده بري و **بهنگينه** ديتيته ريزي جواميراني ناو باره گاي
ميرزينه ددين ياني عرفو . چه کو . قهره تازدين ، ته نانه ت تا راده ي
 سه رکرده ي له شكري توله ستيني **برايه پاشاي بابي مه م**.

زاناياني ميژويي نه ده ب له سهر ئه م باوه رهن که يه کيک له هوييه
 گرينگه کاني خولقاني تراژيدي ، هه له ي قاره مان يا که سايه تيبه کاني
 سه ره کييه . ياني له ره وتي رووداوه کاندا ، هه لويستیک ده گرنه به ر که
 يان دژ به بير و بوچووني دهورگيران و که سايه تيبه کاني تري
 دهوروبه رن ، يان به پيچه وانهي داب و نه ريت و فره هنگي گشتي
 کو مه لن. له گه رمه ي ئه م ململاني و ناکوکي سه مبوله کاني دژبه يه کدايه
 که تووي تراژيدي ده گوورئ. پيداچوونه وه يه ک به شاکاره کاني **ويليام**
شيکسپير وهک: **هامليت** ، **رومينو ژوليت** ... به لگه يه کن بو ئه م

مەبەستە.

لێردا بە پێی دەقی بەیتەکه بەرچاوترین هەلە، خۆبۆاردن لە چوون
بۆ مالی **کابەگری** بوو، یانی بە پێچەوانەی راسپێری **مەلەک ریحان**
کە دەلی:

«لاو هەر کەسێک دەگەڵوو غەیان بی، خۆلا لێی بکا بە کفری!
ئەگەر بۆ مەخسوود و مرادان هاتوون، قسەمی ساغ لە من وەرگری!
لاو پیناوداری توو بم! مەچۆ ماله کەس، بچۆ مەنزلی کابەگری»
کاتیک پێدەزانی میوان لە بەر دەرکی ماله بابی ئەماوە دەلی:
«لەخۆم سەر بەتال و بابان وێرانی!

دیتت چلۆن لە دەرکی ماله بابم بە رارایی گوزەرانی؟
بابە ئەتوو گەلیک کافر!

رۆژێ هەشتا کەس جیره و مواجبی لە ماله توو وەر دەگری خەبەر لە
هەر چوار دەولەتان دەگەرێ، دەلین: بەکرتاغا میوانان راناگری»
«**بەگر**» یش وها بریار دەگری:

«بە حەققی ئەوەی ساحەب سەفایە ئەوەی ئەوانە بۆی هاتوون لە رووی
دنیا بە نایەلم هیچ مەخسوود و مرادیان حاسل بی بە حەققی ئەو
خۆلایە»

جازیبە و بایقی ئەم مەبەستە کاتیک دەر دەکەوی کە نەک بە
چاوتیروانینی ئەورۆ، کە بە هۆی چەرمەسەری و کیشەمی ماددی و
فیکری، بازنەمی عاتیفە و هاوولفی دەنیو ئەندامانی تایفە و تەنانەت
بگرە کەسانی بنەمالەیهک داچراوێ لەم مەبەستە ورد بینەو، بەلکوو

بە گەشبینییەوه سەرنج بەدەینه زۆر داب و نەریتی سەردەمی کۆن، بۆ وینە ریز و حورمەتی میوان و ھەروەھا خو لادان لە مائە خانەخوێ و زۆر خووخدە ی تری کۆمەلایەتی.

پاشان بەیتبێژی ھێژا لە ئارادانەبوونی **عەرفو** **چەکو** **نازدین** و وێرایی ئەوانیش **بەنگینە** دەکاتە بیانوویەک بۆ ئەنجامی کارەسات، یانی **میر زینەددین** کە ئیتر ھیچ بەرھەڵستیک نابینی، زۆر بە ساکاری ئەو لە سیاجال دەخا. یانی ناراستەوخۆ پیمان دەبێژێ کە ھەتا ئەم ھاوالانە چاوەدێری بوون چ مەترسییەک بۆ ئەو نەبوو و لە ھەموو داو و تەلان دەخەلسی. ئیستاش کورتەئاماژەیک دەکەینە سەر جیاوازی بیر و باوەر و بۆچوونی بەیتبێژ و **خانی** نەمر (1650 - 1706)^(۱)

لە دەقی بەیتەکە «**بەکر ناغا**» لە پیاوماقوولان و دەسەلاتدارانی ناو بارەگای میر زەینەددینە بە ھەموو تاییبەتمەندییەکانی جینایەتی و ھەلوئستی کۆمەلایەتییەکیەو. بەیتبێژ، شۆفاری و دوورمانی بە دیاردەیکە چەپەلی کۆمەلایەتی دەزانێ و وەک کۆسپ و تەگەرە ی سەررینی گەشتن با ئاواتی پیرۆزی مرۆفایەتی لیتی دەروانی کە ئەوین نووچکە ی بەرز ی ھاوتای ئەم ھەریمە یە. ھەر بۆیە بەر بەرەکانی لەگەڵ دەکا و «**بەکر ناغا**» ی وەک سەمبولی بەدکار بە دەبانی دەستی جوامیران دەبەتلینی. (**خانی** نەمریش زۆر بە شارەزایییەو ھە ئالقە ی رۆمانتیک و تراژیدی لیک گری دەدا و **بەکر** وەک چەقلێک لە نیوان گۆکۆی **مەم** و **زینان** دەچەقینی.)

بەیتبێژ ھەروەھا «**میر زەینەددین**» یش بە ماکە ی خراپی و

نەدامەتی دەزانی، هەر بۆیە **بەنگینە** لەشکر ساز دەدا و هەڵدەکووتیتە سەری و هانابری دەکا:

«بەنگینە ئاغای چوو بۆخۆی سەرکردیە و زگی سووتاو»

رووی دەمالە بەکری کرد هەرچی گەییە سەری بێ و سینگى هەلێناو
رووی دەمالە میر زینەددین کرد، قەتی خەلاس نەبوو، یەکی نەماو،
هەتا بەجاریکی ئاساریان براو».

بەلام لە دیاری کردنی ریی سەربەستی و بەختەوهری کۆمەل،
دادمینى و ئەقلى بپ ناکا جگە لەو کە لە ریی ئەمەگناسی و
فیداکارییەو بەگاتە پلەى ئاغایەتی.

بەکورتی بە پێوانەى ئەدەبى ئەوڕۆیى، **بەنگینە**، **برایمۆک**، **برایمی**

دەشتیان کەسیک نین جگە لە خودی بەیتبێژ.

بەلام «**مەم و زین**» **ی خانى**:

بە چاوپێداخشاندنیک لە (**مەم و زین**) ی خانى کە بە شیوەى
مەسنەوى مەولەوى هۆنراوەتەو، دەرەكەوى کە خانى شاعیری هیژا و
نەمر بە مەبەستی بەهێزکردنی باری نەتەواپەتی تا رادەى سەرقاقلە و
ئالاهەلگری ناسیۆنالیزمی کورد لە سەردەمی خۆى دا، وەک بەرزترین
لووتکەى شانازی، لایەنى ئەفسانەیی بەیتەکەى هەلاواردوو.

«**هیمن**» ی نەمر لەم بابەتەو دەفەرمی: «**خانى** «**مەم و زین**» ی

کردۆتە بەهانە بۆ دەربرینی هەستی پاکى نەتەواپەتی و بیر و رای
سۆفیانهى خۆى»^(٥٢).

هەرەك **فردەوسى** نەمر «**نەژدەهاک** . **کاوه** . **فەرەیدوون** .

رؤسته م و سیاوش»ی کردۆته بیانوو بۆ دهرپرینی ههستی بیرۆزی نیشتمانپهروهی خۆی. یانی به شیوهی ریئالی (Real) دريژه به پهوتی رووداوهکه دها و جگه له پیشهکیه پرنارهووک و بههیزهکهی، ههر له دهسپیکي بهسهرهاتهکهی (رۆژی نهوورۆن) ههتا دوایی به شارهزاییهوه له نماد و سهمولی نهتهوهی کهک وهردهگرئ.

ئهگهر له دهلاقی میژوو، پهیههندییهکانی کۆمهلایهتی کوردستان له نیوهی دووهمی سهدهی ههقهدهی زایینی دا بخرینه بهر سهرنج و بارودۆخی ژیانی شاعیر و نووسهر و خۆیندکاران له چوارچیوهی پیوهندییهکانی ناوبراودا ههلسهنگینین، نابج پیمان سهیر و سهمهره بی که بۆچ له «**مه م و زین**»ی **خانی** دا نیو و شوینهواریک له **بهنگینه** نابیندرئ و چاکه و پیاوهتی تهنیا بهستراوه به میران و جوامیرانی ناو بارهگای **زهینه دین** و نه کهسی تر! چهپهلی و شوڤاریش بهشی چین و توێژهکانی بهرهژیری کۆمهله.

له نوسخهی باسکراودا بهکر مهرگهیی تهنیا کوێخا دهرکیکه و بهس:

«میر لای ههبوو یهک به دهرکهوانی

ناوبانگی ههبوو به دووزمانی»

له راستی دا **خانی** نهمر که خۆی له بنهماله و عهشیرهتی خانیانی ولاتی بایهزید و بۆتانه، پیی شوورهیی بووه که **بهکر** له ریزی مهزنهپیاوانی عهشیره بی.

ههروهها ئهه بلیمهته گۆرانکاری و ریی چارهسهری گیر و گرفتی کۆمهله و گهیشتن به ئامانجی نهتهوهکهی له دلی پر بهزه و دونیای

عارفانهی خوځیه وه دهبینی. ههروهک له زمان زین مه بهست و چاوه پروانی
خۆی له میر زهینه ددین، میریکی دلپهق که دهستی هه بوو له مهرگی
مه م و زین، ئاوا دهرده بری:

هه رچه نده ده بی به کهس له بیکهس
هه ر رۆژی ده گری به دهستی بیدهس
هه رچه ندی ده گهی به دادی داماو
ئه سرین ده سپی له چاوی گریاو
هه توان که ده خه یته سه ر برینیک
شادی که ده دی به دل خه مینیک
دی لان که وه دهر ده خه ی له زیندان
دلخۆشی ده دی به وی له شین دان
تا پتی هه یه پیتی کورده واری
چه ند هه لده که نی ره گی هه ژاری

ته نانهت له زمان زین دلی به به گر ده سووتی و بۆی ده پارێته وه:

هه رچه ندی به خۆی گه یشت زیانی
دۆراندی له ری مه دا ژیا نی
بیم خۆش نییه هه یچ گریی وه به ر بی
ئیدی به سه ئابرووی مه پریژن
له و جیی که من و مه می ده نیژن

یانی دامرکاندنی ئاگری بوغز و رق و تۆله و هه لبژاردنی ری

ئاشتی و هه یمنایه تی.

هەلبەت لێکدانەوهی زۆرتەر و بپارێدان لە سەر ئەم بابەتە پێویستی بە توێژینهوهی هەلومەرجی سیاسی و کۆمەڵایەتی سەردەمی نیوبراو هەیە که خۆی باسیکی کارناسییه که هەم لەم وتارەدا ناگونجی. هەم لە توانستی قەڵەمکولێکی وەکوو من بەدووڕە. ئەگەر سەختەت و ساخاوی رۆژگار بەربینگم پێنەگرێ، هیوادارم ئەو دەرفەتە هەبێ که چەند لاپەرەیهک لەمەر توێژینهوهی «**مەم و زین**» ی **خانی** نەمر و دەقی بەیتەکه رهش کهینهوه.

دەلێن: «**ئەو هەویره ناوی زۆر دەبا**» ئەم باسەش هەتا لێی بدوین، لقووپۆی لێ دەبیتەوه و هەر لقەش باس و شی کردنەوهی تاییبەت بە خۆی هەلدەگرێ، ئەم بەشە ی که باسەکه مان بە بۆچوونی مامۆستا هیمن که هیوا و مەبەستی بەیتبێژ دەسنیشان دەکا کۆتایی پێدینێن که دەلێ:

«بەنگینه لەشکر دینی و تۆلە ی ئاغای خۆی دەستینیتەوه. برایم پاشای زگسووتاوی و هجاغ کویریش چاکە ی دەدادهتەوه و شاری یەمەنی بە بەنگینه دەسپێری. بەو جوۆرە دەگاتە پلە ی ئاغایەتی.»

به یتى سه یده وان له روانگه ی ئوستووره وه

پیشه کی:

ویده چی هەر له سه ره تاوه پرسیاریک زهینی خوینهر و ره خنه گران بهه ژینگی که بابه ته کانی فولکلور وهک: ئەفسانه، حیکایهت و بهیت و باوی کوردی، چ په یوه ندیه کیان به ئوستووره وه ههیه؟ ئەفسانه و بابه ته کانی ناوبراو میراتی مه عنه وی به ره ی رابردوون و به له ونیک ئاوینه ی بالانوینی ژبانی سه رده میک له میژووی پر له هه لسه وکه وتی مروفن. له م بابه ته وه له گه ل دنیای ئوستووره ویکچوون و خالی هاوبه شیان زوره، ته نانهت هه ندی له زانایان گووران

و هه‌لانی هەر دوو به‌ش له ره‌وتیکدا ده‌بینن. «**ماکس موولیر**» ئوستووره‌ناسی ناوبه‌ده‌ره‌وه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م حیکایه‌ت به پاشماوه و درێژهی ئوستووره‌ده‌زان. (۵۳) هه‌روه‌ها به‌ پرۆای «**زیگموند فرۆید**»، حیکایه‌ت شکی ساکار و کورت‌کراوه‌ی ئوستووره‌یه. (۵۴) به‌لام وردب‌وونه‌وه‌ له‌م بۆچوونانه و هه‌روه‌ها تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی جیهانی ئوستووره‌ ئه‌م به‌شه‌ له‌ ئه‌ده‌بی فۆلکلۆر که قسه و په‌یامیان له‌ ریی ته‌ئویلی «ره‌مز و نماد» وه‌ راده‌گه‌یه‌نن، نیزیکترن له‌ ئوستووره‌ هه‌تا به‌شه‌کانی تر یانی چه‌شنیک به‌شدار بوون له‌ بنه‌مای ئوستووره‌یی، وه‌ک ئوستووره‌کانی: **باران، ژیان، مه‌رگ، قوربانی، رۆژ و ژیانه‌وه‌ی دووباره**، هه‌روه‌ها ئوستووره‌ی **کورکوژی**. له‌م بواره‌دا، چیرۆکنووس و شاعیری رۆژه‌لاتی ته‌نیا به‌ که‌ک وه‌رگرتن له‌ کاکل و بنه‌مای ئوستووره‌یه‌ک سه‌رکه‌وتوو ده‌بی که ریشه‌ی له‌ شارستانییه‌تی نه‌ته‌وه‌که‌ی دا‌بی. بۆ نموونه جیا له‌ نووسه‌ر و شاعیرانی فارس وه‌ک: **نیمای، شامووه‌، هیدایه‌ت، فرووغ و نه‌خه‌وان، به‌در شاکر سه‌یاب** (1926 - 1964) به‌ هه‌لبه‌ستنی شیعی باران سنووری زید و نیشتمانی به‌زاند و خۆی به‌ جیهانی ئه‌ده‌ب ناساند. له‌م شیعه‌رده‌ا بی ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ ناویک له‌ خواژن و که‌سایه‌تییه‌کانی تری ئه‌ساتیری بیخ، به‌ باشترین شیوه‌، رۆژی ره‌شی ولاته‌که‌ی به‌ ره‌مز و نمادی ئوستووره‌یی له‌ قاو دا.

کورکوژی یه‌کی له‌م ئوستوورانیه‌ که بۆته‌ هه‌وینی به‌یتی سه‌یده‌وان. هه‌لبه‌ت ته‌نیا له‌ روانگه‌ی ئوستووره‌یه‌وه‌ ده‌روانییه‌ ئه‌م

بەيتە، نەك لىكدانەوەى لايەنى تراژىدى ئەو.

* *

چون لە بنەپەتا بارودۇخ و ھەرىمىكى ئايىنى بۆتە ھۆى پىكھاتى ئۇستورە. پىويستە لەو خالە ورد بىنەوہ كە «پىرۇز» بوونى ئايىنى گشتى و ھەروہا بىر و بىراوى كەسايەتییەكانى سەرەكى كۆمەل، بۆتە بنەمای گووران و گەشەکردنى ئۇستورەيەك لە كۆمەلى ناوبراودا.

كەسايەتییەكانى بابەتییكى ئۇستورەيى بەتايبەت سەرەكى تىرىن دەورگىر وەك «نەماد» يك يان بلین لە گوین نوینەرى ھیزی باندەستى سروشت دەور دەگىرن. ئەگەر ئەساتىرى سەردەمى بوتپەرستى وەك «تەسەیل» يك بۆ رووداوەكانى سروشتى چاوى دەكەين، بابەتەكانى ئۇستورەيى واتە ناوەرۆك لە درىژەى زەماندا، دەبنە ئاوينەى بەشيك لە راستییەكانى نىو كۆمەل. بە واتايەكى تر لە سەردەمىكدا مروڤ بە لىبراوى دەستەوداوينى «خووا»كانى ئەساتىرى بوون و كىرئوشيان بردۆتە بەريان، كە لە درىژەى خووىدا و بە دواى گۆرانكارییەكانى بىپسانەوہى كۆمەل، ئەم ئەرك و بەرپرسىتییە كەوتە سەر شانى سەرەكىترىن ئەندامى عىل، بویر و چاوانەترس، لىھاتوو، بە زىپكوزاكوون و مەردازا، پارىژەرى لەوەرگە و جىھەوار و ھەرىمى ژىر دەسەلات ... بىرارى شەرپ و ئاشتى و ... وەك تايبەتمەندى گەورەپىاوى تايفە و عىل، دللى زۆربەى خەلكى عىلاتى كىرەبووہ مەكۆى ئەوین و رىز و حورمەتییكى ئايىنى و سىبەرى «خووا»كانى ئەساتىرى. بەم پىئە

چاۋگەمى گىشت يېداۋىستىيەكانيان لە جەستەي ئەودا بەدى دەکرد. ھەر بۆيە «**قارەمان**»ى زۆربەي بەيتەكانى سەر بە يەكەم قۇناغى پەرەسەندى بەيت، لە سەرۆك عىل يېكەدىن. كە وا بوو «**عەبدولعەزىز**»ىش تاقە ھىزى باندەست و «**خۇا**»ى قەومى دانسى بوو. دىلان، كەسەر، ژيان و مەرگ تەنيا بە ئاماژەي سەرپەنجەي ئەو بوو و بەس. تەنانەت ئاكامى تەعبىرى خەون و چارەنۋوسى دىارى كراو چ حەدى ھەيە لە حاست برىارى سەرۋك؟ ردىنسى و پياوماقۇولان، ۋەك سەمبولى ئەزمۋونى عىل، وريايى دەدن، قەزاوقەدەر گەرانەۋەي بۇ نىيە و رەزاي بە رەزاي خۋاي بانى سەر بى و دىلان بوەستىنى، چون نەگبەتى لەدوايە، بەلام **عەبدولعەزىز** ھەروا سوور و پىداگرە لە سەر برىارى خۆي و بەرھەلىستىك شك نابا.

بەيى بىروايەكى رۆژھەلاتى، ھەر كە چاۋ پىشكوت، قسەت و چارەنۋوس لە تەۋىل دەنۋوسرى، ھەلۋىستى **عەبدولعەزىز** دژ بە برۋاي لەمىژىنەي گەلەكەيەتى، يانى دژ بە چارەنۋوسى دىارى كراو، بابەتىك كە بۆتە ھۆكارىكى گرینگ بۇ ئاكامى تراژىدى زۆربەي قارەمانانى ھەماسى، ئەفسانە و ئەساتىرى ۋەك دژايەتى «**ئەسفەنديار**» لە حاست چارەنۋوسى بەدىكراو لە خەونى «**كەتايۋون**»ى دايكى دا. بەرھەلىستى و خۆدەربازکردنى «**ئۇدىپ**» لە حاند چارەنۋوسى بەدىكراو. خۋونكارى عىلى «**داسنى**»ش ھەر لە سەرەتاۋە بە رامالينى ھەر چەشەنە لەمپەر و تەگەرەيەك تىدەكۆشى دەسەلاتى پر زەبروزەنگى خۆي داسەپىنى. **مەلكەوان و نىچىروان**، ھەر

یهک به له ونیکی پر شک و گومان له نه کاو تیداده چن. به لام سهره پای
 تاپوی ماتم و که سهر، به عزمی سه روک، گه ری دیلان گهرمه و
 به رده وام، یانی دهسه لاتی له راده به دهر و غور ووری بی سنووری پیری
 ناخرشهر، ری نادا هیچ مروقی، ته نانهت هیزی باندستهی سروشتیش
 قسه ده قسه ی دا بکا و ری پی چه واشه کا.

ته نانهت شیوازی دارشتنی به یته که ش، قسه له دهسه لاتی و
 که سایه تی به رزی **عه بدولعه زیز** ده کا، بهم چه شنه که خوی وهک سیهه م
 که سی تاک ویژه ری به یته که و که سایه تییه کی «**پرو تا گونیستی**» هه یه.
 بهم مانایه که هه لویست و ئاکاری ئه و ده بیته سه به ب و هوی
 به دی هاتنی گشت رو واده کان. به پی دارشتنی چیروک و رومانی
 سه رکه وتوو، «**ته و او زانا**» واته «**عقل کل**» وهک که سایه تییه که له
 به راویزی رو واده کان دا دور ده گیرئ و وته و هه لویستی به رچاوی وهک
 په یام و راسپاردهن بو خوینهر. که چی له م به یته دا باوکی سه دیده وان هه ر
 له سه ره تاوه هه تا ئه نجام وهک «**ته و او زانا**» له گوروان و گهرمه ی
 کاره ساته کان دا دوری کاریگری هه یه و خوینهر ههستی پی ده کا.
 رووپه ریکی تر له که سایه تی **عه بدولعه زیز** پیوه ندی بهم مه به سه ته وه
 هه یه که به هیندنه گرتن و بزر بوونی که سایه تی ژن، تایبه تییه کی جی
 سه رنجه له نیزامی «**باوک میری**» دا. ژن له هیچ سووچیکی به یته که
 ده ورکیان نییه و ته نانهت نه شینی دایکی مل به کوین و زگ سووتاو
 ده بیسین، نه به روک دادرین و روپوی بووکی کوست که وته، چون به
 حوکمی خونکار، کوپری ره شبه له که گهرمه و بزه نابی له لیو بتاری و

دەبی ئەسرین ھەروا لە چاوا قەتیس بمین.

ئەم چەشنە دارشتنە ، ئالْقەیەکە لە زنجیرە ی ناساندنی بەیت.

*

لە پال ئوستوورە ی سەرەکی ئەم بەیتە یانی **کورکوژی** ، شیوازیکی تری ئوستوورەیی بەدی دەکرێ ، یانی: ئوستوورە ی **قوربانی کردن**. بە پێی بیر و پروای ئایینی مروّفی کەونارا و تەنانەت بەر لەم سەرەدەمەش بو ئەو «**خو**» کان دلیان بیتە رحم و بەزە و بەرگری بکەن لە ھەر چەشنە پەتا و بەلای سروشتی ، دەبوو فتیلە ی عومری کەسی بیتە کزی و کووژانەو، ھەتا ئۆخژنیک بکەویتە دلی «**خودا**» و بەلا وە لا چی. خواکان ، خوازیاری مەرگی لاوان بوون تا خویمان لە بیر و ھزری مروّقادا درێژە بە ژیان بدەن. کەم نین کیژۆلانیک کە خراونە گەپی دەبەحری تا لە رق و توورەیی **خوای لافا**و کەم بیتەو. بو ئەو قات و قپی و وشکەسالی پرستی ھۆز و قەومان نەبرێ ، دەبوو خوینی تازەلاویک برژیتە زەوی. دەبوو زەوی تینوو و چاوچنۆک بە خوین پاراو کرێ تا شیناوەرد و رسق و فەرەانی ببەخشی. بەشیک لە بەیتی **سەیدەوان** تەرخان کراوە بە شیوازی ئەم ئوستوورە یە. ئەگەر لەم دەلاقەو تیی فکری ، دەبی **عەبدولعەزیز** بۆ چارە ی قاتی و وشکەسالی ، بە دەھۆ کورانی قوربانی کردبئ بو ژیانی گشتی تا جاریکی تر سروشت ببوژتەو ، تا عئل بذبەر نەبئ و ژیان بەردەوام بئ. لە رووی دەقی بەی تەکە و بە پئی تەعبی ر ی خەونی **عەبدولعەزیز** ، نەگبەتی و

وشکه سالییهک دادی خه فهت هیتن:

«ئهورۆکه سهرم دیشی

دلی عه بدولعه زیزه کورهی داسنی

له من دهکا بییه بیئی

به لام ئەمن ئه وشۆم خه ونیک دیوه

له من وابوو ئاخیری به هارییه

دهگه رام له تیله گی ده کویتستانان

قهت وه گیرم نه کهوت قولیک گیا به شی باقه بیئی.»^(۵۵)

به لی! بهم چه شنه له دواي کۆتایی عومری کوران، به هار و ته پهرزن

و کویتستان بژوین، مووچه و مهزرا پر خیر و فه.

«به هاریکی له من به فر و بارانه

ئەمن زهینی خۆم ده داوه سه ر قه بری کاکه سه یده وانی

له سه ری شین ده بوونه وه

شللیر و شه شپه ر و گه زیزه و نه ورۆزه

چل به چل و دانه به دانه»^(۵۶)

هه روهک له جی دلوپه خوینی پاله وانی ئه ویستایی «سیاوهش»

گولی نیرگیس روا.

*

رووپه ریکی تر له م به یته:

عه بدولعه زیزی داسنی، سه ره برای دهوری سه ره کی و تای به تمه ندی

«**نايىنى كەسايەتى**» واتە «**كىش شىخلىت**» چ لە بارى ئوستورەيى ، چ تراژىدى ، تەنيا «قارەمان» ى رووداۋ نىيە . بىروپاي كاك ئەھمەد بەھرى كە لەم بابەتەۋە دەلى: چىرۆكى **سەيدەۋان** دژ قارەمانى نىيە^(۵۷) پرسىيارىك دەخاتە بەر زەينى خوئىنەر كە چلۇن تۆۋى تراژىدى دەگورۇچ ، ئەگەر ناكۆكى دوو ھىزى لە ئاشتىنەھاتوو يان دوو ھەلوئىستى دژ بە يەك لە ئارادا نەبى؟ ئىنجا «**زەھفى شەخسىيەتى**» و ھەلەى قەرەبوو نەكراۋ بگەينە ھۆكارى تراژىدى؟ پلە و بايخى كەسايەتى مەزنەپياۋى داسنى ۋەك قارەمانى سەرەتاي رووداۋەكە بە پىي ھەلوئىست و ئاكارى ، بە تايبەت لە ئەستەمترىن قۇناغى كارەساتا گۆرانى بنەرەتى بە سەر دادى. تەنانەت رەمى ئوستورەي كوركوژى و پەيامى ۋەرگىراۋ لە تەئولى بەيت لەم مەبەستەدايە! **عەبدولعەزىز** ۋەك «**ئۇدىب پاشا**» قارەمانە چون لە حاند چارەنوسى دىارى كراۋا پىشتى ناچەمى و چۆكى نافىزى و رادەۋەستى. قارەمانە بۇ بىرلە لە پىناۋ ژيانەۋەى سروشتدا ، قارەمانە چون بە زىپىك و زاكۋنە بۇ دىارى كرنى ژيان و مەرگ ، دىلان و خەفەت ، بوون و نەبوونى ھۆز بە ئامژەى ئەۋە و بەس! ھەرۋەك **مەلكەۋان و نىچىروان** چ بە فەرەتەنە و پىلان ، چ بە خۆكوژى ، بە بى ھىچ مەرچ و ھەست و خوستىك تەسلىمى فەرمانى باوكن . يانى تەسلىمى چارەنوسى دىارى كراۋ لە لايەن «**خۋا**» ى **داسنىيەۋە** (ھەرچەند **نىچىروان** پاش كوتوپر تىداچوونى **مەلكەۋان** بەرھەلستىك لە خۆى دەنوئىن و روو دەكاتە رەۋەزان ، سەرەپاي ئەۋە كە زەردوماۋ و تەلان و ئەستەم بۇ كورپى چىا زۇر

ئاساييه، كه چى له ناكاو هه لديررا!! يانى **ئىچىروان** چهند هه نكاويك له پيشتره له **هه لىكه وان** و ريگا خوښ دهكا بۆ هه لويستى **سه يده وان**.
 به لام هه ر ئه م قاره مانه (هه تا ئيره) بۆ يه كه م جار تووشى به ره هه لستىك ده بى، ده تاسى، وپ ده مينى، دلى داده خورپى كه كورپى هه ره لاو يانى **سه يده وان** نه ته نيا بى قسه يى كر دووه، به لكوو له باب و ئه قره با و هۆز روو و هه رده گيرى، پشت له ئاوايى، پشت له په ردووى سووره بووكى دل به ناسور، روو ده كاته چياى مه غلووبى **داسنى**. په نا ده باته ته لان و ره وه زان، يانى مه كووى داسه پاوى خوڤاگرى سه ره ده مانىك له ميژووى نه ته وه كه مان.

سه يده وان با پالپىستى بىرى نوچ، ئامانجى نوچ دژ به داب و نه ريتى دزيو، دژ به بىرى كوڤن راده سى. **سه يده وان قاره مانه** چونكه برپارى ئه و هه نكاويكه به ره و ناشتنى ره وتى پيشوو و خولقانى سه ره ده مى نوچ. **قاره مانه** چون ته نيا تۆله ئه ستىنى برايان نيه (به مه به ستى تۆله) ئامانجى هه يه و ريپازى نوچى گرتۆته بهر تا كوڤشى ده سه لاتى كوڤن برمى. به بر واي **فرؤيد**: «**چوونه سه ر لووتكه ي كيو**، **نمادى مه زن خوازى و ده سه لاتداريه**»^(۵۸) ئاليره دايه كه كه سايه تى عه بدولعه زى له بان عه پر شه وه به ره و ليژى ده گلى و ديمه نى دژ به قاره مان به خووه ده گرى. هه ره و **كوشتاسب** كه به فيل و ده هو «**نه سفه نديار**»ى كورپى نارده بهر سي ره ي تيرى **رؤسته م**، تا له پله ي كه سايه تىكى پيرؤزى ئه ويستايى دابه زى و بيته ئاستى كه سيكى بيژراو و دل ره ش. يا وهك قاره مانى سه ره كه شانامه كه به كوشتنى

«**سۆھراب**»ى كورپى لە لووتكەى شانازى بەرەو ھەلدیرى سەرشۆرى دەخزى. لە پاش ئەم قۇناغە بە وتەى زاناىەكى ئەدەبىى فارسى: «تراژىدى تىككەلچوونى رۆستەم و ئەسفەندیار، دوایىن قۇناغە لە گلان و داكەوتنى رۆستەم. یانى بە كوشتنى پالەوانى پىرۆزى شانامە، رۆستەم دیتە رادەى پالەوانىكى دزیو و بەدئاكارى ئىران»^(۵۹) **عەبدولعەزىزى دانىش** بەم چەشەنە دژ بە سەیدەوان، دژ بە قارەمانى نوئى، قۇل ھەلدەكا تا سوننەتى پىر زەبر و زەنگى باوكمىرى پىارىژى. قۇچاغ و كارا خۇ شەتەك دەدا و شوینى ھەلدەگرى و بەرەو چىای مەغلووبى **دانى** داژوئى. سىرە دەگرى تا تەنیا دەنگى تاكەكەسى خۇى، لە ھەرىمى ژياندا زاىەلەى بى و بەس! تا «**مۇدپىرن**» و بىرى نوئى جى بە كەسایەتى ئەو لىژ نەكا. ئەو كە سەردىرى بەیتەكە ھەر بە **سەیدەوان** ناودىر كراوہ چەشنىك لاگیرى كۆمەلە لە قارەمان. چەشنىك سكاللا و تووك و نزاىە لە باوكى كوركوژ.

لە ھەندى بەرھەمەكانى ھەماسى و ئوستوورەى رۇژئاوادا بە پىچەوانە زۇرتەر رەگەى ئوستوورەى **باوك كۆزى** بەدى دەكرى. بەرەى لاو ھەك نامدى تووژى نوئىخواز دژ بە باوك ھەك نامدى پارىژەرى سوننەت رادەسى، بۇ وینە: **نۇدپشا** كە ھەك پىرۆمتە قارەمانى ئەساتىرى **یوونان**، خوازىارى ئەوین و زاناىیە، لە یەكەم تەقەلادایە بۇ دامەزنانى دونیاىەكى نوئى كە لە رى گەشىتن بە ئامانجىدا بى ئەوہى بىھەوئى، دەگەل باوكى تىكپۇدین و ھەك كۆسپى سەرىچ دەبەتلىنى. لەم بابەتەوہ «**نیرىك فرۆم**» لە سەر ئەم باوہرەىە كە «**گرىمانەى**

نۆدیب» نامدی تیکەلای حەرامی دایک و کور نییە، بەلکوو نامدیکە لە راپەرینی کور دژ بە باب لە نزامی باوکمیری دا.»^(۶)

لە بەرھەمەکانی ئەدەبی رۆژھەلاتیشدا، کور وەک نوینەری بیروپای نوێ، نایهەوێ ئاسۆی روانینی، تەنیا دەلاقە بەرتەنگی باوک بێ، خۆ تەیار دەکا تا جیھان باش بناسێ و بە پێی رەوتی «ناسین» گەلەلە نوێ دابریژێ. بەلام خالی گرینگ و جیاواز لەگەڵ بارودۆخی رۆژئاوا (لە ئاویتەنی بەرھەمە ئەدەبیەکاندا) لەم مەبەستەدا یە کە دەرشتنی پێوەندیەکانی کۆمەلایەتی، فەرھەنگی سەر دەم، ھەلگری ئەم پەيامە نییە و دژ بە ھەلویستی بەرەمی لاو رادەسێ، مەسلەحەتی دەسەلاتدار تەنیا ھاوسەنگی ھەبە لەگەڵ پاراستنی خۆی و بەس. «سوننەت» ھەلس وکەوتی کور بە سەربزێوی دەزانی و کوتوپر دەیانخەنە داووتەل تا بە دەستی باوک خۆینبەخت کرین.

بەلێ! ئوستوورەمی کورکوژی بەرھەمی کۆمەلای باوکمیری پر دەسەلاتە. «کانت» ئەم نزامە بە ئەوپەری سەررەپۆیی دەزانی و پێی وایە سووکایەتیکی راشکاوە دژی بایخەکانی مرقایەتی.^(۷) لەم نزامەدا «ژیانی تاییەتی» ئەنامانی کۆمەلای بایخیکێ بۆ نییە و بێپسانەو لە ژیر چاوەدیری دایە.

تو بلێی ھۆی جیاوازی پێشکەوتوویی رۆژھەلات و رۆژئاوای ئەمپرۆ لە جیاوازی ئەم دوو ئوستوورەیدا نەبێ؟

خوینەری بەرپز!

یەکی لە بنەماکانی میژووی ولاتمان، ھەر لەم تیکەلچوونی دوو

نمادی بەرەمی کۆن و نوئ دایە. کاتیک نەسفەندیار و سەیدەوانیک تیدا دەچن و سەر دەنینه ژیر خاک، لە راستیدا فکری نوئ دەنیژری. ئەگەر رۆژئاوا وەدەرکەوتنی دۆن کیشۆت لە مالى، بە مەبەستی ناسینی راستیەکانی جیهان بە سەرەتای مۆدیرنیتە دەزانن. (۶۲) بیجی نییە هەلویستی سەیدەوان بە کانگای هیوا بزانی بۆ دواپۆژی رووناکی کورد.

پەراويز

- ۱ - لەم بابەتەوہ تا ئىستا بەيتى خەج و سيامەند جگە لە فارسی و ئەرمەنى بە چەند زمانى دىكەى دنيا وەك: ئالمانى - ئىنگلىسى - فرانسە - روسى - ئىتالىيەى وەرگىزدر اوہ.
- ۲ - ئەو بلىمەت و زانايانەى خواروہە تا ئىستا لەسەر «مەم و زىن»ى خانى توئىزىنەوہىان ھەبۆ و بەرھەمىيان بە كتیب يان لە گووارەكاندا چاپ و بلاو كراوہتەوہ. كە بە داخوہ بەشى زۆريانم چاوپى نەكەوتووہ، تەنیا پىرستى ئەوانم دەست كەوتۆ!
- خوالىخۆشبو: فەتاح دزەيى - مەم و زىن - عىراق - ھەولير
 - بۆزئەرسەلان - «ئەحمەدى خانى - مەم و زىن»
 - محەمەد عەلى - (سۆفيايەتى لەمەم و زىندا «باوہرنامەى زانستگا»).
 - فەرھاد شاكەلى - «ناسيۆناليزمى كورد لە مەم و زىنى خانىدا»
 - موراد جوان - «دەورى ئەحمەدى خانى و كوردپەرورەى»
 - محەمەدى مەلا كرىم - لە پىناوى راستى و كورد و خانىدا - چاپى يەكەم ھەولير
 - مارتىن قان براونىسن - «مەم و زىنى خانى و دەورى وى لە

- دەرکهوتنی وشیری نهتهوایهتی کوردی دا»
- رۆدینکۆ - (ئهحمهدی خانی - مههم و زین - «دهقی رهخنه گرانه»)
 - د.ئه میر هسه نهپوور - «گهلی کورد و دهسه لاتی سیاسی له مههم و زینی خانی دا» گۆواری گزینگ
 - مایکل چایلد - لیکدانه وهی مههم و زین به که لک وهر گهرتن له ۱۹ دهقی جۆراو جۆر (باوه پنامهی دوکتورا)
 - ناسر وه حیدی - «خورد بوونه وهیه ک له تراژیدی مههم و زینی ئهحمه دی خانی» گۆواری سروه - ژوماره ۱۴۱
 - ۳ - تا ئیستا له سه ره بهیتی «سه یده وان» ئه م وتارانه چاپ و بلاو کراونه ته وه:
 - وتاریکی ئه ده بی - نه مر سواره ئیلخانی زاده - گۆواری سروه ژوماره ۵
 - تووژینه وهی بهیتی سه یده وان - ئهحمه دی به حری گۆواری سروه ژوماره ۱۱۸
 - تووژینه وهی سه یده وان به زمانی فارسی - «سیدوان» خسرو سینا - گۆواری زریبار - ژوماره ۳
 - لیکدانه وهی شانۆی سه یده وان - محمه د رحیمیان - گۆواری سروه ژوماره ۱۴۳
 - تراژدی سیدوان - لیکدانه وه و وهر گهرانی دهقی به یته که به زمانی فارسی - سه لاح ئاشتی - هه وته نامه ی ئاویه ر - ژوماره ۱۸ و ۱۹
 - ۴ - ئاماژه یه به کورته بهیتی «عه لی عاشق» «عه لی» له گه ل

«مه لازاده» يه كى شوخ و شهنگ دليان به يه كه وه بووه. له روى نه وينى پاك و بى خهوش و بى رىا و ئاسمانى گىروده يه كتر دهين، پياو ماقولان راده سپيرى و خوازبىنى لى دهكا و دهچنه سه ر به رهى. به لام ماموستا به هوى دوو زمانى شو قاران، عه لى جواب دهكا. لاوى سه و داسه ر له سوى گراوى تاوى نامىنى و ئوقره لى ده برى، دوور له ئاوه دانى رووده كاته پىده شت و بژووين و ته لان و هه ردان، هه ر ده روا و به هه ران و به يت و لاوه كه يادى «مه لازاده» دهكا نه ميس (مه لازاده) له كونج و قوژبنى مالى خه لوه نشىنى دهكا و له مه خلق روو و هه رده گىرئ. پاشان جه نابى مه لا روحم و به زه يى ده كه وىته دل و دىته سه ر رده ايه و به لىنى به «عه لى» ده دا كه بوى بگويزىته وه ...

به لى! بووكيان دابه زان دووه. عه لى له به ربىلايه ده ست له بناگوئى ده نى و به به ندوباوان به خىره اتنى دهكا:

عه لى عاشق نه گه ر عيشقت زبانى بى

سه دجار عومرت زوو فانى بى

حه يفه ئىخلاس په نه انى بى

مه لازاده به خىر هاتى

ساقيم ده وئ شه راب بىنى

عه كسى خوى تىدا بنوئىنى

انا لىلاى لى بخوئىنى

به و چاوه گيانم ده ستىنى و ...

له پاش ئەم دێره شیعره دلی دوستی و له بهر چاوی مه‌لازاده بی مراد سه‌ر ده‌نیته‌وه.

۵ - ئاماژه‌یه به به‌یتیک هه‌ر به‌م ناوه (شۆر مه‌حموود و مه‌رزینگان)
 ۶ - زاراوه‌ی باو له حکومه‌تی به‌به‌یه‌کان (له روی به‌یته‌کانی به‌رده‌شانی) ویده‌چی شیوه‌ی موکریان‌ی بوبی که ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر مه‌لبه‌ندی ژیر ده‌سه‌لاتی میرانی بابان که به‌ وت‌ه‌ی میژووناسان «میرنشینی بابان، به‌واته‌ی سه‌رچاوه کوردیه‌یه‌کان زیاتر له‌سه‌سه‌د ساڵ ژیاوه ئه‌و شوینانه‌ی کوردستانی گرتبۆوه که له خوارووی میرنشینی سۆران بوون، واته‌ ئه‌و ناوچه‌ی ئەمرۆ لیوای سه‌له‌یمانی کوردستان و به‌شیک له کوردستانی ئێران پیک ئه‌یه‌ین»^(۳۰)

۷ - وتووێژی دۆستانه‌ی نووسه‌ر له‌گه‌ڵ به‌رپێز مام قادر ئوستادئیره‌یمی ناسراو به‌ قاله‌شین.

۸ - جگه‌ له‌م نموونه، ناوه‌رۆکی میژوویی هه‌ندێ له‌ به‌یته‌کان، سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی میرانی بابان و موکری ده‌گرنه‌به‌ر، بۆ وینه:
 • به‌یتی کاکه‌میر و کاکه‌شینخ - که هه‌ر دوو له‌ بنه‌مائه‌ی بابان بوون، له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی ۱۶ ی زایینی دا.

• به‌یتی ئاوره‌حمان‌پاشای به‌به - به‌ راوێژی عه‌لی به‌رده‌شانی که باس له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی ئه‌و ده‌کا له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده.

• به‌یتی قوچ‌عوسمان که قاره‌مانی سه‌ره‌کی ئه‌و میرسه‌یفوددین به‌گ کۆری میرحوسین، کۆری پیربداق له‌ سه‌رۆکانی حکومه‌تی بنه‌مائه‌ی

موكرى بووه.

۹ - ئەم باسە زۆر ھەلدەگرئ، لىرەدا مەبەستمان لە زاراوہى زۆربە تەواوى ولات بە تىكرايىبە نەك عىل، چون پىوہندى ئەندامانى عىل لەسەر تەوہرەى بەرژەوہندى گشتى، پتەوترە لەوہ كە بەرھەلستى سەرۆك و مەزنەپىاوانى عىل بكن.

۱۰ - لە گۆرانىكى فۆلكلۆر ھەر بەم ناوہ وەرگىراوہ (زىرنۆكى).

۱۱ - تىرى چلكنان دەتوانى روون كەرەوہى بەشىكى تر لە مىژووى سەردەمى بەيتەكە بى. بەيتىيژ دەلى: لاس لە گەرانەوہدا تووشى دوورئىيانىك دەبى كە يەكيان كەم مەودا بەلام پىر مەترسى، دووہەميان ئەمين و درىژخايەن. لاس بۆ ئەوہ زووتر چاوى بە خەزال كەوئ و رووچ و جەستەى شەكەتى وەحەسى، رىي يەكەم دەگرىتە بەر. وىدەچئ لەو سەردەمىشدا وەك زۆر قۇناغەكانى ترى مىژووى پىر ھەلسوكەوتى كوردستان توئىژىك دوور لە ئاوەدانى و ھۆبە و رەشمالى كۆچەريان، لە ترسى زولم و غەدرى بەدكار لە پەنا و پەسىوى رژد و ھەردان وەك غەنيمىك بەرھەلستى دوو عىلى سەرەكى ناوچە (ماموودى - بالەكى)يان كرىبى و لە رىبوار و نەيار كەتوونەتە بۆسە.

۱۲ - ئاماژەىبە بە بەيتى مەحمەل وبرايمى دەشتيان كە لە بەشى يەكەمدا لىي دواين - شارى «چەليان» ناوہندى دەسەلاتدارى خاتوون پەريخان بوو.

۱۳ - مەبەست قارەمانى بەيتى «خەزىم»ە كە لەودا كچ و كورىكى

- «دۆم» دايان دەكەويىتە يەك و بانگىشتى دەكا بۇ گەرى ديلان،
ئەمىش بيانو دەگرى كەتا «خەزىم» م بۇ نەدۆزىو نايەم ...
- ۱۴ - لە زۆرىەى بەيتەكانى ئەم سەردەمە تا دەسەلاتدارى قاجارەكان،
بۇ دەسنىشان كردنى لەشكرى ئىرانى ئەودەم، جگە لە نىوى ئىران
لە سى وشەى: تورک - تورکمان - قزلباش كەلك وەرگىراوہ لە
دواى ئەوان وشەى عەجەم.
- ۱۵ - ئەحمەدى شەنگ ناوى قارەمانى بەيتىكە ھەر بەم ناوہ.
- ۱۶ - لە شىئەرىكى مامۇستا گۆران وەرگىراوہ.
- ۱۷ - ئاماژەيە بە بەيتى برايمۆك كە لەودا برايم كاركەر و نۆكەرى
مالى ئاغايە، عاشق بە خاتوون پەريخان خوشكى ئاغا دەبى،
مىرحەج توشى نەخۆشىكى زۆر پىس دەبى، بەئىنى بە برايمۆك
دەدا ئەگەر يارمەتى بدا و لەم دافەتاوييە رزگارى بى خوشكى
بداتى، بەلام شەرت و پەيمان پىشيل دەكا و بەچلەى زستان دەرى
دەكا ...
- ۱۸ - لە شىئەرى «فرمىسكى رنو» مامۇستا ھىمن وەرگىراوہ.
- ۱۹ - لە شىئەرى برايم ئەحمەد وەرگىراوہ.
- ۲۰ - ئەم بەيتە (شىخ مەند و شىخ رەش) باسى ناكۆكى و
ئىنكەبەرايەتى دوو شىخمان بۇ دەكا كە بە كەرامەت و ھىزى
مەعنەوى تىك رۆدین. لە ئەنجاما شىخ رەش دەشكى و شىخ مەند
سەردەكەوئى.
- ۲۱ - خولقندە - يان خولقەندە - لە ويىژە و ئەدەبى كۆن وەرگىراوہ

(بروانه بهیتی شوږ مهحموود و مهرزینگان) مهبهست ته نیا
بیرخستنه وهیه کی ئهدهبی رابردوویه و بهس.
ناوی بکهره (اسم فاعلی) له فهرمانی خولقان وهرگیراوه ... بو
وینه:

نووسنده = نووسهر

خولقنده = خولقینه

۲۲ - براونه پهراویزی شماره ۴.

۲۳ - یهکیکه له کهسایه تییهکانی بهیتی «مهحمه ل و برایمی
دهشتیان».

۲۴ - یهکیکه له قاره مانانی بهیتی «شیخ فرهخ و خاتوون ئهستی».

۲۵ - هه لبت شو بهاندنی برین بهم چه شنه له نوسخه ی خه ج و
سیامه ند به دهنگی ره سوول نادری و ههروه ها له کورته بهیتی
«درکان» یش داهاتووه.

۲۶ - به سپاس له کاک ئهحمدهد بهحری که ژماره ی ئه م بهیتانه ی
پندام.

سەرچاوه كان

- (۱) - تحفه مظفریه - اوسكارمان / مامۆستا هیمن.
- (۲) - زۆربهی ژماره كانی گوڤاری سروه - دهقی بهیته كان.
- (۳) - كرد و كردستان - واسیلی نیکیتین، ترجمه محمد قاشی.
- (۴) - گوواری سروه - ژمارهی تایبه تی، وت و ویژ ۱.
- (۵) - ئەدهبی فۆلكلۆری كوردی - عیزه دین مسته فا ره سول.
- (۶) - هه مان سه رچاوه .
- (۷) - كوردستان و كورد - د.عه بدولرهمان قاسملوو.
- (۸) - هه مان سه رچاوه .
- (۹) - جامعه شناسی كرد (آغا - شیخ - دولت) - مارتین وان برونسن -
ترجمه ابراهیم یونسی.
- (۱۰) - سه رچاوه ی ژوماره ۷.
- (۱۱) - سه رچاوه ی ژوماره ۷.
- (۱۲) - پایزه - ئەحمه د به حری.

- (۱۳) - هه مان سه رچاوه .
- (۱۴) - سمبلها - گرترو د جايژ ، ترجمه محمدرضا بقاپور .
- (۱۵) - گوواری سروه ژوماره ۱۶۸ - رۆمانتيسم و مه کته بی رۆمانتیک ،
فهرشید شه ريفی .
- (۱۶) - هه مان سه رچاوه .
- (۱۷) - هه مان سه رچاوه .
- (۱۸) - سه برده ی کۆمه له هه يران بیژى كورد - سه عدوللا ئيسماعيل
شيخانی ، به غداد ۱۹۸۸ .
- (۱۹) - هه مان سه رچاوه - لاپه ره ی ۱۰۳ .
- (۲۰) - هه مان سه رچاوه - لاپه ره ی ۶ .
- (۲۱) - هه مان سه رچاوه .
- (۲۲) - هه مان سه رچاوه .
- (۲۳) - هه مان سه رچاوه .
- (۲۴) - هه مان سه رچاوه .
- (۲۵) - هه مان سه رچاوه .
- (۲۶) - ادب و ادبیات - حسینعلی کاتب .
- (۲۷) - هه وته نامه ی ئاویهر ، ژوماره ۳۰ - به رده کونتی ، ئه حمه د شه ريفی
- .
- (۲۸) - اساطیر یونان - راجرلسین گرین .
- (۲۹) - گوواری سروه ، ژوماره ۸۶ ، لاپه ره ی ۱۹ - فه رهنگی به ییتی لاس و
خه زال .

- (۳۰) - کوردهکانی ئیمپراتورییه تی عوسمانی - جه لیل جه لیلی.
- (۳۱) - سه رچاوه ی ماره ۲.
- (۳۲) - گوواری سروه، ژوماره ۱۱۹، لاپه‌ره ی ۲۴ - مه‌نگور، د. جه‌واد قازی.
- (۳۳) - گوواری سروه، ژوماره ۱۱۹، لاپه‌ره ی ۱۴ - ره‌گه ی تراژدی له به‌یتی کوردی‌دا، ئەحمەد به‌حری.
- (۳۴) - شه‌ره‌فنامه - شه‌ره‌فخانی بدلیسی - وه‌رگی‌راوی مامۆستا هه‌ژار .
- (۳۵) - هه‌مان سه‌رچاوه .
- (۳۶) - سه‌رچاوه ی ژوماره ۷.
- (۳۷) - سه‌رچاوه ی ژوماره ۷.
- (۳۸) - سه‌رچاوه ی ژوماره ۲۴.
- (۳۹) - جامعه‌شناسی خود کامگی - علی رفاقلی.
- (۴۰) - زبان رمزی افسانه‌ها - م لوفر، دالاشو.
- (۴۱) - خورشید و خاور - عه‌لی که‌مال بایرئاغا.
- (۴۲) - گوواری سروه، ژوماره ۱۵، لاپه‌ره ی ۱۵.
- (۴۳) - افسانه‌های آذربایجان - ترجمه و تألیف و اقتباس - احمد آبرافشار.
- (۴۴) - هه‌مان سه‌رچاوه .
- (۴۵) - سه‌رچاوه ی ژوماره ۳.
- (۴۶) - سه‌رچاوه ی ژوماره ۳.
- (۴۷) - سه‌رچاوه ی ژوماره ۳۴.

- (۴۸) - سوارۆ - پژوهشنامه مؤسسه آسیایی - عبدالحمید حسینی.
- (۴۹) - گوواری سروه، ژوماره ۵۲، لاپه‌ره‌ی ۴۹ - ژن ده بهیتی کوردی‌دا،
ئه‌حمده قازی.
- (۵۰) - شه‌ونم - لاپه‌ره‌ی ۱۰۳ - مامۆستا حه‌قیقی.
- (۵۱) - مه‌م و زین - ئه‌حمده‌ی خانی / مامۆستا هه‌ژار.
- (۵۲) سه‌رچاوه‌ی ژوماره ۱
- (۵۳) - بیهق - حسینعلی - روزنامه همشهری - شماره ۲۱۰۱ - سال هشتم -
اردیبهشت ۷۹ .
- (۵۴) - هه‌مان سه‌رچاوه .
- (۵۵) - به‌حری - ئه‌حمده‌ی، گه‌نجی سه‌ر به‌مۆر - بهیتی سه‌یده‌وان
به‌ده‌نگی حه‌مه‌دی ئاغا .
- (۵۶) - هه‌مان سه‌رچاوه - سه‌یده‌وان به‌ده‌نگی قاله‌شین .
- (۵۷) - هه‌مان سه‌رچاوه - لیکۆلینه‌وه‌ی بهیتی سه‌یده‌وان .
- (۵۸) - زیان ازیاد رفته - اریک فروم .
- (۵۹) - سپاسی - جمشید - نگرشی بر اوج و سقوط رستم در شاهنامه -
چاپ اول - سال ۴۹ .
- (۶۰) - ستاری - جلال، بارتاب اسطوره در بوف کور .
- (۶۱) - ریکۆر - پل، زندگی در دنیای متن - ترجمه بابک احمدی .
- (۶۲) - میلانی - عباس، تجدد و تجدد ستیزی در ایران - فلل دوم - نشر
آینه - چاپ اول سال ۷۸ .

ههروهها له م سه رچاوانهش كهلك وه رگير اوه :

تاريخ تحولات اجتماعى - مرتقى راوندى.

زمينه جامعه شناسى - آگبرن، نيم كوف / ترجمه و اقتباس

د. آريانپور.

آواها و ايماها - محمدعلى اسلامى ندوشن.

زبان رمزى قلّه هاى پريوار - م لوفر، دلاشو.

تمدن مهاباد - محمود پDRAM.

چه ند بهيت و بهند و چهيران - له روى كاسيت.

فهره نگوک

■

ئابلوقه : دهوره دان ، چوارده ورگرتن

ئاجغ : ئاچوخ ، كراوه ، ئاوه لا

ئاژوتن : ليخورين

ئاماژه : هيما ، ئيشاره

ئامباز : ئاوقا ، ئاوريش ، تيك روھاتن

ئاميان : هويين

ئاوهز : هوّش ، فام ، شعور

ئەستوندهك : داری كۆله كهی خيوت و ره شمال

ئەشكون : ئەشكۆل ، ئەشكه وتی بچووك

ئەقرهبا : خزم و كهس

ئۆقره : ئارامی

ئىختيار : لەكاركەوتوو ، پەككەوتە

ئىلچى : بالۆيز ، سەفیر

ئىنجهت : ئەنجهت ، بیانوو

ئىنكەبەرايەتى : رقبەبەرى ، لاسارى دووكەس لەگەل يەك

ب

برەو : رمین ، رهواج

بگرە : هەللا و هەنگامە ، هات و هاوار

بَلج : ئاكار ناپەسەند

بن پشك : كچىك كە دەستنىشان كرابى بۆ براكەى بە ژن بچى

بنژىل : وردەى بن بىژىنگ

بۆرە سوار : كەسىك سوارى يەكسىمى بۆرە بى ، كنايەيە بۆ سوارى

بىس و نابووتە

بۆسە : سىپە ، كەمىن

بومەلىل : نىوان شەو و رۆژان ، تارىكى و رووناكى تىكەل لە ئىوارە و

بەياندا

بویر : ئازا ، نەترس

بە تالووكە : بەهەشتاو ، بەلەز ، بەپەلە

بەتلان : فەوتان ، لەنىوچوون

بەدل و دەروون : كەسى كە دللى بە مالى دنياو نەبى ، بەرانبەرى

چاۋچنۆك

بەپراپىيى : بە ھەلکەوت توۋشى كەسىك بوون

بەركوت : بەردل، ژەمىكى ناتەواو

بەگم : بەگى من، ئاغاي من، وشەي رىز گرتنە بۇ ئاغا

بەگمى : نىۋە بۇ ژنان، ھەروھە وشەي رىزگرتنە بۇ ئاغازن

بەھاربەند : ھەسارىك كە ئاخوپى تىدابی بۇ ولاغى بەرزە

بىچم : شىكل، تەرح و دیدار

بىلا : ھەيوان

پ

پاساۋدان : پاكانە بۇ كردن، تاوان لەسەر خۇلابردن

پاكژە : پاك و خاۋىن

پىدەباز : بەردەباز، رىزەبەردىكى نىۋ چۆم كە بە سەرىدا دەپەرنەۋە

پەتپەتەن : سوکايەتى پى كردن

پەسار : پەنا، شوئىنى باران نەگر

پەسن : مەدح، پى ھەلا كوتن، پەسەندكراو

پەسىو : پەنا، دالدە

پەنامەكى : بەنەھىنى، بەدزى

پىتاك : باج و خەراجى دەۋلەت

پىپرک : ھەرزال، جىگەي كەل و پەل لەسەردانان لە رەشمالدا

بېسیر : یه خه ، بهرۆک

بېناودار : ئوبال ، وهبال

ت

تاپۆ : تارمايى ، رهشايى له دووره وه

تاژهنگ : قه مچى ، شه للاق

تاڤگه : تاوگه ، تافيته ، سه رسۆل ، ئاوه له دیر

تامه زرۆ : ئاواته خواز ، زۆر به تاسه بوون

تان و یۆ : راهیل و تیوه دان

تۆبزی : جهبر و زۆره ملی ، ناجسنی

تۆره مه : ره چله ک ، بنه چه که ، نه ژاد

تۆفیر : فه رق و جياوازی

تووک : دۆعای شه ر ، نزاى خراپ ، ئاواتى خراپ خواستن

توون به توون چوون : به يه کجارى فهوتان و شوينه وار بران

تهمال : دۆزينه وهى كه رویشك له لاند

تى راخوپرين : لى گوراندىن ، به قاو دواندىن

تيزمالک : هه ر شتى كه بارىک بى و بو لای سه رى تىژ بىته وه

(تيزمالکه به رد ، تيزمالکه زهوى)، به توند و تىژى رابواردن

تىکست : مه تن ، ده ق

تىل و تان : راهیل و هه وداى تهون

ج

جمه : كۆمەل و پرايى ھەشىمەت

جواناو : ئارەقەى سەرەمەرگ

جەغز : دايرە

چ

چاۋچنۆك : بەتەماح ، بەئىرەيى ، چاۋنەزىر

چلوو : چلەى زستان

چوغوور : چغر ، مېشەلان و دارستانى چروپر

چووكەلە سوار : سېفەتە بۇ لاۋى سوارچاك

خ

خايىنۆك : بەمەكر و فىل ، حىلەباز

خاسە رەنگ : گلېكى سوورە بۇ دەرمان ، بۇ رەنگ دەشى

خۇرانان : خۇپىشانان ، خۇنۋاندىن

خۇشبەز : ئەسپى تىژرۇ

خونكار : پادىشاى گەورە ، سوولتان

خەرارە : جەوالى گەورەى لە موو دروست كراو

خه زاکهر : که سچ که له ریگه می خوادا به شه ردی
 خه لسان : خه لستان ، رزگار بوون ، دهرچوون و نه جاتی هاتن
 خیل به ره و خوار : کاتی گه پانه وهی هه وارچیان له کویستان له وهرزی
 پاییزدا

دارمال : لیومال ، لیپاولیپ ، کون بر
 داروجان : دهنکی ره شه له ناو برینجدا ، نه خوشیکی برینج
 داکوکی : پشتیوانی ، لایه نگری
 داگه پان : به ره و خوار هاتن له لای سهروورا
 دالده : په نا ، په سیو
 دولپا : دیو ، چه لومل
 دولاب : مه کر و فروفیل (تایبه تی ژنانه)
 ده سپیک : سه رتا ، به رای
 ده ستاودان : ته پرکرنه وه
 ده سته و نه زهر : ده ست له سه ر سینگ
 ده شقم : به شکوو ، شایه د
 ده له چه : رووبین ، خویری
 ده مارگیری : ده مارگرژی «تعلب»
 ده مه لاسکه : نه دا و نه توار می که سیک دهره تان ، لاساگردنه وه

دهوار : رهشمال ، كوین

ر

راسان : راست بوونهوه به نیازی شه پرو هه لالا

راوگه : جی راو

رهنک : قه شه ، ئاسنیکی ددانه دار و زوره که ولاغی پی ده خورینن

رووبینی : ریا ، مه رای

رۆچنه : کونی دیوار یان سه ربان که تیشکی رۆژی پیدا ده جیتته ژوور ،

کولانه

رووشه ل : پرپوو ، پرووه لمالاو

رووگه : قیبله

ره شانگ : شوینیک که به فری نه گرتبی یان به فره که ی چووبیتته وه

ز

زات : ویران ، نه ترسان ، غیرهت

زارۆک : مندال

زا کوون : زهفتورهفت ، یاسا

زاو زوو : زاوو زئ ، مندال بوونی زۆر

زۆزان : کوستان ، هه واری کۆچه ران

زۆل : هه رامزاده ، بی شهرم و هه یا

زهنا : ههرا ، چهقه

زەندۇل : قەلش، خرو دۆلى تەنگ
زیزانە : زیزان، دەنكىكى ورد و تالە لەنیو گەنمدا

ژ

ژېلەمۇ : زېلەمۇ، وردە ئاگرى نیو خۆلەمیش، تۆزى سەر سگلى تازە
دامرکاو، نەرمە تۆزى سەر بالى پەپوولە
ژيارى : شارستانىيەت، تەمەددون

س

ساويلكە : سافيلكە، دل سادە
سايەقە : ساواق، سەرما و بەستەلەك
سۆسە كردن : سۆراغ كردن، بە گومان دۆزىنەوہى نەيتى
سۆنگە : لەبەر، ھۆ، بەبارى مەنفى دا، بۆ وينە ئەگەر بمانەھوئ لە
رووداويك دا كەسك تاوانبار كەين دەليين :
«لە سۆنگە تۇدا وام ليھات». بە واتايەكى تر ھينانى سۆنگە بە
لانى موسبەت و ئىجابى دا ھەلەيەكى بەرچاوە، بۆ وينە ئيمە
ناتوانين بليين مرؤف لەسۆنگەى خويندەنەوہى كتيبي كاك عەزیز
زۆر لايەنى شاراوہى بەيتى كوردى بۆ روون دەبيتەوہ.
سەحەت سووك : خوین شيرين، لەبەر دلان
سەربووردە : سەر بھۆرد، بەسەرھات

سەرچەوتی : نافەرمانی
 سەرکۆنە : لۆمە ، سەرزەنشت
 سەرىنچاوه : سەرچاوه
 سەخرەتوللا : ئەو بەردەى له کابەتوللا دایه ، حجره الاسود

ش

شاز : هەلکەوتە ، سەرتۆپ
 شکێر : قەلشە بەردى هەراو
 شەپۆر : شین و گریانى بە دەنگ بۆ مردوو
 شەتەکدان : داپیچانى توند
 شەپانخۆی : غارغاردين بە ئەسپ کردن له مهیداندا
 شەپگە : مهیدان و گۆرەپانى شەپ
 شەمۆله : گۆی گرتنى ژنان بە شەو له قسەى خەلک بۆ بەخت و تاقى
 کردنەوه

شینکى : نیوی عیلىکه نيزیک شارى سلیمانى کوردستان

ع

عەدەعد : گەرمە ، جەرگە ، کاتى دیارى کراو

غ

غەزرىن : مان گرتن ، لە جىيى خۇ نەبزووتن ، زۇر توورەبوون
غەلبە غەلب : دەنگە دەنگ ، زەنا زەناى حەشىمەت

ق

قۇچاغ : چالاک ، توند و تۆل
قۇزتنەوہ : لەحەواگرتنەوہ
قولاغ : لەسەر ھەست بوون
قەرەبىنا : جۆرە تىفەنگىكى قولە بووہ
قەرقەش : دوژوارى و نارەحەتى ژيان
قەشان : قەشە ، حەيوانى نىوچاوان سىپى
قەنەفل : گەلا و خونچەى ويشک کراوى گولى دارىكى زۇر بۇن خۇشەو
بۇ دەرمان دەشىخ

ک

کاراکتېر : دەورگېرى سەرەكى ، قارەمان ، وشەيەكى لاتىنىيە
کاژېر : سووچ و قوژبن
کاو : ئاوات ، کام
کاۋلاش : وئرانە ، کاۋل
کلاورژنە : رۆچنە ، کولاکە
کرووزانەوہ : پارانەوہى زەلىلانە

كۆت : دارى ئەستور بۇ مىلى گا و كەلى غلوور
 كۆرژن : حيلەى توورەيانەى ئەسپ
 كوركاندن : پرتە و بۆلە كردن
 كۆزىلكە بەستىن : لە دەورى يەك وەكۆ بوون
 كۆست كەوتوو : چاو رەش، بى مراد
 كويىن : پارچەى رەشمال
 كەسىرە : لە سەرما تەزىو
 كەلەكە گۆرپىن : لاتەنىشت گۆرپىن، لەسەر تەنىشتى چوونە سەر
 تەنىشتىكى تر
 كەلە : ملۆزمى گيا، بەلایەكە لە رەگى تووتن و بىستان دىتە دەر و
 ئىشكى دەكا
 كەموسكە : برۆكە، زۆر كەم
 كەولە تىسكن : كەولى مەرپ يا بزن كە خۇش دەكرى و لە سەرى
 دادەنىش، شاوى باسە كە لە رۆژگارانى كۆن دا بەسەر شانيان
 دادەدا
 كەونارا : كۆن، باستانى
 كىليژە : جگە لە ماناكانى فەرەنگى (ە - ب) لەبەشى مەنگوراپەتى
 سەر بە شارى مەهاباد و ناوچەى گەوركايەتى (باشوورى
 رۆژھەلاتى مەهاباد) بۇ ئاخىنى «رەشكە*»ى كا لە سى دولكى دار

* لە كەندرى چىندراوى رەش دروست دەبى و كونەكانى ؛ و ۵ سووچن

به بهر زایي يهک هه تا يهک ونيو گهز که لک وهرده گيرئ ، بهم سي
دولکه ده لئین کيليزه

گ

گاز کردن : بانگ کردن ، به چوار دهنگان گازی کردمی : چوار جاران

بانگی کردم

گازنده : گلهیی ، شکایهت

گراوی : ماشقه ، دلبر

گریژنه : پاژنهیی دهرگا ، ژیر رهسمه

گل دران : هه لديران ، خزین و لوور بوونه وه به ره و لیژی

گو : ئاخافتن ، گفتم و گو

گو : بهرۆک ، ریزه دوگمهیی زیو و زیو که له پیسیر دهرئ

گووران : رهگ داکوتان ، روح هاتنه بهر و دروست بوون

گووژان : کوژران

گو لمیخ : بزماریی زل له دار یان ئاسن

گو مه ل : گو لمه ز ، زه نازه نا

گوین : رهنگ ، چه شنی ، وهک

گه وه : قه داوقه دی کیو ، بلیندی و نرمی له زه ویدا

ل

لابیر : که سی که مه پ بۆ «به ربیر» وانا مه ردوش هه لدهکا

لاوهكى : خه لكى دهره وه ، بيگاننه
 لووله شه شخان : نيوى جوړه تفهنگيك بووه
 لهحسا : شوينيكى نادياره كه له هه ندى به يتي تريش دا هاتوه ،
 بهيت بيژ له هه موان دا به شيويه كي ره مزى ليى ددوى ، به
 چه شنيك كه هر كه س رپى تيكه وتوو نه گه پاره ته وه و تيدا چوو .
 له فهرهنگى موعين لاپه رهي ۱۰۲ ادا هاتوو : احسا = الاحسا =
 احسا - ناوچه يه كه له روژئاواي كه نداوى فارس و روژه لاتي
 دوورگه ي عهره بستان .

له دور وهر ووكان : له دورى كسى يا شتى خربوونه وه
 له زور ئاودان : كينا يه به بو به نه زمون بوون و له كل هاتنه دورى
 كه سى

له لاق وهراندى : خيرا و به پرتاو روويشتن
 له نكيژه : بارانى توند به «با» وه
 ليژه : به له سه ريه ك دانانى چهند مه لو ليژه يه ك دروست ده بى

م

ماكه : بنه ما ، ماده
 مسوگه ر : حه تمى
 مشور : سه ليقه ي كار بيك هيئان
 مه يته ر : خزمه تكارى ئه سپ

میجاز : خوو و خده ، قهول و پهیمان
میرخاس : پیاوی چاک ، نازا و رهشید ، جوانچاک

ن

ناسکه سال : سالی حساس
ناوئاخن : شتیک که دهخریته ناو شتیکی ترهوه. ناو ئاخنی سهنیر
تووکه

نرخاندن : هه لسه نگاندن ، نرخ بو دانان
نگریس : چه پهل ، دزیو ، ف : منحوس
نوال : نیوان دوو گردی بچووک که به فری درهنگ بچیته وه و گیای
درهنگ لی پروی
نووسنده : نووسهر

نهتهوی : دوژمن
نیردهیزکه ر : ناسناوی باب یان دایکی کوری تو له ههستین له دهقیکی
تری بهیتی «کاکه میر و کاکه شیخ» دا ، کوری میره دهسکه ر
هاتووه

نیروههز : نیرخولقاو ، بیچه وانهی می

و

ورینگه : نارهنار ، گورانی له ژیر لیوان
ولسات : ولاغی بهرزه

وهرويركه : وهرگيږكه ، مندالي كه كاري پي بكري و له بهر دهستان بي و
بچي ، بهردهست

ه

هاولفي : دوستايه تي

هاوير كردن : جوي كردنه وهی كاري له و بهر له دايكيان

ههړهت : جهنگه

هه لپريواندن : به وردی رژانه خوار ، پريواندن

هه لټووكان : هه لټووته كان ، هه لټرووشكان

هه لكوټانه سهر : هه لكردنه سهر ، په لاماری به زهبرو خيرا

هه نيه : نيوچاوان ، ته وييل

ی

يه خټه رخان : يه خټه خان ، ته ويله ی ئه سپان

يه كانگير : ليك نالقانی دوو كهس له نه كاو و له مهودايه كي كه م دا ،

به يه ك گه بيشتنی دوو كهس له شويني ديارى كراو